

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

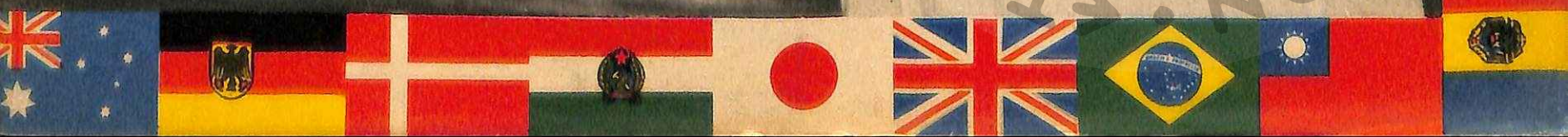
ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 59

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Β'

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΟΥΜΠΑΝΗΣ
ΔΙΝΕΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΠΝΟΗ
ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ ΜΑΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡ.
ΔΩΡΕΑ
ΗΜΕΡΟΜ.
ΡΙΘ.

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38
ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ
Τηλεγραφική διεύθυνσις -ΣΤΕΛΑΤΕΝ
Τηλέφωνα: 30-721 (5 γραμμαί) 28-279, 33-431

Ασφαλεία

ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΟΣ
ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ὅπασαν τὴν χώραν ἐντὸς τῶν Ὑποκ/μάτων
τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ
ΕΝ ΚΥΠΡΩ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Εἰς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 59 ΔΡΑΧ. 5
10-16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1956

Ἐκδόσις: ΕΛΚΗΝ Ἑλένη Γ. Βλάχου-Η. Γ. Ἡλιδόπουλος,
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονῆς Πετράκη ὁδοῦ 8, Ἀθῆναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Ἀλδου Μανουτίου 18 Ἀθῆναι)

Γραφεῖα:

Συντάξεις, Σικράτους 57, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 57-081
Ἐκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομαί:

Ἐσωτερικοῦ, ἐξόμνηος δραχ. 130. Ἐτησίᾳ δραχ. 260.
Ἐξωτερικοῦ, ἐξόμνηος δολλάρ. 7. Ἐτησίᾳ δολλάρ. 14.

Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συνεννόησεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσιν ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἀδεία τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ἙΛΚΗΝ ἙΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Εἶναι μεγάλη χαρὰ γιὰ ἓνα περιοδικὸ ν' ἀναγγέλῃ, κάθε φορὰ καὶ κάτι καινούργιο, κάτι ξεχωριστό. Τὴν χαρὰν αὐτὴν, ὅπως θὰ διεπίστωσαν οἱ ἀναγνώστες μας, τὴν ἔχουμε πολὺ συχνὰ τὸν τελευταῖον καιρὸ. Σ' αὐτὸ τὸ τεύχος, μαζί μὲ ἓνα πλήρες ρεπορτάζ, προαναγγέλλεται μιὰ μεγάλη δημοσιογραφικὴ ἐπιτυχία: Ἡ ἀφήγηση τοῦ θρυλικοῦ θαλασσοπόρου Σάββα Γεωργίου γιὰ τὸ ταξίδι τῆς «Χαρὰς», ποὺ συγκέντρωσε παγκόσμιο θαυμασμό. Ἐπὶ πλεον οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ ἐξησφάλισαν τὴ συνεργασία μὲ δυὸ μεγάλα εὐρωπαϊκὰ περιοδικὰ — τὸ STERN καὶ τὸ REVUE — ποὺ θὰ βοηθήσῃ στὴν ταχύτερη καὶ καλύτερη ἐνημέρωση τοῦ κοινοῦ μας, ἐπάνω σὲ θέματα διεθνοῦς ἐνδιαφέροντος. Καὶ μιὰ διόρθωση: Στὸ προηγούμενο τεύχος, στὸ ρεπορτάζ γιὰ τὸ ἐγκλημα τοῦ Χαρβατίου, παρεξέφρυνε, κατὰ τρόπον ἀνεξιχνίαστο, ἡ ἔνδειξη ὅτι μιὰ φωτογραφία ἀνῆκε στὴν Ἑγκληματολογικὴ Ὑπηρεσίαν. Πρόκειται περὶ λάθους. Καὶ σπεύδουμε νὰ τὸ ἐπισημάνουμε γιὰτὶ ἴσως δὲν τὸ προσέξουν οἱ τόσο προσεκτικοὶ συνήθως ἀναγνώστες μας.

ΥΠΑΡΧΕΙ «ΚΑΘΑΡΗ» ΤΖΑΖ;

Ἀγαπητέ μου Τοξότη, παρακολουθῶ τὶς ΕΙΚΟΝΕΣ ἀπὸ τὸ πρῶτο τεύχος καὶ μὲ χαρὰ βλέπω τὴν τόσο θαυμασία ἐξέλιξί τους. Στὰ τελευταῖα τρία ἢ τέσσερα τεύχη τους δημιούργησαν νέες στήλες μὲ ἐνδιαφέρουσες εἰδήσεις γύρω ἀπὸ τὰ διδλία ποὺ κυκλοφόρησαν, ἀπὸ τοὺς δίσκους ποὺ ὑπάρχουν στὴν ἀγορά, ἀπὸ τοὺς ξένους ποὺ μᾶς ἐπισκέπτονται κλπ.

Οἱ στήλες αὐτὲς μοῦ ἄρεσαν πολὺ καὶ σὰς συχαίρω γιὰ τὴν καλὴ σας ἰδέα. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε ὅμως νὰ διαφωνήσω μὲ τὴν στήλη τῶν δίσκων, ποὺ ἀναφέρετε στὸ ὑπ' ἀριθ. 49 τεύχος σας. Στὴν προτελευταία παράγραφον ἀναφέρεσθε στοὺς φίλους τῆς «καθαρᾶς» τζάζ. Καὶ κατ' ἀρχὴν ἡ γνώμη μου, ὅπως δὲ πιστεύω καὶ ἡ γνώμη τῶν πολυπληθῶν φίλων τῆς τζάζ στὴν Ἑλλάδα, εἶναι ὅτι ἡ ἔκφραση «καθαρὴ» τζάζ εἶναι ἀτυχή. Ἡ τζάζ εἶναι μία καὶ μόνη, στηρίζεται δὲ στὸν αὐτοσχεδιασμὸ καὶ στὴν ἔμπν: τῆ τοῦ μουσικοῦ, δὲν ἔχει δὲ καμμιὰ σχέση μὲ τὴν χορευτικὴ μουσικὴ πλὴν τοῦ ρυθμοῦ.

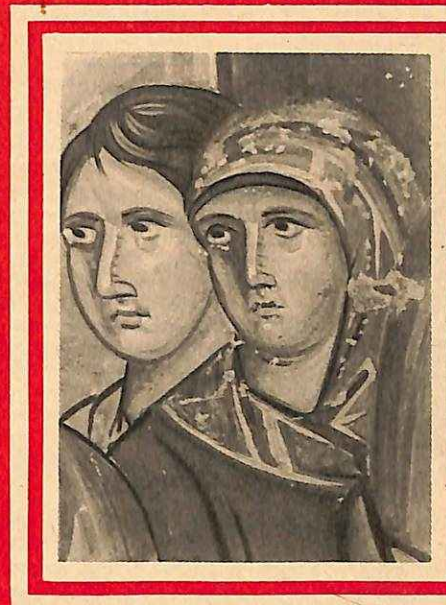
Ἐν συνεχείᾳ, ὁ συντάκτης σας ἀναφέρει ὡς ἓνα ἐκλεκτὸ δίσκον τζάζ, ἓνα δίσκον τοῦ Ντίζυ Γκιλλέσπι μὲ συνοδεία ἐγχόρδων τοῦ Τζάνου Ρί-

ταρντς. Ἀπορῶ πῶς μέσα σ' ἐμὴν θαυμασίᾳ σειρᾷ δίσκων τζάζ ποὺ διαθέτει ὁ «Ἰκαρος» κατάρθωσε νὰ ὀρῇ καὶ νὰ παρουσιάσῃ τὸν μόνον ποὺ δὲν εἶναι τζάζ, παρὰ μιὰ ἐπιδείξη τῆς κ. ἡς καὶ δεξιότητάς τοῦ κατὰ τὰ ἄλλα θαυμασίου Ντίζυ Γκιλλέσπι.

Σὰν παράδειγμα δὲ δίσκων τζάζ σὰς ἀναφέρω τοὺς δίσκους τῶν Μπέρρυ, Λάγκεφορντ, Μέτρου, καὶ μιὰ σειρὰ κοντσέρτων τοῦ Ντίζυ Γκιλλέσπι, ὡς καὶ πολλοὺς ἄλλους ποὺ δὲν βλέπω τὸ λόγο νὰ τοὺς ἀναφέρω καὶ νὰ σὰς κουράσω.

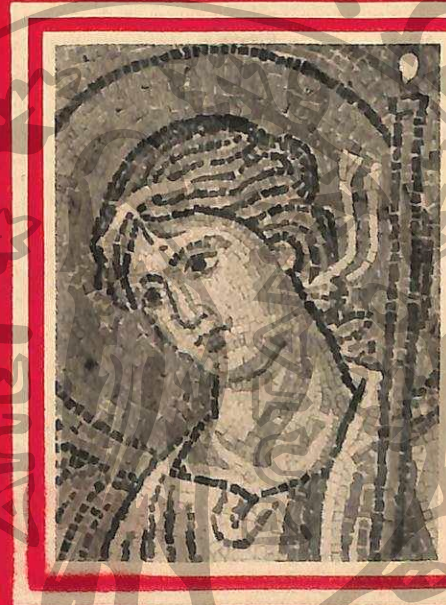
Ἰσως νὰ μὴν τὸ ξέρης, ἀλλὰ καὶ στὴν Ἑλλάδα ὑπάρχει μιὰ μεγάλη ὁμάδα νέων ἀνθρώπων ποὺ ἀσχολοῦνται σοβαρὰ μὲ τὴν τζάζ, τὴν μελετοῦν καὶ ἔχουν ἀποκτήσει γνώσεις πραγματικὰ ἀξιοζήλτες. Ὅλοι αὐτοὶ λοιπὸν οἱ νέοι ἄνθρωποι θὰ ἐβλεπαν μὲ μεγάλη χαρὰ, νὰ τοὺς ἐνδιαφέρουν οἱ στήλες σας, γιὰτὶ, δυστυχῶς κανένα ἄλλο περιοδικὸ στὴν Ἑλλάδα δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὴν τζάζ. Σὲ θεβαῖω ὅτι πολλοὶ ἐγέλασαν μὲ τὴν καρδιά τους δταν, πρὸ μηνῶν, ἐδιάβασαν σ' ἓνα ἄλλο περιοδικὸ ἓνα ἀρθρον γιὰ τὸν διάσημον κ λ α ρ ι ν ε τ ῖ σ τ α Λούις Ἀρμπτρογκ, ἐνῶ ἀκόμη καὶ οἱ ξένοι πρὸς τὴν τζάζ γνωρίζουν τὸν Ἀρμπτρογκ ὡς τὸν μεγαλύτερο

ΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ

Τὰ καλλίτερα καὶ
ψηφνότερα δῶρα
γιὰ τὶς γιορτὲς
**ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΘΗΝΩΝ**

Πωλοῦνται σὲ ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ στὴ γκαλερί Ζυγὸς Βουκουρεστίου II

**ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ
ΜΝΗΜΕΙΑ**

Από τα βιβλία

...που έχουμε λάβει

«ΠΡΙΓΚΙΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ» (ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ) ΥΠΟ ΑΝΔΡΕΑ ΣΠ. ΣΚΑΝΔΑ-
μη, Σελ. 234.

«Μέσα εις τὸ πλαίσιον τῆς ἑλληνικῆς δυναστείας, ἡ Α.Β.Υ. ὁ πρίγκιψ Γε-
ώργιος τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξε καὶ μένει πάντοτε μία μορφή ἐξαιρετικὰ συμ-
παθῆς δι' ὅλους τοὺς Ἕλληνας. Τοῦτο προέρχεται ἀπὸ τὴν καλωσύνην του
καὶ τὰ γενναίωφρα αἰσθήματά του, πού τὸν διέκριναν εἰς ὅλην τὴν ζωὴν
του, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἀπὸ τὴν προσήλωσίν του εἰς τὸ καθῆκον καὶ τὴν θα-
θυτάτην συναίσθησιν τῶν πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν
ὀλόγητα ὑποχρεώσεων ἐνὸς ἡγεμόνος».

Αὐτὰ ἀναφέρει ὁ συγγραφεὺς στὸν πρόλογό του, καὶ
στὶς σελίδες πού ἀκολουθοῦν, δίνει μίαν πιστὴ σκι-
αγραφία τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου εἰς ὅλας τὰς φά-
σεις τῆς μακρᾶς καὶ πλουσίας ζωῆς του. Ἀλλὰ ἡ
διογραφία τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου δὲν εἶναι μόνον
ἡ σκιαγραφία ἐνὸς ὑψηλοῦ προσώπου. Εἶναι καὶ ἡ
ἱστορία μιάς ἐποχῆς, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὶς πλέον
σημαντικῆς στῆν ἐξέλιξιν τῶν ἑλληνικῶν πεπραγμένων.
«Ἡ Ἑλλάς τοῦ 1869», ὁ «Ὑπατος ἀρμοστής», «Ἡ
ἐπανάστασις τοῦ Θερίσου», τὰ «Μετὰ τὴν Κρήτην»,
εἶναι μερικὰ ἀπὸ τὰ περιεχόμενα πού διανθίζονται
ἀπὸ πλῆθος κειμένων, στιγμιοτύπων καὶ ἀνεκδότων
φωτογραφιῶν.

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΕΠΟΧΗ (ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
Καλλιέργειας. Διευθυντής: Γιάννης Γουδέλης). Δίφρος, Φθινόπωρο 1956.
Καὶ τὸ νέο αὐτὸ τεύχος τῆς ἐκλεκτῆς ἐπιθεωρήσεως χαρακτηρίζεται ἀπὸ
τὴν ἴδια καλαίσθητη ἐμφάνισιν καὶ τὸν ἴδιο πλοῦτο περιεχόμενον, ὅπως καὶ
τὰ προηγούμενα. Σημειώνουμε: Ἐνα μεγάλο ποίημα τοῦ Νίκου Καζαντζά-
κη («Τόντα Ράμπας») μαζί με μιά ἐιδικὴ μελέτὴ τοῦ Βόριε Κνὸς γιὰ τὴν φή-
μη τοῦ ἔργου τοῦ Καζαντζάκη στὶς σκανδιναβικὲς χώρες, συνεργασίας τῆς
Εἰρήνης Γαλανοῦ, τοῦ κ. Κ.Ι. Δεσποτόπουλου, τοῦ Βόλφγκανγκ Ἀλτεν-
τορφ, τοῦ Ν. Βρεττάκου, τοῦ Κ. Βάρναλη, μιά μελέτὴ τῆς Ἑλένης Βακα-
λὸ γιὰ τὸν Χατζηκυριάκο-Γκίκα καὶ τοῦ Ἀστέρη Κοδβατζί γιὰ τὸν Μ.
Καραγάτση, με ἀντιπροσωπευτικὰ ἀποσπάσματα τοῦ ἔργου του, ἀγνωστες
σελίδες τοῦ Ροῖδη, συνεργασίας τῆς κ. Ἀγνῆς Ρουσσόπουλου, τοῦ Μενέ-
λαου Λουντέμη, τῆς Ζωῆς Καρέλλη, τοῦ Βασ. Λαοῦρδα, μιά ἐρευνα τοῦ
Γιάννη Γουδέλη γιὰ τὶς θετικὲς ἑπιστῆμες καὶ τὴν Τέχνη, σημειώματα
γιὰ τὸν Γ. Κοτζίουλα, ἐκτενὴ ἐπισκόπησιν τῆς διεθνούς καὶ ἑλληνικῆς πνευ-
ματικῆς κινήσεως καὶ πλούσια εἰκονογράφηση.

KAZ

TACHYΔΡΟΜΕΙΟ

τρομπιέστα πού παρουσιάστηκε ζ-
ως σήμερα».

Α. Τ. — Ἀθήναι.

Υἱοθετῶ, ὅπως βλέπετε, τὰ
ἀρχικά πού ποστεινέτε, ἂν καὶ
δὲν θλέπω γιατί ἕνα ἐγκριτὸν
μέλος τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας
προτιμᾷ τὴν ἀνωμυμία σ' ἕνα
θέμα αὐστηρὰ θεωρητικό. (Ἀν
ἦταν ποσοπικό, θά ἦταν ἴσως
δικαιολογημένο). Ὁ ὅρος «κα-
θαρή» τζᾶς χρησιμοποιοῦν, κα-
θὼς μού ἀνέφερε ὁ ἀρμόδιος τῆς
στήλης τῶν δίσκων, εἰς ἀντιδια-
στολὴν πρὸς τὴν ἀγοραία σημα-
σία τοῦ ὅρου «τζᾶς» πού, φυσι-
κά, χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τοὺς
μὴ εἰδήμονες κατὰ τρόπον ἐλά-
χιστα ὀρθόν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν
δίσκο τοῦ Γκιλλέσπι, πού ἀναφέ-
ρετε, δὲν θλέπω γιατί δὲν εἶναι
«τζᾶς» ἀφοῦ καὶ αὐτοσχεδιάσμα
περιέχει (ἐκεῖ πού ὁ Γκιλλέσπι
παίζει ὁλο) καὶ συμμετοχὴ
πνευστῶν στὴν ὀρχήστρα (ἡ πα-
ρουσία ἐγχόρδων εἶναι μιά πρω-
τοτυπία πού καὶ ἀπὸ ἄλλους
ἔχει υἱοθετηθῇ). Τί λένε ἐπ' αὐ-
τοῦ καὶ ἄλλοι νέοι (καὶ γιατί
μόνο νέοι;) ἄνθρωποι πού
ἀσχολοῦνται σοβαρὰ μὲ τὴν
«τζᾶς» στὴν Ἑλλάδα; Τὴν ὕ-
παρξιν τους, φυσικά, τὴν γνωρι-
ζαμε, γι' αὐτὸ καὶ θεσπίσαμε
τὴ στήλιν αὐτὴ τῶν δίσκων. Ἀπὸ
τοὺς ἴδιους, καὶ ἀπὸ τὸν καιρὸ,
θὰ ἐξορτήθῃ πᾶς ἀκριβῶς θὰ ἐξε-
λιχθῇ καὶ τὴ τελικὴ μορφή θὰ
παρῇ. Γιατί — μὴν τὸ λησμο-
νοῦμε — ὑπάρχουν καὶ οἱ ὀλιγώ-

τερον εἰδήμονες, ὅπως ὑπάρχουν
καὶ οἱ φίλοι τῆς κλασσικῆς μου-
σικῆς, πού ἔχουν καὶ αὐτοὶ τὶς
ἀξιώσεις τους καὶ τὰ δικαιώμα-
τά τους.

ΣΠ. Τ. ΜΠΕΚΑΤΩΡΟΝ (Σπουδα-
στὴν Παντείου, Πύθωνος 22, Ἀθή-
ναι). Τὸ ὅτι οἱ «Κεφαλονίτες» ἔχουν
τὴν παραξενιὰ γιὰ οὐκὸςμὸς τους
τὸ γνωρίζουμε, ἀλλὰ δὲν θλέπουμε
τί τὸ παράξενο ὑπάρχει στὴν δική
σας ἐπιστολή. Εἶναι ὀρθοτάτη ἡ πρό-
τασις νὰ παρουσιάσουμε κάποτε τὴν
«Λίμνη πού δὲν ἔχει θυδὸ», τὸν «Βρά-
χο πού κουνιέται», τὴν ἐκάλυψη πού
στὰ πανηγύρια τῆς γεμίζει ἀπὸ πα-
ράξενα φῖδια, τὴν «Θουνοπλαγιά τῆς
Ἁγίας Δυνατῆς πού οἱ κατσίκες καὶ
οἱ λαγοὶ τῆς ἔχουν χρυσὰ δοντῖα»
καὶ «τὰ τόσα ἄλλα παράξενα καὶ ἐν-
διαφέροντα πράγματα». Ἀσχετα ὅ-
μως μ' αὐτὰ ἡ Κεφαλονιά εἶναι ἐν-
δὲ ἀπὸ τὰ ὁμορφότερα νησιά καὶ θὰ
ἐλθῇ σύντομα ἡ ὥρα νὰ τὴν ἐπισκε-
φθῇ ὁ φωτογραφικός μας ἀπεσταλμέ-
νος. Αὐτὸ πάντως δὲν σημαίνει ὅτι
πρέπει νὰ υποτιμᾶμε τὴν Γαῦδο. «Ἐ-
χει καὶ αὐτὴ τὸ ξέχωρο ἐνδιαφέρον
τῆς καὶ ὅχι ἀπλῶς μόνον «μερικὲς κα-
τσίκες πού τρώνε τὰ συκοφύλλα».

Φ. ΛΑΟΥΡΔΑΝ (Πειραιᾶ), ΑΓ-
ΓΕΛΟΝ ΧΩΡΕΜΗΝ (Μπουμπουλί-
νας 26, Ἀθήναι), ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΠΡΑ-
ΤΣΙΚΑΝ (Ἰωάννου Σούτσου 3, Ἀ-
θήναι), ΜΥΡΤΩ ΛΙΑΤΗ (Νεοφύτου
Δούκα 3, Ἀθήναι) — σὲ σᾶς, κα-
θὼς καὶ σὲ ὅλους ὅσους ὀρθῶς ἐθι-
ξαν τὴν ἀτυχὴ παράλειψιν σχετικὰ

ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΦΙΛΜ ΤΗΣ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Τὸ τελευταῖο ἀπνευμένου ὀρατότητας φῖλμ τῆς
ΓΚΡΕΗΣ ΚΕΛΛΥ

ΥΨΗΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ
* #16# SOCIETY * Ἐγχρωμὸν ΒΙΣΤΑΒΙΖΙΟΝ *

ΦΡΑΝΚ ΣΙΝΑΤΡΑ * ΜΠΙΚ ΚΡΟΣΜΠΥ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ: ΛΟΥΪΣ ΑΡΜΣΤΡΟΓΚ
ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου: ΠΑΛΛΑΣ-ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ

Τὸ θαλασσινὸ ΚΒΟ ΒΑΝΤΙΣ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ

ΜΟΜΠΥ ΝΤΙΚ
(Ο ΘΑΛΑΣΣΟΚΡΑΤΟΡ)

ΓΚΡΕΓΚΟΡΥ ΠΕΚ
ΟΡΣΟΝ ΓΟΥΕΛΛΕΣ • ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΜΠΕΝΖΧΑΡΤ
Σκηνοθεσία: 14 Ἰανουαρίου
ΤΖΩΝ ΧΙΟΥΣΤΟΝ * ΟΡΦΕΥΣ • ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Από τούς δίσκους

...πού κυκλοφοροῦν

...ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΜΕ ΤΟ «MOONGLOW AND THEME
from» «Picnic», με τὴν ὀρχήστρα τοῦ Τζῶρτζ Γκέιτς. Ἡ ἄλλη ὀψη ἔχει τὸ
«Ρίο Μπατουκάντας», με τὴν ἴδια ὀρχήστρα. Εἶναι ἕνας δίσκος με ὀραιο-
τάτη ἐνορχήστρωση πού, ἀσφαλῶς, θ' ἀρέσῃ πολὺ. Ἐγγραφή τῆς ΚΟΡΑΛ
(Φ 3.136 δρχ. 45).

Ο ΓΚΕΧΑΡΤ ΒΙΛΑΝΤ, Ο ΧΑΙ-ΔΕΜΕΝΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ ΤΩΝ
Γερμανῶν, τραγοῦδᾷ σ' ἕνα δίσκο τῆς «Πόλυτορ» τέσσερες παλιὲς ἐπιτυχίες
πού θὰ τίς βρῆτε πραγματικὰ ἀγνώριστες: Τὸ «Jambalaya», πού τὸ ἀκούσα-
με με τὴν Τζὸ Στάφορντ καὶ τὸν Ἐντμόντο Ρός, τὸ «Flamenco», τὴν παλιά
ἐκείνη ἐπιτυχία τοῦ Φράνκ Λέιν, τὸ «Bolo» καὶ τὸ χαριτωμένο «Γιὰ ποιόν,
Σενορίτα;» Ὁ δίσκος εἶναι 45 στροφῶν (20017 ΕΡΗ δρχ. 75).

ΤΟ «KISS ME DEADLY» ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜ-
παθέστατου νέστρου τραγουδιστῆ Νάτ Κίνγκ Κόουλ. Τὸν συνοδεύει ἡ ὀρχή-
στρα ἐλαφρᾶς μουσικῆς τοῦ Νέλσον Ρίντλ. Εἶναι ἐγγραφή τῆς «Κάπιτολ»
σὲ δίσκο 45 στροφῶν (Φ 3.136 δρχ. 45).

ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΗΜΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΟΥ ΡΑΙΗ ΑΝΤΟΝΥ ΑΚΟΥΣΑΜΕ ΚΙ
αὐτὴ τὴν φορὰ σὲ μιά καινούργια τῆς μεγάλῃ ἐπιτυχία: «M...m...m...m Ma-
nie Learning the Blues» εἶναι ὁ τίτλος τῆς. («Κάπιτολ» Φ.3.147 δρχ. 45).

ΤΕΛΟΣ Η ΠΕΡΙΦΗΜΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΚΟΣΤΕΛΑΝΕΤΣ ΕΧΕΙ ΓΥΡΙΣΕΙ
σὲ ἐγγραφή Κολούμπια τέσσερα πραγματικὰ διαλεχτὰ κομμάτια, πού ἔ-
χουν τοὺς ἐξῆς τίτλους: «Λάουρας», «Στέλλα μπάι Μουνλάιτ», «Μιμί» καὶ
«Ρούμπι» (Β 2.091 δρχ. 75).

ΣΤΟΝ ΙΚΑΡΟ ΑΚΟΥΣΑΜΕ ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΕΓΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΝΤΕΚΚΑ ΠΟΥ
ἀσφαλῶς θ' ἀρέσῃ: Τὸ τρίο Σάντα-Κρούς, τραγοῦδᾷ 4 χαρακτηριστικὰ τρα-
γοῦδια σὲ τέσσερις διαφορετικοὺς ρυθμούς. Ὁ δίσκος αὐτὸς ἔχει τὸ προτε-
ρημα ὅτι διατηρεῖ χωρὶς διακοπὴ τὸν χορευτικὸ του ρυθμὸ. (455542 δρχ. 70).
Ὁ δεύτερος δίσκος αὐτῆς τῆς ἐβδομάδος περιέχει καὶ αὐτὸς χορευτικὴ μου-
σική, με τὴν ἐξῆς πρωτοτυπία: Ἐναλλάσσονται τέσσερις ρυθμοὶ, μπούγκι,
σλόου, ταγκὸ καὶ μπλουζ. Ὁ δημιουργὸς του εἶναι ὁ περίφημος Λέννυ Ντὴ,
πού παίζει κινηματογραφικὸ ὄργανο.
Ἐνας ὀραϊότατος δίσκος λατινοαμερικανικῶν ρυθμῶν κυκλοφορεῖ ἐπίσης αὐ-
τὴν τὴν ἐβδομάδα. Παίζει ἡ γνωστὴ ὀρχήστρα Μαλάντον, σὲ ἐγγραφή Φί-
λιπς. (ΒΑ 8.002 30 ἑκατ. δρχ. 180).

TACHYΔΡΟΜΕΙΟ

με τὸν Ἀντώνιο Λιγνὸ, ὀφείλομεν
μιά ἐξήγησιν: Ἡ Τζέαν Μπούς εἶχε
γράψει τὸ ἄρθρο τῆς πρὶν ἀπὸ ὀλο-
κλήρους μῆνης καί, ὅταν ἐγινε ἡ με-
τάφρασις, ὁ Λιγνὸς ἀκόμη ζοῦσε.

Ἡ δις ΜΥΡΤΩ ΛΙΑΤΗ, ὅμως, στὸ
ὀραϊότατο γράμμα τῆς, ἀναφέρει μι-
ὰ ἄλλη παράλειψιν, καὶ αὐτὴ νομίζω
ὅτι πρέπει νὰ τὴν ἐπανορθώσουμε
ἐν ἐκτάσει. Γράφει:

«Διαβάζοντας τὸ τελευταῖο σας
τεῦχος με τὸ ἀποκλειστικὸ ρεπορ-
τάζ γιὰ τὴν Ὑδρα, παρετήρησα
πολλὴ ἀλήθεια στὴν περιγραφὴ τῶν
ἀνδρώπων πού ζοῦνε σήμερα στὸ ἱ-
στορικὸ νησί. Ἐχοντας γνωρίσει
πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ἄρχοντες τῆς Ὑ-
δρας δὲν μπορῶ παρὰ νὰ συμφωνή-
σω γιὰ τὰ ὅσα γράφετε γιὰ τὴν πε-
ρηφάνεια καὶ λεβεντιά πού τοὺς χα-
ρακτηρίζει. Μονάχα με ξεγνίζει ἡ
παράλειψιν ὀλοτέλα τοῦ ἀρχοντικοῦ
«Βότση» πού εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ὀ-
ραιότερα καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις ἀνή-
κει στὴν οἰκογένειαν τοῦ ἥρωος τῶν
Βαλκανικῶν πολέμων Ναυάρχου Νι-
κολάου Βότση, ἀνεψιοῦ τοῦ Ναυάρ-
χου Παύλου Κουντουριώτη. Τὸ σπῆ-
τι αὐτὸ διακρίνεται στὴν πρώτη
φωτογραφία τοῦ ἄρθρου σας, ἀκρι-
βῶς πάνω ἀπὸ τὴν Σχολὴ Καλῶν
Τεχνῶν (ἀρχοντικὸ Τομπάζη). Εἶ-
ναι λαμπρὰ συντηρημένο χωρὶς εἰς
τάς φροντίδας τῆς κόρης τοῦ Ναυ-
άρχου Βότση, κυρίας Μαρίας Σε-
φάνου Καλλέργη, ἡ δὲ διακόσμηση
καὶ ἐπίπλωσις εἶναι σὲ ἀπόλυτὴ ἀρ-
μονία με τὸ ἀρχοντικόν».

ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΜΑΓΓΙΩΡΟΝ (Διδό-
του 20, Ἀθήναι). Ὅπως θλέπετε
κυκλοφοροῦν ἤδη τέτια δελτάρια. Τὸ
ἐνδιαφέρον σας πάντως σᾶς τιμᾷ.
Καμμιὰ προσπάθεια δὲν εἶναι περιτ-

τὴ γιὰ τὸν ἱερὸ ἀγῶνα τῆς Κύπρου.

ΤΖΩΡΤΖΗ. Καλωσῶρισατε στὴν
πατρίδα. Εἰσθε πλέον ἐκόνιμος» συ-
εργάτης αὐτῆς τῆς στήλης καὶ οἱ ὕ-
ποδείξεις σας εἶναι πάντα χρησιμώ-
τατες. Χαίρετισμούς στὴν «κοπέλα»
σας. Ἄν εἶναι ἐπὶ ἐξῆμνη ἀπὸ σᾶς
θὰ πῇ πὼς εἶναι πραγματικὰ «ἀτσί-
δα». Τὸ σῆμα στὸ ἐπιστολόχαρτο πολ-
λὸ με συνεκίνησε: ἀνῆκετε σ' ἕνα
ὀργανισμό πού τιμᾷ τὸ ἑλληνικὸ
ὀνομα σ' ὀλα τὰ πελάγη.

ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΡΟΔΟΛΑΚΗΝ (Πα-
λαισχώρα Κρήτης), ΤΑΚΗΝ ΚΟΥ-
ΤΣΙΛΑΙΟΝ (Φοιτητὴν Νομικῆς Θεσ-
σαλονίκης), ΒΥΡ. ΧΑΪ'Κ (Ἀθήναι),
ΣΠΥΡ. ΠΟΥΛΗΝ (Κέρκυρα), ΔΗ-
ΜΗΤ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ (Σίνα 9 Ἀθή-
ναι), ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑ-
ΟΥ (Ἀθήναι), ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑ-
ΤΖΗ (Θάσος), Α. ΨΥΛΛΑΝ (α)π
«Χρυσάνθη», σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὶς
ἐπιστολὰς σας. Ὅλες θίγουν θέμα-
τα πού εἴτε ἔχουν περάσει, εἴτε ἔ-
χουν... ἰαθῇ, στὸ μεταξὺ, εἴτε μελε-
τώνται. Νὰ μᾶς ξαναγράψετε πάν-
τως, ὀπότε θελήσετε. Ἡ στήλιν αὐ-
τὴ εἶναι στὴ διάθεσιν σας, καὶ ἰδιαί-
τερα τῶν ναυτιλλομένων. Ὅταν σκέ-
πεται κανεὶς τὴν ἀρμύρα καὶ φουρ-
τοῦνα μπορεῖ νὰ κλείνουν μερικὰ ἀ-
πὸ τὰ γράμματα τὰ ὀποῖα παίρνουν
με, γεννᾶται διπλὴ ἡ εὐθύνη νὰ εἶναι
οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ εὐχάριστες καὶ δια-
σκεδαστικῆς στὰ ἄξια παιδιὰ μας
πού ταξιδεύουνε στὶς θάλασσες.

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

Λυπάστε πού ἔφτασε τὸ φθινόπωρο;

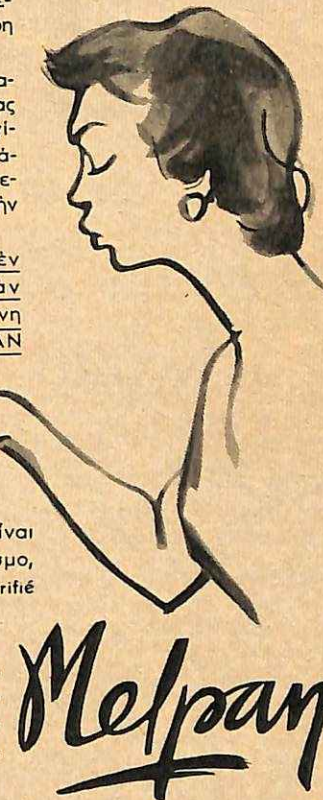
• Κι' ὀμως, ὀπως ὀλες οἱ ἐ-
ποχές, ἔχει κι' αὐτὴ τὴ χάρη
τῆς...

• Φτάνει μόνον νὰ προῤα-
τεῦσατε τὴν ἐπιδερμίδα σας
πού με τὴν κακοκαιρία γί-
νεται θαμπή, τραχειά, θγά-
ζει λειχήνες, ἱμμηκία, γε-
μίζει ὀκαίματα, χάνει τὴν
δρoσίά τῆς.

• Τίποτε ἐν τούτοις δὲν
μπορεῖ νὰ θλάψῃ μίαν
ἐπιδερμίδα περιποιημένη
με ΛΑΝΟΛΙΝΗ ΜΕΛΠΑΝ

• Ἡ Λανολίνη Μελπᾶν εἶναι
ἡ μόνη κρέμα στὸν κόσμον,
πού περιέχει τὸ extrait purifié
à la lanoline.

• Γι' αὐτὸ προστατεῦτε
τὸ δέρμα καὶ συγχρό-
νως τὸ κάνετε τρυφερό-
λεῖο-νεανικὸ-ἀγέραστο.

Ο ΦΥΛΑΞ ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΣΑΣ
ΑΛΛΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ: ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ΝΤΕΜΑΚΙΠΙΑΝ ΚΑΙ ΛΟΣΙΟΝ "ΝΤΕΡΜΙΝΑ", ΜΕΛΠΑΝ

ΑΡΑΞ

Θυε...

...μὴν ἀφίστατε
καὶ τὴν ὕγεια
τοῦ παιδιοῦ σας
νὰ φθάσῃ στὸ
ἐπικίνδυνον αὐτὸ
σημεῖο.

• Προφυλάξατε
καὶ ἐξασφαλίσα-
τέ τὸ παιδί σας
χρησιμοποιοῦν-
τες τὰ γνωστά...

ΠΡΟΪΟΝΤΑ
Ι. ΓΙΩΤΗ

ΟΥΡΑΝΙΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Σε ποιές περιοχές υπάρχει και πώς μπορεί ο καθένας να το ανακαλύψει

«Πληροφορούμεθα ότι εντός των ημερών θα αναχωρήσει εις Λαύριον ειδικόν συνεργείον ανιχνεύσεως ραδιενεργείας, το όποιον θα διεξαγάγη έρευνάς δια την εξακρίβωσιν της υπάρξεως ούρανίου. Αργότερον, έρευναι θα διεξαχθούν και εις Θράκην, όπου πιστεύεται ότι υπάρχουν κοιτάσματα ούρανίου, τα όποια αποτελούν συνέχειαν των κοιτασμάτων της Βουλγαρίας».

Οί έφημερίδες 9.11.56

Ο πληθυσμός της ύδρογείου έχει καταλήφθῃ από τον πυρετό του ούρανίου. Οί κυβερνήσεις, τὰ έπιτελεία, οί διαμηχανίες, τὰ νοσοκομεία, τὰ βιοχημικά εργαστήρια, όλα κι όλοι ζητούν λίγα γραμμάρια ραδιοϊσοτόπων ως την άγνωστη ποσότητα ούρανίου που αποτελεί την καταστροφική

γόμευση μιάς άτομοδόμδας. Σε βουνά και σε παραλίες. Κάτω από τούς πάγους και στα θαλασσοπηγάδια των όρυχείων, ανθρώπινες ομάδες ψάχνουν να βρουν ούράνιο. Η άνευρεση ενός ή πολλών κοιτασμάτων μπορεί ν' αναστατώσει την ζωή μιάς περιοχής ή και ν' ανατρέψει τὰ δεδομένα της οικονομικής ζωής μιάς χώρας. Πολλοί ίδιώτες, σπρωγμένοι από τὸ όνειρο της ανακάλυψης μιάς ούρανοφόρας φλέβας, επιδόθηκαν σε μακροχρόνιες έρευνες και πολλές φορές ο κόπος και ή άγωνία τους ανταμείφθηκαν. Γι' αυτό είναι πιθανόν να υπάρχουν και στην Ελλάδα πολλοί που θα ήθελαν να πληροφορηθούν τον τρόπο που χρησιμοποιείται στις έρευνες για την ανακάλυψη του ούρανίου. Ίσως να τούς χρησιμεύσει...

Μια άφηρημένη και κουρασμένη ματιά, που έβριζε πριν από 167 χρόνια ο Γερμανός φυσικός Κλάπρου στον ούρανό, του έδωσε την έμπνευση για να «βαφτίσει» μίαν «άχρηστη», λευκή μεταλλική σκόνη, που μόλις είχε κατορθώσει ν' απομονώσει. Την ώνόμασε: Ούράνιο... Τὸ πιο θαυρ, τὸ πιο πολύτιμο, τὸ πιο περιζήτητο, τὸ πιο έλκυστικό μέταλλο του κόσμου είχε γίνει κτήμα του ανθρώπου. Ήταν τὸ ίδιο μέταλλο, που ύστερα από μακρότατη περίοδο τέλειαν άνυποληψίας από μέρος των έπιστημόνων —που δεν ήξεραν την αξία του— ανέθηκε ξαφνικά, άστραπιαία σαν μιά έκρηξη, την κλίμακα των αξιών και στάθηκε θριαμβευτικά στην κορυφή του ανθρώπινου ενδιαφέροντος. Βρισκόμαστε στο 1934 και ο νεαρός φυσικός του Πανεπιστημίου

της Ρώμης Ένρικο Φέρμι έχει επιτύχει την διάσπαση του ατόμου. Τὸ υλικό που χρησιμοποιήσαν ήταν τὸ άσπιο, τὸ παραγνωρισμένο ούράνιο...

Έντεκα χρόνια αργότερα, ή πρώτη ατομική δόμδα σκόρπισε τὴ φρίκη και τὸν θάνατο με την υπερκόσμια δύναμή της και κατέστρεψε συθέμελα την πολιτεία της Χιροσίμα. Μία νέα εποχή άρχισε και ή ανθρωπότης έκανε τὰ πρώτα της, άδέβασια, θήματα στην παραμυθένια περιοχή των άπεριορίστων δυνατοτήτων για την κατάκτηση της εύτυχίας.

Σήμερα τὰ θήματα έχουν γίνει πιο μεγάλα και ίσως πιο σταθερά. Γίνονται, όμως, στον ίδιο επικίνδυνο δρόμο με τις ατομικές εκρήξεις, που ή σκιά των μανιταριών τους πέφτει στη γή σαν γιγάντια άπειλη άφανισμού. Την χώρα και τὸν θαυμασμό των ανθρώπων για τὸν πρώτο ατομικό σταθμό παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος την έκάλυψαν τὰ έγκαύματα των άνυποπτων Ιαπώνων ψαράδων και τὸ γέλιο εύγνωμοσύνης των καταδικασμένων που σώζονται από τὸ ραδιενεργό κοβάλτιο πνίγεται από τὸν υπερκόσμιο βρυχηθμό της ύδρογονόδομδας...

Ο ΠΥΡΕΤΟΣ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΙΟΥ

Μέσα σ' αυτή την αντίθεση καταστροφικών εκρήξεων και εύρηγερικών έφαρμογών, που πραγματοποιήθηκαν μετά την ανακάλυψη της κολλοειδούς δύναμης που κρύβουν τὰ άτομα του ούρανίου, έκαναν την εμφάνισή τους οί κυνηγοί του μαγικού μετάλλου: Οί ούρανοθήρες.

Τὴν έπομένη της εκρήξεως της Χιροσίμα ο κόσμος πληροφορήθηκε έκπληκτος τις θαυμαστές ιδιότητες του ούρανίου. Ένας πυρετός με άλματική άνοδο κατέλαβε τούς ανθρώπους και οί πρώτοι ούρανοθήρες μ' ένα μετρητή «Γκάιγκερ» —που σημειώνει την ραδιενέργεια— στο χέρι, ξεχύθηκαν —που άλλου;— στις άπέραντες εκτάσεις της Αμερικής ψάχνοντας για κοιτάσματα ούρανίου.

Η πρώτη έξοδος των ούρανοθηρών θυμίζει κάπως την αλλόφρονα επέλαση των Αμερικανών προς τὴ Δύση, όταν, πριν από εκατό χρόνια, από στόμα σε στόμα, μεταδόθηκε ή είδηση ότι στην Καλιφόρνια και σ' άλλες πολιτείες δρέθηκε χρυσός... Αψιφώντας τὸ άγνωστο, τις ταλαιπωρίες, τὸν κίνδυνο των έρυθροδέρμων και τις μύριες στερήσεις, άλλοι με καρρότσες, άλλοι με άλογα κι άλλοι με τὰ πόδια, ξεσήκωσαν τὸ σπιτικό τους και ρίχτηκαν έξαλλοι, στην μεγάλη περιπέτεια.

Σήμερα ή περιπέτεια έχει ξεπεζέψει απ' τὰ άλογα. Οί μεγάλοι δρόμοι, τὸ αυτοκίνητο, τὸ τραίνο, τὸ άεροπλάνο, δεν άφί/ουν ούτε την φαντασία ακόμη να καλπάζει στις έρημες εκτάσεις. Γρήγορα, άσφαλή και πρακτικά τὰ σύγχρονα μέσα σε μεταφέρουν στις πιθανές ούρανοφόρους περιοχές και άρχίζουν να ψάχνουν...

ΜΙΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ, ΑΞΙΑΣ 20.000.000 ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ

Ένας απ' τούς πρώτους Αμερικανούς ούρανοθήρες, ο νεαρός γεωλόγος Τζακ Τάρνερ, είναι σήμερα κάτοχος μιάς περιουσίας 20 εκατομμυρίων δολλαρίων. Με τρόφιμα μιάς εβδομάδος, που τὸ δάνεισε ο πεθερός του, ένα μετρητή

ΣΤΟ ΧΑΡΤΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ είναι σημειωμένες οί περιοχές στις όποιες είναι πιθανόν να βρεθούν ούρανοφόρα κοιτάσματα. Πριν λίγες μέρες, μιά είδηση που δημοσιεύθηκε στις έφημερίδες άνήγγειλε ότι ειδικό συνεργείο θα έκανε έρευνες γύρω από τὸ Λαύριο για να διαπιστώσει αν υπάρχει ούράνιο. Έν τῷ μεταξύ ιδιώτες με μετρητές «Γκάιγκερ» ανιχνεύουν άλλες περιοχές. Επίσημες άποστολές «έξερευνητών» θὰ γίνουν και στα υπόλοιπα μέρη της Ελλάδος. Κάπως καθυστερημένα θ' άρχισή να μεταδίδεται ο «πυρετός του ούρανίου» και στους Έλληνες. Στη Βόρειο Ελλάδα, σε μεγάλες εκτάσεις γύρω από τὸ Διδυμότειχο, τὸ Σουφλί και την Άλεξανδρούπολη, κοντά στην Κομοτηνή, την Ξάνθη, την Καβάλα, την Δράμα, τὸ Κιλκίς και τὰ Γιαννιτσά, σ' όλη την περιοχή της Χαλκιδικής μέχρι τὰ πρόσσια της Θεσσαλονίκης, στα Καμένα Βούρλα, στη Σάμο και στην Ίκαρία, υπάρχουν άρκετές πιθανότητες να άνευρεθούν μικρά ή μεγάλα, φτωχά ή πλούσια κοιτάσματα του τόσο πολύτιμου αυτού μετάλλου.

«Γκάιγκερ» και τὴ συντροφιά της γυναίκας του, ξεκίνησε για να γίνει μέσα σε λίγα χρόνια ένας από τούς πλουσιώτερους ανθρώπους της περιοχής του Σικάγου.

Η έπιτυχία των Τάρνερ και μερικών άλλων ούρανοθηρών μαθεύτηκε και ή μικρή πόλη του Μόσμπ, στην περιοχή της οποίας υπήρχαν τὰ κοιτάσματα, γέμισε ανθρώπους και μετρητές «Γκάιγκερ».

Τελικά, ο πυρετός μεταδόθηκε και σ' άλλα κράτη και σήμερα είναι σίγουρο πως και στις πιο άπιδανες περιοχές του πλανήτη θα συναντήσετε ούρανοθήρες. Από τις κινεζικές άτέρμονες πεδιάδες μέχρι τις χιλιάδες Άνδεις κι από τὸ άκρωτήριο της Καλής Έλπίδος ως την Άλάσκα, άτομα, ομάδες και κυβερνήσεις ψάχνουν για τὸ πολύτιμο μέταλλο.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΟΥΡΑΝΙΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ;

Κι όμως οί πιθανότητες άνευρέσεως ούρανίου στην Ελλάδα δεν είναι διόλου εύκαταφρόνητες.

Η Διεύθυνση Γεωχημικών Έρευνών του ύπουργείου Βιομηχανίας, της οποίας ο προϊστάμενος Δρ. Μ. Περτέσης είναι μέλος της Έλληνικής Έπιτροπής Ατομικής Ένεργείας, έχει τὴ γνώμη ότι οί έρευνες στην Ελλάδα πρέπει πάση θυσία να συστηματοποιηθούν και να πάρουν όλη την αναγκαία έκταση.

«Η γεωλογική δομή της Ελλάδος, τονίζει, έπιτρέπει εις τούς έπιστήμονας να έλπίζουν ότι όπωσδήποτε θὰ άνευρουν κοιτάσματα περιέχοντα ούράνιο. Η Έλληνική Έπιτροπή Ατομικής Ένεργείας, προσέθεσε, έλπίζει ότι μετά την παραλαβή των άναμενόμενων οργάνων θα δυνηθῇ να ένεργήσει συστηματικές έρευνες εις τὰς ένδειξιμένες περιοχές».

Έν τῷ μεταξύ, μέχρι σήμερα, στην Διεύθυνση Γεωχημικών Έρευνών φθάνουν από καιρό σε καιρό μεγάλα και μικρά κομμάτια πετρωμάτων που προέρχονται από άναζητήσεις ιδιωτών. Κανένα δεν κατώρθωσε ως τώρα να έπιφέρη στους μετρητές «Γκάιγκερ», που χρησιμοποιούνται για την καταμέτρηση της ραδιενεργείας, τὸν απαιτούμε-

Κ' έσεϊς μπορείτε νά βρῆτε οὐράνιο ...

νο έρεθισμό. 'Αναλόγως πρὸς τὸν τύπο τοῦ μετρητοῦ θὰ ἔπρεπε ν' ἀκουσθῇ ἕνας καταγίγισμός ἀπὸ μικρῆς διάρκειας ξηροῦς κτύπου στ' ἀκουστικά τοῦ έρευνητῆ ἢ ἡ δελόνα τοῦ «καντράν» νὰ διαγράψῃ μίαν ὑπολογίσιμη καμπύλη δείχνοντας τὸ ποσὸν τῆς ραδιενεργείας. Δυστυχῶς, οὔτε τὸ ἕνα, οὔτε τὸ ἄλλο συνέβη. Καὶ τοῦτο ὅχι γιατί τὰ οὐρανιοφόρα πετρώματα εἶναι ἀνυπαρκτα στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ γιατί οἱ έρευνες ἀπὸ ἀπλοῦς ἰδιώτες περιορίζονται ἀναγκαστικά στὴν περιοχή πού κατοικοῦν καὶ γίνονται: με ξεπερασμένα μέσα, τὰ ὁποῖα δὲν βοηθοῦν στὴν ἐπιτυχία τῶν έρευνῶν τῶν ἰδιωτῶν, πού εἶναι κατὰ κανόνα ἀνευδίκευτοι.

Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο εἶναι ἀπαραίτητες μερικές οδηγίες, καθὼς καὶ γενικώτερες πληροφορίες γιὰ τὸ πῶς γίνεται ἡ έρευνα γιὰ οὐράνιο, τί πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψη του ὁ οὐρανιοθῆρας

καὶ σὲ ποιά μέρη εἶναι πιθανότερο νὰ βρεθῇ τὸ πολύτιμο μέταλλο. Ὑπάρχουν ἀκόμη τὰ σχέδια τοῦ ἐπίσημου κράτους πάνω στὸ θέμα τῶν ερευνῶν καὶ ἕνα νομοσχέδιο πού θὰ ρυθμίξῃ, ὡς νόμος, τὶς σχέσεις μεταξὺ τῶν τυχερῶν έρευνητῶν καὶ τοῦ Δημοσίου.

Οἱ πληροφορίες πού θὰ μεταδώσουν στὸ εὐρύτερο κοινὸ τὰ μυστικά τῆς τέχνης ἐνὸς συστηματικοῦ οὐρανιοθῆρα ὑπάρχουν στὸ διδλίο τοῦ χημικοῦ κ. Παύλου Δημοτάκη, πού ἐξεδόθη ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀτομικῆς Ἑνεργείας καὶ πρόκειται νὰ κυκλοφορήσῃ σὲ λίγο. Μία συνάντηση με τὸν διευθυντὴ τῶν τμήματος Γεωχημικῶν Ἑρευνῶν τοῦ ὑπουργείου Βιομηχανίας κ. Μ. Πετρεῖτη συμπλήρωσαν τὶς γνώσεις μας.

Καὶ ἀρχικά μερικές γεωλογικές καὶ τοπογραφικές οδηγίες.

Τὶς περισσότερες πιθανότητες νὰ βρῇ κανεῖς

πετρώματα πού νὰ περιέχουν λίγο ἢ πολὺ οὐράνιο θὰ τὶς ἔχῃ ἐάν ἀρχίσῃ μιά συστηματικὴ έρευνα σὲ περιοχές πού ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἐκρηγνυγενῆ πετρώματα καὶ περιέχουν τεκτονικά ρήγματα, δηλαδὴ ἐκτάσεις πού ἀναστατώθηκαν κάποτε ἀπὸ ἐκρήξεις ἡφαιστείου καὶ σεισμούς. Ἐπίσης σοβαρὲς ἐλπίδες ἐπιτυχίας θὰ ἔχουν οἱ οὐρανιοθῆρες πού θὰ κινηθοῦν σὲ περιοχές ὅπου ὑπάρχουν πηγές με ραδιενεργὰ ὕδατα. Στὴν πρώτη κατηγορία ἀνήκουν περιοχές τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας. Στὴ δεύτερη μιά μικρὴ περιοχή τῆς Στερεῆς Ἑλλάδος καὶ ὀλιγαριθμὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου.

Εἰδικότερα, οἱ ἐκτάσεις τῆς Βορείου Ἑλλάδος ὅπου ὑπάρχει πιθανότης νὰ βρεθῇ οὐράνιο εἶναι οἱ περιοχές γύρω ἀπ' τὸ Διδυμοτειχο, τὴν Ξάνθη, τὸ Κιλκίς, τὴ Δράμα καὶ δόκλῃρη ἡ περιοχή τῆς Χερσονήσου τῆς Χαλκιδικῆς.

Οἱ περιοχές πού ἀνῃκουν στὴ δεύτερη κατηγορία βρίσκονται γύρω στὰ Καμένα Βούρλα καὶ στὴν Ἀταλάντη, στὴν Ἱκαρία, στὴν Σάμο καὶ στὴν Εὐθαλοῦ τῆς Λέσβου. Τέλος, ὑπάρχουν πιθανότητες νὰ βρεθῇ οὐράνιο σὲ περιοχές μεταλλείων καὶ τὴν περίπτωση αὕτῃ ἐνισχύουν οἱ τελευταῖες εἰδήσεις γιὰ σχετικές έρευνες στὴν περιοχή Λαυρίου.

ΑΠΑΡΙΘΜΗΤΑΙ ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Ὅταν ὁ ὑποψήφιος οὐρανιοθῆρας ἀποφασίσῃ σὲ ποιά περιοχή θ' ἀναζητήσῃ οὐράνιο πρέπει νὰ ἐξοπλισθῇ, δὲν γίνεται κι ἄλλιῶς, μ' ἕνα ἀπαριθμητὴ ραδιενεργείας. Σήμερα χρησιμοποιοῦνται καὶ βρίσκονται στὴν ἀγορὰ δυὸ εἶδη ἀπαριθμητῶν: Ὁ ἀπαριθμητῆς «Γκάιγκερ», γνωστὸς ἀπὸ χρόνια στὸ κοινὸ, καὶ ὁ ἀπαριθμητῆς σπινθηρισμοῦ. Προτοῦ ξεκινήσουμε γιὰ τὴν ἀνίχνευση οὐρανίου θὰ πούμε δυὸ λόγια γι' αὐτοὺς τοὺς βοηθοὺς τοῦ ἀνθρώπου στὴν ἀναζήτησή τοῦ πολυτιμότερου ὀρυκτοῦ, τοῦ «Μετάλλου τοῦ Αἰῶνος», τοῦ οὐρανίου.

Ὁ ἀπαριθμητῆς «Γκάιγκερ» εἶναι σήμερα ἕνα ἀπλὸ καὶ εὐχρηστο ὄργανο, κατὰ σὰν φωτογραφικὴ μηχανή. Τὸ κύριο μέρος τοῦ ἀπαριθμητῆ εἶναι ὁ «σωλὴν Γκάιγκερ», πού περιέχει ἕνα ἢ περισσότερα ἀέρια ὅπως τὸ ἀργὸν καὶ τὸ κρυπτόν καὶ εἶναι κλειστός. Ἐνα σύρμα μέσα στὸν σωλὴνα διοχετεύει ὑψηλὴ ἠλεκτρικὴ τάση. Οἱ ἀκτίνες α, β καὶ γ, εἰδικώτερα μάλιστα οἱ ἀκτίνες γ, πού ἐκπέμπει τὸ οὐράνιο, διαπερνοῦν τὸ μέταλλο τοῦ σωλῆνος κ' ἕνα ποσοστὸ ἀπ' αὐτές, πού φθάνει μόλις τὸ 1%, προκαλεῖ ἰονισμό τῶν αερίων. Ἡ στιγμιαία ἠλεκτρικὴ ἐκκένωση πού δημιουργεῖται μεταδίδεται ἀπὸ τὸν σωλὴνα στὸν ἀπαριθμητὴ καὶ καταγράφεται, ἢ προκαλεῖ μικροὺς ἤχους με τὴν βοήθεια ἐνὸς μικροφώνου. Γενικά οἱ ἀπαριθμηταὶ «Γκάιγκερ» μποροῦν νὰ μεταδώσουν τὸν έρεθισμό πού προκαλεῖ ἡ ραδιενέργεια, εἴτε στὴν δελόνα ἐνὸς πίνακος, εἴτε σ' ἕνα μικρὸ φωτάκι, ἢ σὲ ἀκουστικά καὶ τὸ καθένα εἰδοποιεῖ ἀνάλογα τὸν έρευνητὴ με ἤχο, με φῶς ἢ κίνηση, πού ἀντιστοιχεῖ σὲ ἀριθμούς, γιὰ τὴν ὑπαρξὴ ραδιενεργείας.

Κυρίως, γιὰ τὴν έρευνα χρησιμοποιοῦνται ἀπαριθμηταὶ «Γκάιγκερ». Τελευταία, ὅμως, ἐμφανίσθηκε στὴν ἀγορὰ καὶ ὁ ἀπαριθμητῆς σπινθηρισμοῦ, πού κοστίζει πολὺ ἀκριβώτερα, ἀλλὰ ἔχει ἀσυγκρίτως μεγαλύτερα πλεονεκτήματα ἀπὸ τὸ συγγενικό του μηχανήμα.

ΕΡΕΥΝΟΝΤΑΣ ΓΙΑ ΟΥΡΑΝΙΟ

Ὅταν ἀποφασίσῃ κανεῖς νὰ ἀναζητήσῃ οὐράνιο πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψη του ὅτι, χρησιμοποιώντας ἕνα μετρητὴ «Γκάιγκερ» με ἤχο, θὰ ἀκούῃ συχνὰ μικροὺς ἤχους, κατὰ σὰν: «ΤΙΚ..... ΤΙΚ, ΤΙΚ..... ΤΙΚ..... ΤΙΚ..... ΤΙΚ». Ἀσφαλῶς δὲν πρέπει νὰ συγκινηθῇ καὶ νὰ νομίσῃ ὅτι ἕνα οὐρανιοφόρο κοίτασμα βρίσκεται κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του... Οἱ μικροὶ ἤχοι ὀφείλονται στὴν κοσμικὴ ἀκτινοβολία. Κοσμικὲς ἀκτίνες πού προέρχονται ἀπὸ τὸ διάστημα, έρεθίζουν τὸν μετρητὴ καὶ παράγονται ἔτσι οἱ ἤχοι. Γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ πῇ κανεῖς ὅτι ἀξίζει νὰ ψάξῃ ἐπιμελέστερα στὴν περιοχή πού βρίσκεται, πρέπει ὁ μετρητῆς του νὰ σημειώσῃ αὐξηση τῆς ραδιενεργείας, τὸ λιγώτερο διπλάσια τῆς ἀρχικῆς. Κατ' ἄλλους εἰδικούς πρέπει ἡ αὐξηση νὰ εἶναι τετραπλάσια. Ἐτσι, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψη ὅτι οἱ ἤχοι πού ἀκούγονται σ' ἕνα μετρητὴ «Γκάιγκερ» λόγω τῶν κοσμικῶν ἀκτίνων εἶναι γύρω στοὺς 15 σ' ἕνα λεπτό, σύμφωνα με τὴν πρώτη ἀπόψη πρέπει νὰ φθάσουν τὸ λιγώτερο τοὺς 30, ἐνῶ ἡ δεύτερη ἀπαιτεῖ 60 μικροὺς, ξηροὺς ἤχους, γιὰ ν' ἀρχίσῃ νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν περιοχή ὁ έρευνητῆς.

Φυσικά, ἡ αὐξηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἤχων θὰ μεγαλώσῃ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ οὐρανιοθῆρα.

Μιά ἀπ' τὶς βασικὲς δυσκολίες στὴν ἀναζήτησή οὐρανίου εἶναι ὅτι ἡ ραδιενεργὸς ἀκτινοβολία τοῦ ὀρυκτοῦ ἀπορροφᾶται ἐξ ὀλοκλήρου ἀπὸ πετρώματα πάχους μόλις 30 ἑκατ. τοῦ μετρου καὶ ἔτσι ὁ ἀπαριθμητῆς, ἀκόμη καὶ ὅταν ὁ έρευνητῆς βρίσκεται σὲ περιοχὴ πλουσιωτάτων κοιτασμάτων, ἂν μεταξὺ μετρητοῦ καὶ κοιτάσματος ὑπάρχῃ πέτρωμα πάχους 30 ἑκατοστῶν, δὲν μπορεῖ νὰ καταγράψῃ τὴν ραδιενέργεια. Τὸ χῶμα ἐπίσης ἔχει ἀκόμη μεγαλύτερη ἀπορροφητικότητα. Τέλος, σοβαρὴ ἐπίδραση στὴν αὐτομετρίωσή τῆς ραδιενεργείας ἔχει καὶ ἡ διαμόρφωση τοῦ ἐδάφους. Στὸ βάθος μιάς πτυχώσεως τοῦ γῆινου φλοιοῦ ἔχουμε ἐλάττωση τῆς κοσμικῆς ἀκτινοβολίας, πού παρεμποδίζεται ἀπὸ τὰ γύρω ὕψωματα καὶ αὐξηση τῆς ραδιενεργείας πού προέρχεται ἀπὸ τὰ πετρώματα. Κάτι παρόμοιο συμβαίνει καὶ στὶς στοές τῶν μεταλλείων.

ΟΙ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ

Ὑστερα ἀπὸ τὸ μικρὸ αὐτὸ «φροντιστήριο οὐρανιοθῆρας», χρειάζεται καὶ μιά ματιὰ στὶς κρατικὲς προθέσεις σχετικὰ με τὴν ἀνέυρεση οὐρανίου.

Οἱ πληροφορίες πού ὑπάρχουν μιλοῦν γιὰ τὴν ἐναρξὴ συστηματικῆς μελέτης γιὰ τὸν προσδιορισμὸ τῆς περιεκτικότητος τῶν ὕδατων σὲ οὐράνιο, εἴτε εἶναι πόσιμα, εἴτε ἱσματικά. Ἐρευνες ἐπίσης θὰ γίνουν καὶ στὶς μεταλλοφόρες περιοχές ὅπου εἶναι πιθανὸν νὰ ὑπάρχουν στῶματα ραδιενεργῶν ὀρυκτῶν, τὰ ὁποῖα δὲν ἀνεκαλύφθηκαν μέχρι σήμερα κατὰ τὴν διάρκεια παλαιστέρων ἐργασιῶν.

Ἡ έρευνα γιὰ οὐράνιο, τονίζουν οἱ ἀρμόδιοι, εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα καὶ πρέπει νὰ γίνῃ ὁπωσδήποτε, ἔστω καὶ ἂν χρειασθῇ νὰ γίνουν μεγάλες δαπάνες, ἐδιότι δὲν πρόκειται περὶ παρωχιδος. Ἡ Ἑλλάς, προσθέτουν οἱ ἴδιοι, διαθέτει τεράστια ποσὰ συναλλάγματος μόνον καὶ μόνον γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ καυσίμων, πού εἶναι ἀπαραίτητα στὴν κίνηση καὶ στὴν βιομηχανία. Ἡ ἀνέυρεση οὐρανίου, λοιπόν, καὶ ἡ χρησιμοποίησή του σὲ εἰρηνικὲς ἐφαρμογές θὰ δώσῃ μιά διέξοδο στὰ δυσεπίλυτα προβλήματα τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας.

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ... ΟΥΡΑΓΩΝ

Αὕτῃ τῇ στιγμῇ ἡ Ἑλλάς βρίσκεται μεταξὺ τῶν οὐραγῶν στὶς προσπάθειες τῶν κρατῶν γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τῆς μεγαλύτερης κατακτήσεως τοῦ ἀνθρώπου, τῆς διασπάσεως τοῦ ἀτόμου. Καὶ αὐτὰ συμβαίνουν τῇ στιγμῇ πού ἡ γειτονικὴ Γιουγκοσλαβία διαθέτει τρία ἱνστιτοῦτα Ἀτομικῶν Ἑρευνῶν στὴν Βίντσα, 15 χιλιόμετρα ἔξω ἀπ' τὸ Βελιγράδι, στὸ Ζάγκρεμπ καὶ στὴν Λιουμπλιάνα, ἐπανδρωμένα με 450 περίπου ἐπιστήμονες καὶ ἄλλους τόσους τεχνικούς καὶ ὑπαλλήλους. Ἡ Γαλλία διέθεσε τὸ 1955 γιὰ τὴν διεξαγωγὴ έρευνῶν ἀπὸ τὸν Αὐτόνομο Ὄργανισμό Ἀτομικῶν Ἑρευνῶν 34.000.000.000 φράγκα καὶ οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες 50.000.000 δολλάρια, μόνον γιὰ τὴν έρευνα τοῦ ὑπεδάφους. Ἡ ἀνέυρεση οὐρανίου στὴ χώρα μας, τονίζουν οἱ ἀρμόδιοι, θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐφαρμογὴ καὶ στὸν τόπο μας τῶν μεγάλων τεχνικῶν κατακτήσεων καὶ θὰ περιορίσῃ στὸ ἐλάχιστο τὴν διαρροὴ συναλλάγματος.

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΑ

Στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἡ προσπάθεια γιὰ τὴν ἀνέυρεση οὐρανίου ἔχει πάρει τέτιαν ἑκταση, ὥστε σήμερα χρησιμοποιοῦνται καὶ αεροπλάνα με ἀπαριθμητὰς σπινθηρισμοῦ καὶ ἐπιστήμονες ἀπὸ τὴν μιά ἀκρὴ τῶν συνόρων τους ὡς τὴν ἄλλη.

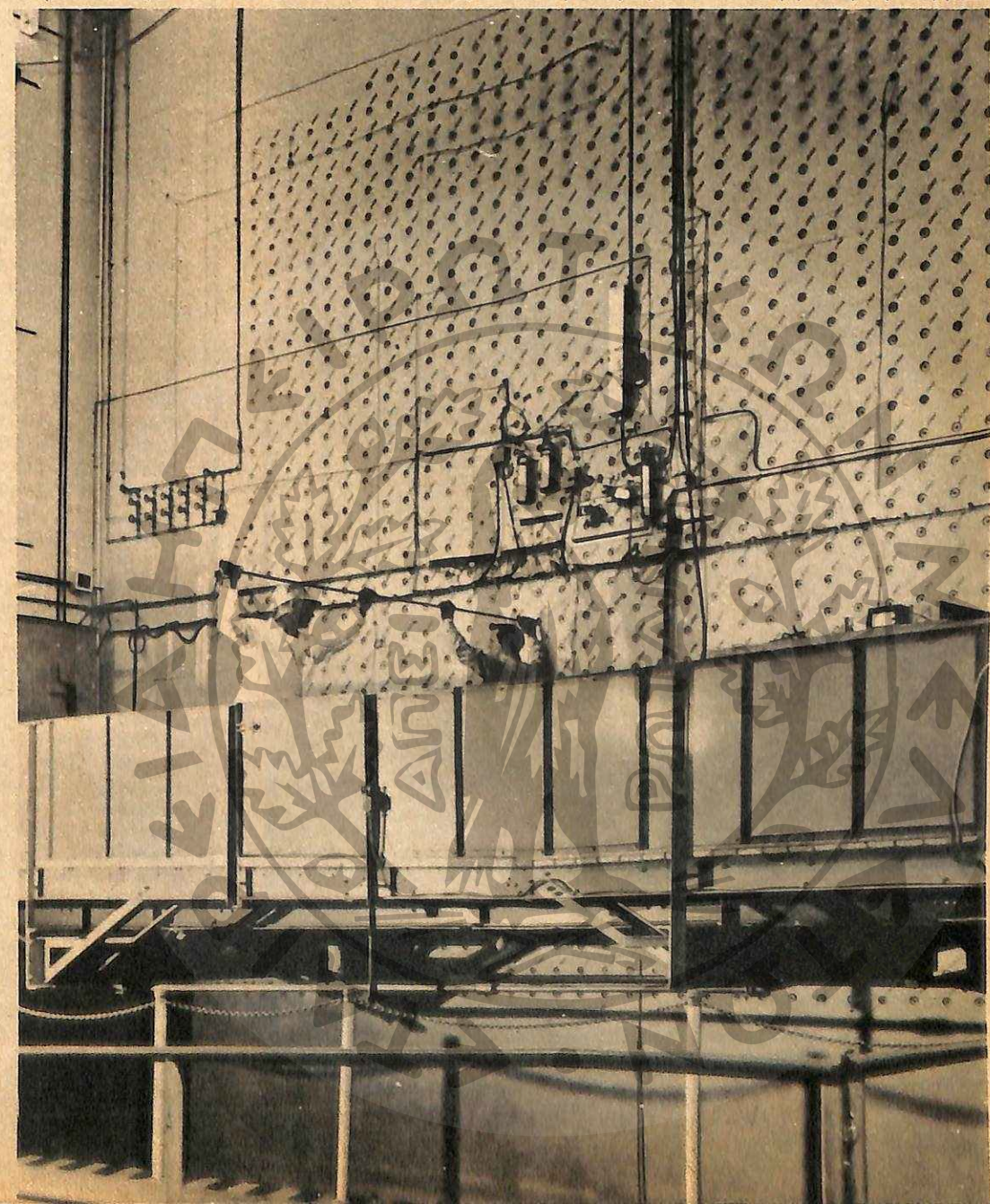
Οἱ πληροφορίες γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἀναφέρουν ὅτι κρατεῖ ἡ σκέψη νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐλικόπτερα γιὰ τὶς έρευνες, χωρὶς νὰ καθορίζεται ἡμερομηνία ἐναρξέως τῶν ερευνῶν. Οἱ εἰδικοί προτιμοῦν τὰ ἐλικόπτερα γιατί θὰ μποροῦν νὰ «σταθμεύουν» ἐπάνω ἀπὸ μιά περιοχή, νὰ αὐτομετρίωνται τὸ ὕψος τους σὲ κάποιο ἐνδιαφέρον σημεῖον καὶ νὰ προβαίνουν σὲ ἐπακριβεῖς καταμετρήσεις καὶ ἀναγνωρίσεις διαφόρων περιοχῶν. Ὅταν τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι εὐνοϊκά, θὰ ἀκολουθῇ τὸ δεύτερο στάδιο τῶν ερευνῶν με ἀναγνωρίσεις ἐπὶ τοῦ ἐδάφους με φορητοὺς ἀπαριθμητὰς, ἡ ἐξαγωγή δειγμάτων ἀπ' τὸ ὑπέδαφος καὶ ἡ χημικὴ ἐξέτασή τους.

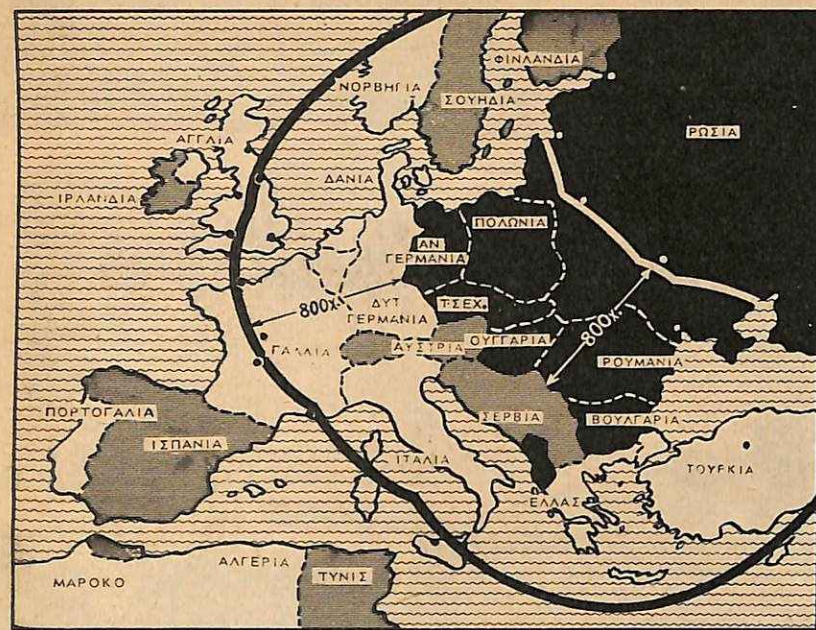
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ 49

Η ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ἐπιδρά στὴ λυχνία τῆς εἰδικῆς συσκευῆς ἀνιχνεύσεως καὶ ἀμέσως μετατρέπεται σὲ ρυθμικοὺς ἤχους, ἐλαφροὺς σπινθηρισμούς, ἢ ἀριθμητικὲς ἐνδείξεις στὸ «καντράν» τοῦ μετρητῆ.

ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡ τοῦ Κέντρου Ἀτομικῶν Ἑρευνῶν τοῦ Ὡκ-Ρήτζ, στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Ἐδῶ τὰ ἄτομα τοῦ οὐρανίου διασπῶνται καὶ ἀπελευθερώνεται ἡ ἀπεριόριστα πολύτιμη ἀτομικὴ ἐνέργεια.

Ο ΑΝΩΤΕΡΩ ΧΑΡΤΗΣ δεικνύει παραστατικά την έκταση των εδαφών που καλύπτει ο προτεινόμενος από τους Ρώσους από άερος έλεγχος εις βάθος 800 χιλιομέτρων από της διαχωριστικής ζώνης των αντιπάλων δυνάμεων. 'Η έκταση αυτή είναι άρκετη γιά την εξουδετέρωση του αβινιδισμού με τὰ κλασικά όπλα. "Όσον άφορά όμως τὰ άτομικά καί ύδρογονικά..

(United Press)

Ο ΜΩΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΙΝΑ. 'Ο διοικητής των Ισραηλινών δυνάμεων, μονόφθαλμος στρατηγός Μόσε (Μωϋσής) Νταγιάν, φαίνεται έδώ νά έξηγη στο χάρτη, σέ μιá συνέντευξη τύπου, πώς έγινε ή μάχη του Σινά εναντίον της Αιγύπτου. Κατά την έκστρατεία αυτή, ό στρατηγός Νταγιάν ώδήγησε τόν Ισραηλιτικό στρατό έως 10 χιλιόμετρα άπ' τή διώρυγα του Σουέζ.

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Αί ρωσικάι προτάσεις άφοπλισμού

• 'Εν μέρει πρὸς ἀντιπερισπασμὸν διὰ τὰ οὐγγρικά καὶ ἐν μέρει ἀπὸ εὐλικρινῆ ἐπιθυμίαν ν' ἀποφευχθῇ καταστροφικὴ γενέκυσις τῆς συρράξεως, ὁ στρατάρχης Μπουλγκάνιν ἐπρότεινεν αἰφνιδίως σύγκλησιν διασκέψεως ἐπὶ ἐλθετικοῦ ἐδάφους τῶν τριῶν δυτικῶν Δυνάμεων, τῶν 'Ινδιῶν καὶ τῆς Κίνας, διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ρωσικοῦ σχεδίου άφοπλισμοῦ. Τοῦτο, συγκείμενον ἐξ ἑπτὰ σημείων, προβάλλει ἐντὸς διετίας: α) Τὴν ἐλάττωσιν τῶν κλασικῶν όπλων δι' ἐκάστην τῶν δυνάμεων εἰς αὐστηρὸς καθοριζόμενα ὅρια. β) Τὴν ἀπαγόρευσιν κατασκευῆς, δοκιμῶν καὶ χρήσεως, ὡς καὶ τὴν ἀχρήστευσιν τῶν ὑπαρχόντων ἀποθεμάτων τῶν ἀτομικῶν καὶ ὕδρογονικῶν όπλων. γ) Τὴν σοβαρὰν μείωσιν τῶν ξένων στρατευμάτων πού σταθεμεύουν εἰς τὰ γερμανικά καὶ τὰ ἐδάφη τῶν κρατῶν τοῦ ΝΑΤΟ καὶ τοῦ Συμφώνου τῆς Βαρσοβίας. δ) Τὴν κατάργησιν ὅλων τῶν θάσεων εἰς ξένα ἐδάφη. ε) Τὴν ἐλάττωσιν τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν. στ) Τὴν ἐπιβολὴν λεπτομεροῦς αὐστηροῦ ἐλέγχου. ζ) Τὴν ἀσκησιν ἀεροπορικῆς ἐπιθεωρήσεως μετὰ φωτογραφήσεως εἰς βάθος 800 χιλιομέτρων ἐκατέρωθεν τῆς διαχωριστικῆς ζώνης τῶν ἀντιπάλων συνασπισμῶν ἐν Εὐρώπῃ. Διὰ τὰ περαιτέρω διαδικαστικά στάδια προβλέπεται ἡ σύγκλησις εὐρυτέρας διασκέψεως, με συμμετοχὴν ὅλων τῶν κρατῶν τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν μπλόκ καὶ συμφώνων τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς 'Ασίας, καθὼς καὶ τῶν οὐδετέρων. Τὸ ρωσικὸν κείμενον συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ἀνάλυσιν τῆς διαμορφωθείσης ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ πολέμου μέχρι σήμερον καταστάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἐναλλάσσονται αἱ ἀπειλαὶ καὶ ἡ ἐπιθυμία εἰρηνικῆς συνυπάρξεως καὶ τονίζεται ἡ ἰσχύς τῶν Σοβιέτ, ὥστε νά μὴν ἐκληφθοῦν αἱ προτάσεις ὡς ὑπαγορευθεῖσαι ἀπὸ φόβον. 'Εξ ὅλων τῶν σημείων τούτων, ἰδιάζουσιν σημασίαν ἔχει ἡ ἀποδοχὴ τῆς ἀμερικανικῆς προτάσεως περὶ τοῦ ἀπὸ ἀέρος ἐλέγχου, θέμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐναυάγησαν αἱ ἐργασίαι τῆς 'Επιτροπῆς 'Αφοπλισμοῦ τοῦ ΟΗΕ. Καίτοι, θεθαίως, ὁ έλεγχος οὗτος περιορίζεται εἰς βάθος 800 χιλιομέτρων καὶ ἡ ἀξία τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς του μένει πρὸς ἀπόδειξιν, πρέπει ν' ἀναγνωρισθῇ ὅτι ἡ ἐκ μέρους τῶν Σοβιέτ ἀποδοχὴ του ἀποτελεῖ ἕνα θετικὸν θῆμα πρὸς τὰς δυτικὰς ἀπόψεις.

Αἱ πρῶται ἀμερικανικαὶ καὶ δυτικαὶ ἀντιδράσεις ἀποβόδουν τὴν ρωσικὴν χειρονομίαν εἰς τὴν συγκάλυψιν τῆς οὐγγρικής τραγωδίας δι' ἐνὸς προπαγανδιστικοῦ ἐλιγμοῦ μεγάλης δόλης. 'Εν τούτοις, αἱ ρωσικαὶ προτάσεις μελετῶνται προσεκτικῶς ὑπὸ τῶν προσκληθέντων, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 'Ινδία τὰς ἐδέχθησαν ἥδη εὐνοϊκῶς, ἐνῶ οἱ 'Αμερικανοὶ φαίνεται νά προτιμῶν τὴν συζήτησιν διὰ τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ ΟΗΕ, χωρὶς ὁμως ν' ἀποκλείεται καὶ ἡ ἐξαμερὴς ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου διασκέψεως, ἡ ὁποία πάντως θά παραπέμψῃ τὴν ἐξέτασιν τῶν θεμάτων εἰς ἐιδικὰς ἐπιτροπὰς ἐξ ἐμπειρογνημῶνων.

ΤΕΡ. ΠΗΛ.

ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ:

• 'Η τελευταία κρίσις ὑπῆρξε καὶ θά εἶναι καθοριστικῆς σημασίας διὰ τὰς μελλοντικὰς κατευθύνσεις τῆς ἀμερικανικῆς διπλωματίας, ἡ ὁποία διὰ πρώτην ἴσως φοράν εἰς τὴν ἱστορίαν ἀντιλαμβάνεται τὰς παγκοσμίους εὐθύνας τῆς εἰς τὰς διαστάσεις τοῦ ὅγκου τῆς ἰσχύος τῶν Η.Π.Α. 'Εξελθοῦσα τῆς κρίσεως με ἐνισχυμένον τὸ ἠθικὸν γόητρον καὶ ἀπαλλαγείσα τῶν δυτικῶν λεοντεῶν συνεταίρων, ἡ 'Αμερικὴ ἀνέλαθε καὶ ἐννοεῖ νά διατηρήσῃ τὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὸν διεθνῆ στίβον. 'Η διὰ τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ ΟΗΕ ἐξεύρεσις λύσεως διὰ τὰ γεγονότα τῆς Μέσης 'Ανατολῆς δέον ν' ἀναγραφῇ εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς νέας ἀμερικανικῆς διπλωματικῆς τακτι-

κῆς. 'Η διαμορφωθείσα ἄλλωστε κατάστασις μετὰ τὴν ρωσικὴν ἐπέμβασιν εἰς τὴν Οὐγγαρίαν διευρύνει τὰ ὅρια ἐλευθερίας ἐλιγμῶν τῶν 'Αμερικανῶν, ἐνῶ ἐσμίκρυνε τὰ περιθώρια ἐκδοστικῶν ἀπειλῶν τῶν μέσων καὶ μικρῶν κρατῶν, περὶ ἀναθεωρήσεως προσανατολισμοῦ τῆς ἐξωτερικῆς τῶν πολιτικῆς.

'Η νέα ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ προέδρου 'Αϊζενχάουερ καταφαίνεται ἐκ τῶν ἀκολουθῶν πράξεων: α) 'Ενίσχυσις τοῦ ΟΗΕ. β) 'Αποφυγὴ πάσης δεσμεύσεως: 'Εξ οὗ ἡ ἄμεσος ἢ ἔμμεσος ἀπόρριψις τῶν προτάσεων τῶν κ. κ. 'Ηντεν καὶ Μολλέ διὰ συνάντησιν μετὰ τοῦ προέδρου, τῆς ἐλθετικῆς διὰ πενταμερῆ διάσκεψιν τῶν Μεγάλων, τῆς ρωσικῆς διὰ τὴν σύγκλησιν Διασκέψεως 'Αφοπλισμοῦ. γ) Διατήρησις τῆς

θέσεως ἐπιδιαιτητοῦ μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ ἀφρικανοασιατικῶν κρατῶν (πίσις ἐπὶ τῶν 'Αγγλογάλλων διὰ τὴν ἐκκένωσιν τοῦ Σουέζ καὶ τοῦ 'Ισραήλ διὰ τὸ Σινᾶ, ἀρνήσις παροχῆς καυσίμων εἰς τοὺς δύο ἐνόχους τῆς ἐπιθέσεως, προσέγγισις πρὸς τὰς 'Ινδίας, κατανόησις τῆς «οὐδετερότητος» τῶν κρατῶν τῆς ὁμάδος τοῦ Μπαντούγκ).

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ:

• Συνεπῆς πρὸς τὴν ἀνεξάρτητον σοσιαλιστικὴν πολιτικὴν του, ὁ στρατάρχης Τίτο δὲν ἐδίστασε νά καυτηριάσῃ τὴν σοβιετικὴν ἐπέμβασιν καὶ νά κατηγορήσῃ τοὺς Ρώσους ἰθύνοντας διὰ τὴν ὑπαρξιν σταλινικοῦ συστήματος. Διὰ λόγους συμμετρίας καὶ ἰδεολογικῆς συνεπειᾶς κατήγγειλεν ἐν συνεχείᾳ ὡς «ἀναισχύντους» τὰς μεθόδους τῶν δυτικῶν «δημοκρατιῶν», ἰδιαίτερος τῶν Γάλλων σοσιαλιστῶν. 'Όπως ἀνεμνετο, ἡ ἀπάντησις τῆς Μόσχας, συνεπικουρουμένης ἀπὸ τοὺς ἐναπομειναντας πιστοὺς δορυφόρους, ὑπῆρξε δριμύεια καὶ ἀπεκάλυψε ὅτι οἱ Σοβιετικοὶ ἡγέται δὲν ἀπεδέχθησαν «ἀγαθὴ τὴ καρδιά» τὴν τιτοιστικὴν παρέκκλιν. Φαίνεται πῶς ὁ Τίτο δὲν ἔλυσε μετ' εὐχαριστήσεως τὴν σιωπὴν του καὶ ἐξηναγκάσθη νά λάθῃ θέσιν ἐπὶ τῶν οὐγγρικῶν ἀφ' ἐνὸς μὲν διὰ νά ἀποφύγῃ νά χαρακτηρισθῇ, ἔστω ντὲ φάκτα ὡς δορυφόρος καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ λόγους ἀρχῆς: Διότι ἡ σιωπὴ του θά ἐσήμαινε: α) Τὴν ἀναγνώρισιν «πολιτικοῦ προηγουμένου» ἐν περιπτώσει ἐπαναστάσεως κατὰ τοῦ καθεστώτος του ὑπὸ φιλοσοβιετικῶν καὶ β) Τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς θεωρίας του τῶν «πολλῶν δρόμων πρὸς τὸν σοσιαλισμὸν». Δὲν φαίνεται, ἄλλωστε, ὅτι κατὰ τὴν παρούσαν συγκυρίαν περιστάσεων ἡ στάσις αὕτη τοῦ Τίτο θά ἔχῃ ἄλλας συνεπειὰς πλὴν τῆς ἀνταλλαγῆς θεωρητικῶν ἀψιμαχιῶν καὶ μῆδ, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, ψυχρότητος εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο κομμάτων.

ΓΑΛΛΙΑ:

• Σύγχυσις πολιτικῆ, κοινωνικῆ ἑξάψις, ἐθνικὴ πικρία χαρακτηρίζουν αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸ γαλλικὸν ἔθνος. Αἱ σφαλεραὶ ἐκτιμήσεις τῆς διεθνούς καταστάσεως ὑπὸ τῶν «σοσιαλιστῶν» κ. κ. Μολλέ καὶ Πινῶ ἐπεσώρευσαν διπλωματικὰς καὶ ἐθνικὰς συμφοράς: 1. 'Υπόδικος ἐνώπιον τοῦ ΟΗΕ, ἡ Γαλλία ὑποχρεοῦται εἰς ἐκκένωσιν τοῦ Σουέζ, ἐνῶ ὁ ἀντίπαλός της Νασέρ θριαμβεύει. 2. 'Επιτιμᾶται ὑπὸ τῶν ΗΠΑ καὶ ἐγκαταλείπεται ὑπὸ τῆς 'Αγγλίας. 3. Τὸ ρωσικὸν τελεσίγραφον

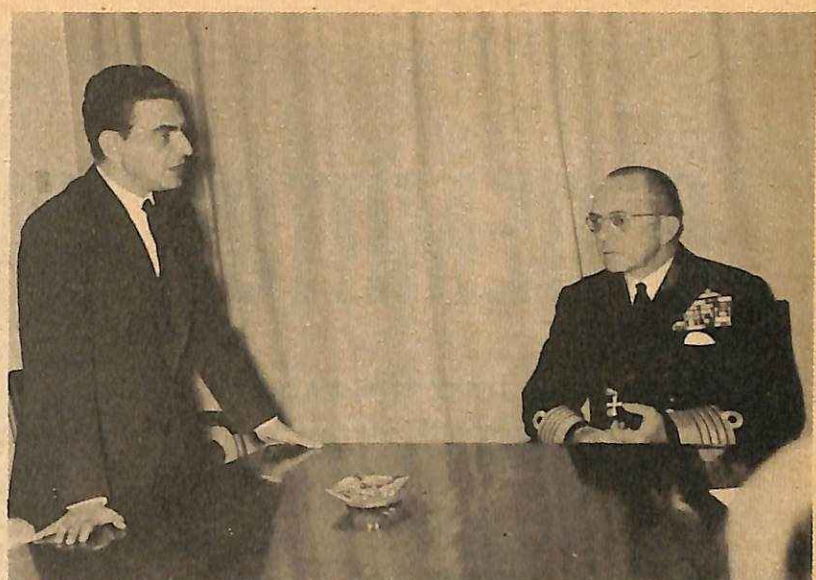
καὶ ἡ ἀμερικανικὴ πίσις συνέτριψαν τὰ ὑπολείμματα τοῦ νομικοῦ μύθου τῆς ὑποστάσεώς της ὡς μεγάλης δυνάμεως. 4. 'Η γαλλικὴ αἴγλη μεταξὺ τῶν ἀραβικῶν λαῶν ἐξηνεμίσθη. 5. Τὸ Μαρρόκον καὶ ἡ Τυνησία ψηφίζουν ἐναντίον της. 6. 'Ο πόλεμος τῆς 'Αλγερίας συνεχίζεται πάντοτε χωρὶς διέξοδον. 7. 'Η διπλωματία της ἐστερήθη πάσης πρωτοβουλίας, ἡ πολιτικὴ ἡγεσία της παραπαεὶ χωρὶς προοπτικὴν δράσεως.

Τὸ καθεστὼς διέρχεται θαθεῖαν κρίσιν, σαλπίζει τὰ πάντα ὅπως λέγει ὁ ντὲ Γκῶλ. 'Η σοσιαλιστικὴ κυβέρνησις ἐγκαταλείπεται ἀπὸ τοὺς φίλους της καὶ τοὺς φυσικοὺς συμμάχους της καὶ στηρίζεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν δεξιάν. 'Ο Μαντές Φράνς ἔχει ἀπομονωθῇ ἀνήμερος. Τὸ Κ.Κ.Γ., τὸ ὁποῖον δεσμεύει τὸ τέταρτον τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος καὶ τῆς Βουλῆς, ἔχει ἀποξενωθῇ τελείως ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν ζωὴν καὶ ἐγκαταλείπεται ἀπὸ τοὺς ἐπιφανεστέρους ὁπαδοὺς του, λόγω τοῦ πεπαλαιωμένου σταλινισμοῦ του. 'Όπως λέγει ὁ γνωστός Γάλλος δημοσιολόγος Μωρίς Ντυβερζέ: «ἀνοίγεται ὁ δρόμος πρὸς τὸν φασισμόν»;

ΑΙΓΥΠΤΟΣ:

• Παρὰ τὰ σοβαρά στρατιωτικά καὶ οἰκονομικά πλήγματα, φαίνεται ὅτι ἡ Αἴγυπτος ἐξέρχεται νικητρία ἐκ τῆς δοκιμασίας, χωρὶς νά ὑποστῇ μείωσιν τῆς ἐδαφικῆς της ἀκεραιότητος καὶ τῆς ἐθνικῆς της ἀνεξαρτησίας. Βεβαίως, τὸ πρόβλημα τῆς διώρυγος θά περάσῃ ἀπὸ ὀξείας φάσεως, λόγω τῆς ἀπροθυμίας τῶν εἰσβολέων νά ἀποχωρήσουν καὶ τῆς κατοχῆς (;) τῆς ὑπὸ τοῦ Διεθνούς Σώματος τοῦ ΟΗΕ.

'Αλλὰ ἐπιτρέπεται πᾶσα αἰσιοδοξία ὡς πρὸς τὴν τελικὴν ρύθμισιν τῶν ἐκκρεμῶν προβλημάτων, διότι ἡ Αἴγυπτος, ἔχουσα τὴν τύχην ἢ τὴν ἀτυχίαν νά συνιστᾷ αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸ σημεῖον συναντήσεως τῶν συμφερόντων καὶ τῶν ἐπιρροῶν τῶν δύο παγκοσμίων Δυνάμεων, γίνεται τὸ πεδῖον τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν διὰ τὸν προσεταιρισμὸν τῶν «οὐδετέρων» ἀφρικανοασιατικῶν κρατῶν καὶ κατ' ἀνάγκην τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀποδείξεως τῶν καλῶν τῶν διαθέσεων καὶ τῆς.. γενειοδωρίας ταν! 'Εχων πληρὴ ἐπίγνωνσιν τούτων ὁ πρόεδρος Νασέρ, ρυθμίζει, ἰσορροπητικῶς, τὴν πολιτικὴν του πρὸς τὴν Δύσιν καὶ τὴν 'Ανατολὴν καὶ προσδοκᾷ ἀπαλλαγὴν τῆς χώρας του ἀπὸ ξένας κηδεμονίας καὶ ὕλην βοήθειαν ἐξ ἀμφοτέρων, διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν.

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ἐπεσκέφθη τὰ γραφεῖα τῆς Δ.Ε.Η., ὅπου ὁ ὑπουργὸς 'Εμπορίου καὶ Βιομηχανίας, κ. Π. Παπαληγούρας, τὸν κατετόπισε σχετικὰ μετὰ τὴν πορεία τῶν ἐκτελουμένων ἐργῶν ἐξηλεκτρισμοῦ τῆς χώρας. (Μεγαλοκονόμου)

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΝΑΣΕΡ - ΧΑΜΜΕΡΣΚΕΛΝΤ. 'Ο γενικός γραμματεὺς τοῦ ΟΗΕ κ. Ντάγκ Χαμμερσκελντ φαίνεται στὴ φωτογραφία (ἀριστερὰ) τὴν ὥρα πού συζητεῖ μετὰ τὸν πρόεδρο τῆς Αἰγύπτου Νάσερ, στὸ προεδρικὸ μέγαρο τοῦ Καῖρου. 'Ο κ. Χαμμερσκελντ ἐπισκέφθηκε τὴν Αἴγυπτον γιὰ νά συζητήσῃ τὴν εἰρηνικὴν διευθέτησιν τοῦ ζητήματος τοῦ Σουέζ, μετὰ τὴν ἀφίξη τῆς διεθνούς ἀστυνομίας τοῦ ΟΗΕ στὸ Πόρτ-Σάιτ καὶ ν' ἀποτρέψῃ περαιτέρω συγκρούσεις μεταξὺ Αἰγυπτίων καὶ 'Αγγλοαἰσραηλινῶν. (United Press)

(Ρ. Popper)

Ο ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΜΠΑΤΛΕΡ, ὑπουργὸς τοῦ Θησαυροφυλακίου, πού ἀντικατέστησε τὸν 'Αντονι 'Ηντεν στὴν πρωθυπουργία. 'Η ἀνάληψη τῆς κυβερνήσεως ἀπὸ τὸν Μπάτλερ, πού θεωρεῖται μετριοπαθῆς, προκάλεσε τὴν ἀντίδραση τῆς μερίδος τῶν ἀδιαλλάκτων τοῦ Συντηρητικοῦ Κόμματος.

Ο ΠΕΜΠΤΟΣ ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΡΟΥΜΠΡΟΖΑ

από έρωτα,
από πλήξη,
ή συνήθεια;

24 χρόνια μετά την Φλόρ, 14 μετά την Ντανιέλ, 9 μετά την Ντόρις, 3 μετά την Μπάρμπαρα, ο γόης Δομινικανός διπλωμάτης, 47 έτών, παντρεύεται την ήθοποιό Ροντέν: ηλικίας μόλις 19 χρόνων

Κάτι άλλαξε με τον πέμπτο γάμο του τέσσερις φορές παντρεμένου και χωρισμένου Πορφύριο Ρουμπιρόζα, του διάσημου Δομινικανού γόητος: Η Μπάρμπαρα Χάττον, η τελευταία γυναίκα του «Ρούμπι», ήταν σαραντάρα και πολυεκατομμυριούχος. Η Όντιλ Ροντέν, η Παριζιάνα ήθοποιός που παντρεύτηκε τώρα, είναι μόλις δεκαεπτά έτών. Δεν είναι βέβαια φτωχιά, μα για τον «Ρούμπι», που πήρε απ' την Μπάρμπαρα Χάττον μια αποζημίωση ίση προς 14.000.000 νέες δραχμές για να της δώσει το διαζύγιο, δεν αξίζει φράγκο! Για πρώτη φορά στη ζωή του ο διεθνής γόης και προικοθήρας γοητεύθηκε για τα καλά. Σε ηλικία 52 έτών, ο Πορφύριο παντρεύτηκε από έρωτα.

Το πραγματικό όνομα της νέας του γυναίκας είναι Όντιλ Μπερνάρ. Το Ροντέν είναι καλλιτεχνικό της ψευδώνυμο. Μετά το διαζύγιο του με την Μπάρμπαρα Χάττον, ο Ρουμπιρόζα είχε δηλώσει στους δημοσιογράφους πως δεν θα ξαναπαντρευόταν ποτέ μιά... Αμερικανίδα. Σε λίγο διαδόθηκε πως υπήρχε πιθανότητα να πάρη την διάσημη Ουγγαρέζα

ήθοποιό Ζαζά Γκαμπόρ. Άλλα ο Πορφύριο προτίμησε την Παριζιάνα Όντιλ, αν και τους χωρίζουν 33 χρόνια. Για ν' αποφύγη το θόρυβο και τους δημοσιογράφους, καθώς και την επίθεση των φωτορεπόρτερς, ο Πορφύριο διάλεξε για το γάμο του το Λουσάν, που είναι μια μικρή κοινότητα 806 κατοίκων, σε απόσταση 62 χιλιομέτρων απ' το Παρίσι. Είναι ένα τόσο άσημαντο χωριό, ώστε σχεδόν όλοι οι 42 καλεσμένοι χάθηκαν μέσα στο δαίδαλο των έξοχων δρόμων κ' έφτασαν όταν η τελετή είχε πιά τελειώσει. Επί πλέον, ο «Ρούμπι» είχε φροντίσει να γίνη ο γάμος το Σάββατο 27 Οκτωβρίου, μια θομάδα πριν απ' την ημέρα που είχε αρχικά ορίστη, και ειδοποίησε την τελευταία στιγμή τους καλεσμένους.

Ο Μαρσέλ Πανιόλ, ο διάσημος Γάλλος θεατρικός συγγραφέας, που στην κωμωδία του «Φαμπιέν» είχε πρωταγωνιστήσει η Όντιλ, αρνήθηκε να χρησιμεύσει ως μάρτυς στο γάμο. Πέροι, που είχε δεχτή να παραστή μάρτυς στο γάμο του Ραιμόν Πελλεγκρέν, τον κατηγόρησαν ότι θέλησε να κάνει ρεκλάμα για το δράμα του «Ιούδας», όπου πρωταγωνίστησε ο Ραιμόν. Ανάμεσα όμως

στους καλεσμένους του Πορφύριο ήταν ο Άλφρεντ Χάν και η ωραία χήρα του σχεδιαστή μόδας Ζακ Φάτ. Ο Γκάρι Κούπερ δεν μπόρεσε να πάη, γιατί γύριζε τις τελευταίες σκηνές της ταινίας «Αριάννα, το κορίτσι της Ρωσίας», όπου πρωταγωνιστεί με την Όντιλ Χέμπερν και τον Μωρίς Σεβαλιέ. Τα ξίδι του γάμου δεν έγινε, γιατί δεν μπορούν να διακοπούν οι παραστάσεις του «Φαμπιέν».

Άλλα το Φεβρουάριο, οι δυο νεόνυμφοι σχεδιάζουν να φύγουν για την Αμερική. «Ετσι, ο Πορφύριο Ρουμπιρόζα, ο διπλωμάτης που το πραγματικό του επάγγελμα ήταν «καρδιοκατακτητής», παίρνει επί πέλους τη «σύνταξη» του, έπειτα από 25 έτών σκληρή εργασία μέσα στον κόσμο των διασήμων, νευρωτικών, ιδιότροπων, αλλά πάντα εκατομμυριούχων γυναικών. Οι φίλοι του λένε: «Ο καημένος ο Ρούμπι! Αφού παντρεύτηκε τέσσερις γυναίκες, τον παντρεύτηκε η πέμπτη! Τώρα αυτός παίζει το ρόλο του χρυσόψαρου...»

Η Όντιλ είναι χαριτωμένη, φρέσκια και αρκετά ωραία. Ο Πορφύριο τη γνώρισε σε μια δεξίωση της Γενεβιέθς Φάτ. Της έδωσε

ένα ραντεβού κ' εκείνη δεν πήγε, της έγραψε ένα γράμμα κ' εκείνη δεν του απάντησε. Σε τί χρησιμεύει η έρωτική πείρα; Ο έμπειρος Πορφύριο, ο σύγχρονος Δόν Ζουάν, φέρθηκε σαν μαθητής του γυμνασίου, κι άφησε την μικρή να τον τραβάει απ' τη μύτη. Εξηκολούθησε να της στέλνει λουλούδια, γράμματα, ωραία δώρα που της άρεσαν πολύ, αλλά εκείνη του έβαλε τους όρους της: Άρραβώνας στις αρχές Σεπτεμβρίου, γάμος στα τέλη Οκτωβρίου, καμιά επέμβαση στην καλλιτεχνική της σταδιοδρομία. Το βράδυ της ημέρας των γάμων της, η Όντιλ έπαιζε όπως συνήθως το ρόλο της στο θέατρο «Μπούφ-Παριζιέν», και, όπως συνήθως, ο Πορφύριο πέρασε για να την πάρη στο τέλος της παραστάσεως.

Ο πέμπτος γάμος του Πορφύριο Ρουμπιρόζα δεν είχε, λοιπόν, τίποτα απ' τα μεγαλεία των προηγούμενων γάμων του με την κόρη του μακαρίτη δικτάτορος του Αγίου Δομνίκου Τρουχίλλο, με την Ντανιέλ Νταριέ, με την Ντόρις Ντιούκ και με την Μπάρμπαρα Χάττον. Άραγε δεν μίλησαν γι' αυτούς τους γάμους η Όντιλ κι ο Ρούμπι;

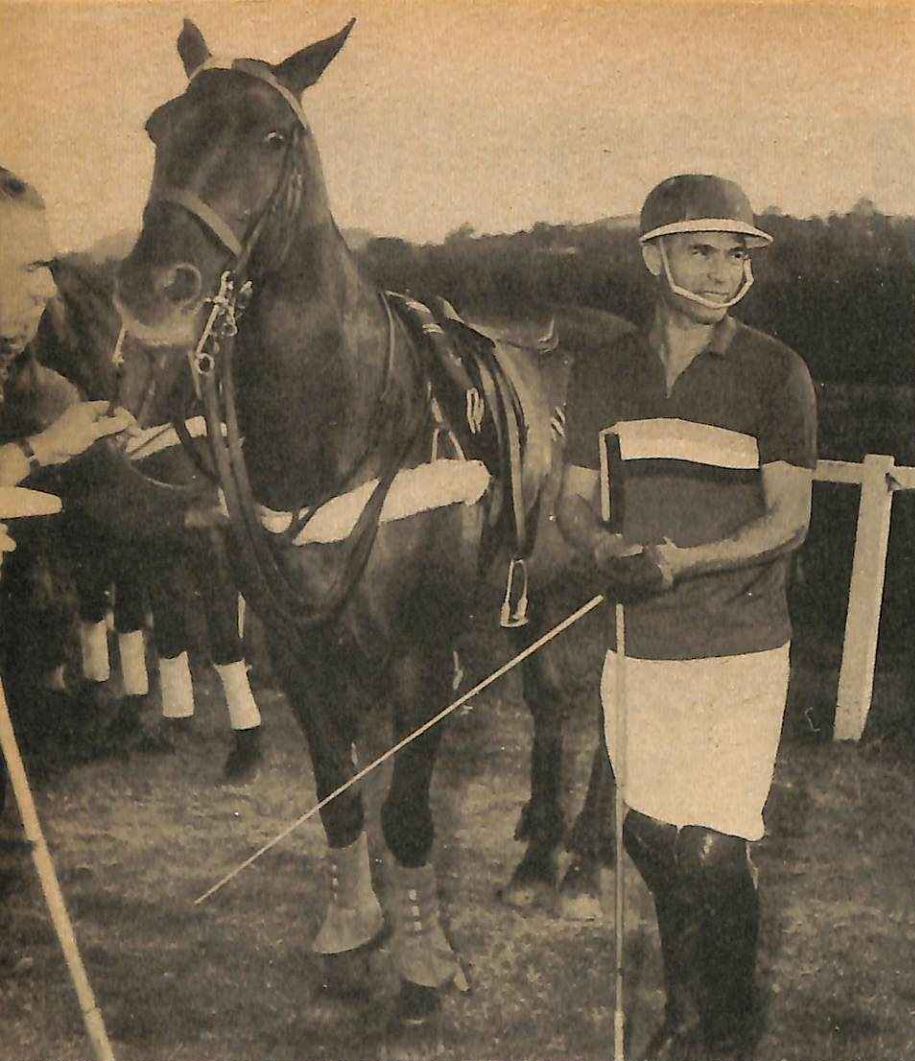
...ΚΑΙ ΣΥΓΚΛΗΡΩΣΙΣ ΒΙΟΥ ΠΑΝΤΟΣ. Με την Μπάρμπαρα Χάττον η «συμβίωση» κράτησε 72 ημέρες. Ίσολογισμός: 14.000.000 δραχ. για να της δώσει διαζύγιο και δώρο ένα... βομβαρδιστικό!

ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ «ανέχθηκε» τα ατέλειωτα καπρίτσια της Ντόρις Ντιούκ. Άλλα είχε αποφασίσει να τα «καταπίν» σαν ένας καλός «οικογενειάρχης». 1.000.000 δολάρια και ένα μέγαρο στο Παρίσι τον «μετέπεισαν».

Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΒΡΙΣΚΕΙ ΤΟ ΜΑΣΤΟΡΗ ΤΟΥ. ΑΡΑΓΕ ΤΟΝ ΒΡΗΚΕ ΚΑΙ Ο ΑΔΙΟΡΩΤΟΣ ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ;

Ο «ΡΟΥΜΠΙ» ξέρει να μην πλήττει ποτέ —φυσικά, με τὰ λεπτά... των άλλων. 'Αλλά τὸ ν' ἀρέσης καὶ μάλιστα «κατὰ σύμπτωση» στὰ «πλουσιοκρίτσα» εἶναι καὶ αὐτὸ μιά σοδαρή τέχνη, ἢ μάλλον μιά... βιομηχανία.

Η ΟΝΤΙΑ ΠΟΝΤΕΝ δὲν ἔννοεῖ νὰ χάσει τὴ θεατρικὴ τῆς καριέρα κ' ἐβαλε «δρους». Τὴ βραδυὰ τοῦ γάμου τῆς ξαναγύρισε στὸ καμαρίνι τῆς.

Ο 5ος ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΡΟΥΜΠΙΟΖΑ

Συναντήθηκε με τὴν 'Οντίλ σὲ μιά λίμνη με σχῆμα καρδιάς

Τὸ ἐπαγγελματικὸ μυστικὸ τοῦ ἐπαγγελματία Δὸν Ζουάν δὲν προκάλεσε τὴν περιέργεια τῆς «φτωχῆς» κοπελίτσας τῶν 19 ἐτῶν;

Φυσικά, δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ ξέρη, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ φανταστῇ τὸν Ρουμπιόζα στὸ καινούργιο του σπίτι, καθισμένον πλάι στὸ τζάκι, νὰ διηγῆται στὴν πέμπτη του γυναῖκα, με τὸ πατρικὸ ὕψος τοῦ συζύγου ποὺ ξεπερνάει τὴ συμβία του κατὰ 33 χρόνια. Τὶς ἱστορίες τῶν πολύκροτων γάμων του.

Ὁ Ρούμπι χαμογελαῖ στὴν Ὀντίλ.

—Χθές, τῆς λέει, μ' ἐρώτησες γιὰ τὶς ἄλλες, δὲν εἶναι ἔτσι; Καλά, λοιπόν, θὰ σοῦ διηγηθῶ μερικά πράγματα ἐντελῶς πληροφορικὰ. Θέλεις νὰ μιλήσουμε γιὰ τὴν πρώτη;

—Σὲ παρακαλῶ, Ρούμπι, λέει ἡ Ὀντίλ, πές μου γιὰ ὅλες καὶ μετὰ τὴ σειρά!

—Καλὰ λοιπόν! συνεχίζει ὁ Ρούμπι. Ἡ πρώτη ἦταν ἡ Φλώρα Τρουχίλλο, κόρη τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας τοῦ Ἀγίου Δομνίκου. Τί εἶπες; Πῶς δὲν τὴν πῆρα ἀπὸ ἔρωτα; Μά, ἀγαπητὴ μου Ὀντίλ, ἕνας νεαρὸς με λίγα μέσα καὶ μεγάλες φιλοδοξίες δὲν μπορεῖ νὰ δώσῃ στὸν ἑαυτὸ του

τὴν πολυτέλεια τοῦ γάμου ἀπὸ ἔρωτα. Ἡ Φλώρα δὲν ἦταν μόνον ὠραία, ἀλλὰ καὶ πλούσια. Ὁ πατέρας τῆς εἶχε τεράστιες φυτεῖες. Ἀλλὰ ἡ κόρη δὲν μπορούσε νὰ εἶναι παντρεμένη πολὺ καιρὸ μετὰ τὸν ἴδιο ἄντρα. Ἀπὸδειξὴ πῶς ἀφοῦ χωρίσαμε πῆρε ἄλλους δύο συζύγους, χωρὶς καλῶτερα ἀποτελέσματα. Ἡ δευτέρα γυναῖκα μου ἦταν ἡ Ντανιέλ Νταριέ.

—'Α, ναί, τὸν διακόπτει ἡ Ὀντίλ, διηγῆσου μου γι' αὐτήν, γιατί μ' ἐνδιαφέρει πολὺ περισσότερο.

—Τὴ γνώρισα στὰ 42, λέει ὁ Ρούμπι, σὲ μιά παρτίδα γκόλφ. Ἦσαν μιά γυναῖκα φίλαθλη, γειναιόψυχη, δυναμική. Παντρετὴ καμὲ καὶ φύγαμε γιὰ τὴν Ἰσπανία, λιγάκι γιὰ ταξίδι τοῦ γάμου, καὶ λιγάκι γιὰ νὰ φύγωμε ἀπὸ τὴ Γαλλία, ὅπου εἶχαν μπῆ οἱ Γερμανοί. Οἱ Ἰσπανοὶ δὲν μᾶς ἤθελαν, γυρίσαμε λοιπὸν στὸ Παρίσι κ' οἱ Γερμανοὶ μ' ἐβαλαν φυλακή. Ἡ Ντανιέλ μοῦ φέρθηκε ἀκρίβη τὴν ἐποχὴ σὰν πραγματικὸν συζυγὸς καὶ κατώρθωσε νὰ με ἀπελευθερώσῃ. Ἐγκατασταθῆκαμε στὴν Μεξέο καὶ μείναμε ἐκεῖ δεκαπέντε μῆνες. Ἀγαπημένη καὶ στοργικὴ Ντανιέλ! Ἐχονα τριάντα χιλιάδες φράγκα τῇ

ἡμέρα στὴ ρουλέττα καὶ σ' ἄλλα παιχνίδια κ' ἐκείνη τὶς πλήρωνε. Ἐπαῖζε κιθάρα καὶ τὴν ἔμαθα νὰ παίζῃ κ' ἐκείνη. Ἐπὶ οὐτῶς καὶ τὴ συνήθισα νὰ πίνῃ κι αὐτὴ. Καθόμουν καὶ χόρευα ὡς τὶς πέντε τὸ πρωὶ κ' ἐκείνη μοῦ κρατοῦσε συντροφιά. Ξέρεις κάτι, Ὀντίλ; Φέρθηκα στὴ Ντανιέλ σὰν παλιάνθρωπος. Τὴν ἄφησα χωρὶς φράγκο, τὴν ἔκανα νὰ χάσῃ πολὺτιμα κινηματογραφικὰ συμβόλαια. Τελικά, ἀποφάσισε νὰ με ἀφήσῃ, πῆγε στὸ Μαρρόκο γιὰ νὰ συνέλθῃ, ἀλλὰ χρειάστηκε νὰ περάσουν πέντε χρόνια ὥσπου ν' ἀποφασίσῃ νὰ μοῦ δώσῃ τὸ διαζύγιο. Δὲν υπερβάλλω, Ὀντίλ, θέλω νὰ τὰ ξέρῃς ὅλα, σὲ σένα μπορῶ νὰ μιλήσω μὲ εὐλικρίνεια!

—Μά, Ρούμπι, λέει ἡ Ὀντίλ, τί ἔχεις κ' αἰχμαλωτίζεις ὅλες τὶς γυναῖκες;

—Μερικὲς φορὲς τὶς αἰχμαλωτίζω, ἀπαντᾷ ὁ Ρούμπι, μὰ ἄλλες φορὲς βρέθηκα σὲ πολὺ δύσκολη θέσῃ! Πᾶρε γιὰ παράδειγμα τὴν τρίτη γυναῖκα μου, τὴν Ντόρις Ντιούκ. Λένε πῶς ἔχει ὠραία φωνή—μὰ ὄχι, δὲν εἶναι τραγουδίστρια, εἶναι ἀπλῶς ἡ κόρη τοῦ βασιλιά τοῦ καπνοῦ, μιά Ἀμερικανίδα πνιγμένη στὰ ἑκατομμύρια. Ἐ, λοιπόν, μ' αὐτὴν ὑπέφερα ὅλα τὰ μαρτύρια ποὺ μπορεῖ νὰ ὑπομείνῃ ἕνας ἄντρας ἀπὸ μιά γυναῖκα. Ἦταν μιά κόλαση, κάθε στιγμὴ μοῦ θύμιζε πῶς με εἶχε ἀγοράσει, δὲν μοῦ ἄφηνε οὔτε λεπτὸ ἡσυχία, εἶχε τὴ μανία νὰ ταξιδεύῃ διαρκῶς, ἐρωτευόταν μετὰ τραγουδιστὰς, καλοῦσε στὸ σπίτι καθηγητὰς τῆς ἀρχαιολογίας, με ἔγραφε σὲ φιλανθρωπικὰ σωματεῖα...

—Καμμένε, Ρούμπι, λέει ἡ Ὀντίλ, πόσο λίγοι ξέρουν τί τράβηξες!

—Εἶμαι ἄνθρωπος με δυνατὴ θέληση, συνέχισε ὁ Ρούμπι, κι ἔσαν μιά φορὰ πάρω μιά ἀπόφαση εἶναι δύσκολο νὰ τὴν ἀλλάξω. Ἔτσι, λοιπόν, ὅταν μοῦ ζήτησε νὰ χωρίσωμε, ἐγὼ ἀρνήθηκα. Τότε μοῦ πρόσφερε ἕνα ἑκατομμύριο δολλάρια. Ὀντίλ, μπορεῖ κανεὶς ν' ἀρνηθῇ ἕνα ἑκατομμύριο δολλάρια; Χωρίσαμε. Ἐμαθα ἀργότερα πῶς ὁ Γάλλος τραγουδιστὴς Σάρλ Τρενέ προσπάθησε νὰ τὰ φτιάξῃ μαζί τῆς, ἀλλὰ ἐκείνη τὸν ἀπέκρουσε. Ὁ Θεὸς τὸν προστάτεψε! Ἡ τέταρτη γυναῖκα μου ἦταν ἡ Μπάρμπαρα, κι ἂς μὴν ποῦμε κακὸ γι' αὐτήν, γιατί—ἀν θέλωμε νὰ μᾶς εὐαικρινεῖς—τῆς ὀφείλομε τοῦτο τὸ σπίτι ὅπου μένομε!

—Μά, Ρούμπι, ἐπιμένει ἡ Ὀντίλ, μοῦ ὑποσχέθηκες νὰ τὰ διηγῇς ὅλα! Μίλα μου γι' αὐτὴν τὴν Μπάρμπαρα, μοῦ φαίνεται τόσο ἀστεία γυναῖκα...

—Ἐσὺ τὴν θρίσκεις ἀστεία, λέει ὁ Ρούμπι, ἀλλὰ εἶναι ἀπελπιστική! Στάσου νὰ θυμηθῶ πῶς ἔγιναν τὰ πράγματά... Ἀ, ναί!

Στὰ 45, ἡ Μπάρμπαρα εἶχε χωρίσει ἀπὸ τὸν Κάρυ Γκράντ, ἢ μάλλον ὁ Κάρυ Γκράντ τὴν χωρίσε. Στὶς ἀρχὲς τοῦ 53 εἶχε διαδοθῇ πῶς θὰ παντρευόταν τὸν φὸν Κράμ, τὸν σημερινὸ τῆς σύζυγο, ἀλλὰ τότε ὁ γάμος δὲν ἔγινε, ἐξ αἰτίας τῆς ἐπιμονῆς ἀντίδρασης τοῦ Λάνσε, γιοῦ τῆς ἀπὸ προηγούμενο γάμο. Ὁ φὸν Κράμ δὲν ἄρεσε στὸν νεαρὸ Λάνσε, ἐνῷ ἀντιθέτως ἐγὼ τοῦ ἤμουν συμπαθητικός. Ἐπὶ 3 μῆνες ἡ Μπάρμπαρα κ' ἐγὼ εἴμαστε πολὺ ἐρωτευμένοι καὶ τελικὰ ἀποφασίσαμε νὰ παντρευτοῦμε. Δὲν μπορῶ νὰ πῶ πῶς ἡ ἀπόφασί μου αὐτὴ ἦταν ἐσφαλμένη ἀπὸ οικονομικῆς ἀπόψεως, ἀλλ' ἀσφαλῶς ἡ ἐνωσή μας δὲν ἦταν καθόλου εἰρηνική. Ἡ Μπάρμπαρα περνοῦσε τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ἡμέρας τῆς ξαπλωμένη σ' ἕνα ντιβάνι, ἀκούοντας τὸ ραδιόφωνο. Τὴν ὑπόλοιπὴ μέρα τὴν περνοῦσε λέγοντάς μου πῶς σ' αὐτὸν τὸν θλιβερὸ κόσμο δὲν ὑπάρχει κανεὶς ποὺ νὰ τὴν ἀγαπήσῃ γιὰ τὸν ἑαυτὸ τῆς κι ὄχι γιὰ τὰ χρήματά τῆς, καὶ πῶς τὰ χρήματά δὲν χρησιμεύουν σὲ τίποτα.

»Γιὰ νὰ τῆς ἀποδείξω τὸ ἀντίθετο, ἀγόρασα ἕνα ἀεροπλάνο καὶ κάμποσα αὐτοκίνητα πολυτελείας καὶ προσπάθησα νὰ τὴν κάνω νὰ δῇ πόσο εὐθυμὴ κι ὠραία μπορεῖ νὰ εἶναι ἡ ζωὴ γιὰ ὅποιους ἔχουν στὴν Τράπεζα ἕναν πάντα μεγάλο λογαριασμό. Ἀλλὰ ὅλα στάθηκαν μάταια: Ἐκείνη ἐξακολουθοῦσε νὰ γράφῃ μελαγχολικὰ ποιήματα. Καταλήξαμε στὸ διαζύγιο. Καμμένη Μπάρμπαρα!

Ὁ Ρούμπι μένει συλλογισμένος γιὰ λίγο.

—Ὀντίλ, λέει, θὰ μπορέσης νὰ με καταλάβῃς ἐσὺ;

Ἡ Ὀντίλ τὸν κοίταζε χαμογελαστή.

—Ἐχεις γεράσει πιά, τοῦ λέει, καὶ σὲ λίγο θὰ πάρῃς σύνταξη... Καληνύχτα, κύριε τέως Δὸν Ζουάν!

Κάποτε ἔτσι πρέπει νὰ ἔγινε ἡ συζήτηση ἀνάμεσα στὸ ζεῦγος. Αὐτὴ, πάντως, ἦταν ἡ συζυγικὴ σταδιοδρομία τοῦ Πορφύριου Ρουμπιόζα, τοῦ γοητευτικοῦ διπλωμάτη τοῦ Ἀγίου Δομνίκου...

Τέσσερις ἄνθρωποι προσπάθησαν κατὰ καιροὺς νὰ σκοτώσουν τὸν Πορφύριο Ρουμπιόζα. Μιὰ πολὺ ὠραία Γαλλίδα, ποὺ εἶπε κατόπιν ὅτι τὴν εἶχε ἐρωμένη του, τὸν χτύπησε μ' ἕνα δόλο στὸ διαμέρισμά τῆς. Ὁ Πορφύριος τῆς σκάσε. Ἐνας ἀπατημένος σύζυγος στὸ Παρίσι τὸν πυροβόλησε καὶ τὸν πέτυχε στὴν πλάτη. Ἐχε ἀκόμα τὸ σημάδι. Καὶ στὸν Ἀγιο Δομνίκο, δύο ἀντε-ρασταὶ του τὸν κάλεσαν σὲ μονομαχία.

Ἡ Ὀντίλ Ροντέν ξέρει πῶς ἔχει πάρει ἕναν τρομερὸ ἄντρα γιὰ σύζυγο. Τὸ ξέρει, ἀλλὰ δὲν τὸν φοβάται... ■ ■ ■

(Φωτ. LUTETIA (P. Match), Keystone, International News Photo)

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ Η «ΕΥΤΥΧΙΑ»! Ὡς τώρα ὁ Ρούμπι δὲν εἶχε τὰ «μέσα» ν' ἀπολάσῃ τὴν πολυτέλεια ἑνὸς γάμου ἀπὸ ἔρωτα, ποὺ προϋποθέτει ἕνα στρογγυλούτσικο, ἀριθμὸ ἑκατομμυρίων καί... 33 χρόνια διαφορά.

ΤΩΡΑ ΟΜΩΣ ποὺ βρῆκε τὸ «ιδανικόν» του, ὁ «λύκος» ἀποφάσισε νὰ ἡσυχάσῃ ὀριστικά καὶ νὰ «νοικοκυρετῇ». Σ' αὐτὸ ὅμως θὰ πρέπει νὰ συμφωνήσῃ καὶ κάποιος ἄλλος—τὸ... «ιδανικόν». Τὸ μέλλον θὰ μᾶς τὸ δείξῃ...

ΑΦΟΥ ΤΟ ΔΟΞΑΣΜΕΝΟ «καρυδότσουφλο» των δυο τολμηρών ωκεανοπόρων έφερε τη γαλανόλευκη πάνω από τον άχανη Άτλαντικό και την ταραχώδη Μεσόγειο, επιτέλους, έρχισε να πιάνη στα διάφορα λιμάνια της πατρίδας. Τελευταίος σταθμός πριν από το Πασαλιμάνι ήταν τα Ίσθμια στον Κορινθιακό. Έπειτα από το γρήγορο πέρασμα του καναλιού, η πλήρη τής «Χαράς» σχίζει τα γαλανά νερά του Σαρωνικού. Οι αγωνίες και οι θαλασσοδαρμοί τριών μηνών πλησιάζουν στο τέλος. Ό άθλος πραγματοποιήθηκε.

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΚΡΟ, ΤΟ ΚΟΙΝΟ «ΔΕΜΑΣ» ΤΟΥ Σ ΑΒΒΑ ΚΡΥΒΕΤΑΙ Ο ΤΟΛΜΗΡΟΣ ΠΟΝΤΟΠΟΡΟΣ

Η ΣΟΥ ΑΓΑΠΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΑΒΒΑ. ΠΩΣ ΝΑ ΤΟΝ ΑΦΗΣΗ ΜΟΝΟ...ΤΟΣΟΝ ΚΑΙΡΟ;

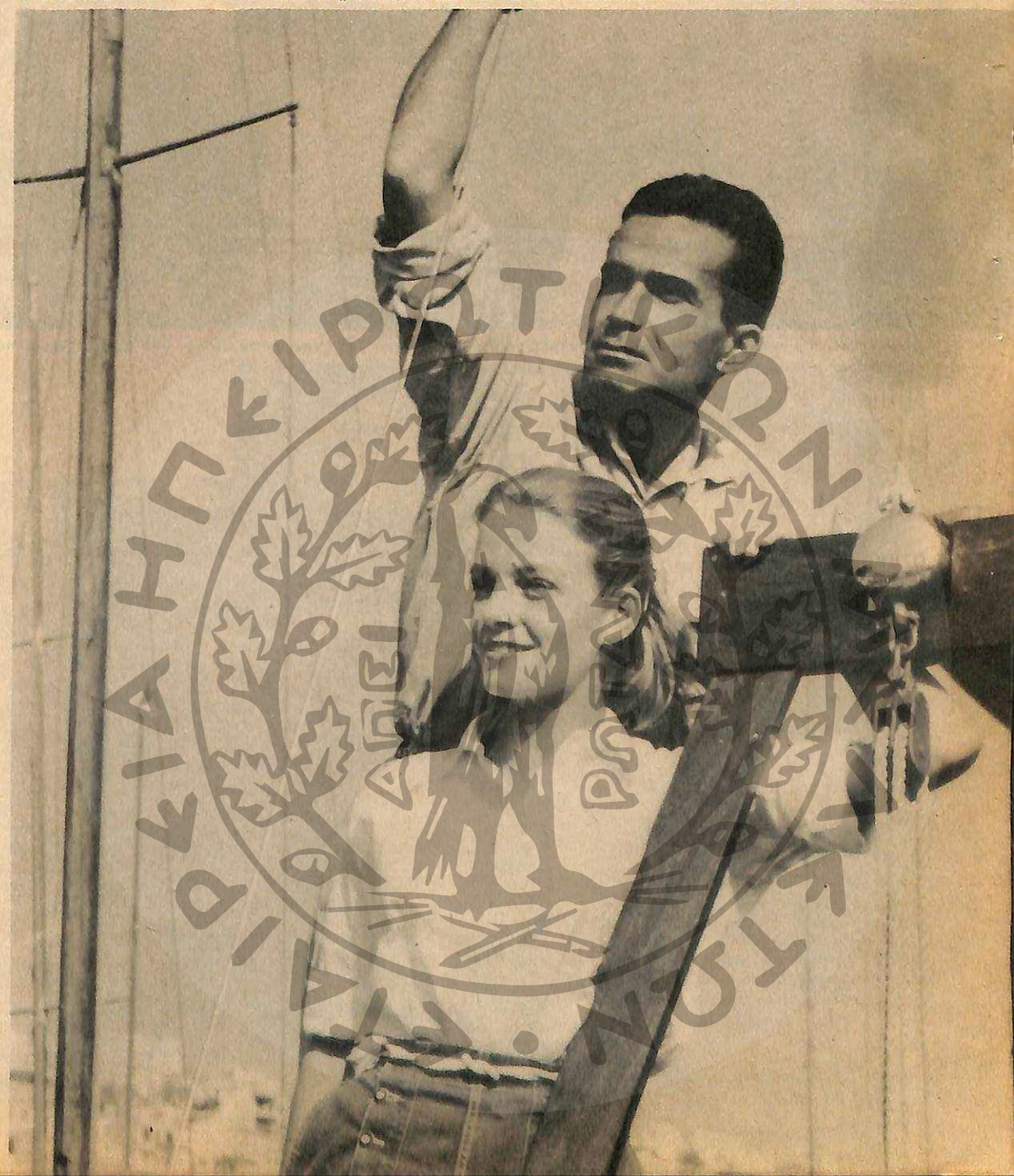
Ο ΣΑΒΒΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ..

Άποκλειστικά στις ΕΙΚΟΝΕΣ, από το έόμενο τεύχος, το θρυλικό ταξίδι του

Ό Σάββας Γεωργίου από την Θεσσαλονίκη, κ' ή γυναίκα του ή Σού, από το Νιαγκόρα Φώλλς των Ήν. Πολιτειών ξεκίνησαν, τέσσαρες ήμέρες μετά τον γάμο τους, για τον πιο επικίνδυνο «μηνά του μέλιτος»: Μανχάτταν — Πασαλιμάνι με την «Χαρά», ένα ιστιοφόρο σωστό καρυδότσουφλο. Η τόλμη τους δεν είχε όρια. Ό παγκόσμιος θαυμασμός κ' ή υπερηφάνεια των Έλλήνων στεφάνωσε το κατόρθωμά τους. Ό ξένος τύπος έπλεξε έγκώμια κι ό ελληνικός θρύλους. Πώς όμως έγινε πραγματικότητα ή τολμηρή, ή «τρελλή» ιδέα; Ποιές ήσαν οι φάσεις τής απεγνωσμένης, συχνά, πάλης τής «Χαράς» με τον ώκεανό;

Τό καταπληκτικό αυτό ταξίδι —μοναδικό σ' όλον τον κόσμο για ιστιοφόρο τόσο μικρό, τόσο άσήμαντο μπροστά στα κύματα όσο ή «Χαρά» — ανέλαβε να διηγηθώ ό ίδιος, ό θρυλικός πια θαλασσοπόρος Σάββας Γεωργίου στο ελληνικό κοινό από τις ΕΙΚΟΝΕΣ. Με κάθε συναρπαστική λεπτομέρεια, σε κάθε συγκλονιστική στιγμή των περιπετειών του σκάφους... Κ' είναι ή διήγησή του, μαζί με τις άθθεντικές, άδημοσίευτες φωτογραφίες που «τράβηξαν» αυτός κ' ή γυναίκα του, ένα ντοκουμέντο άνυπολόγιστης άξίας, που με υπερηφάνεια προσφέρουν από το άλλο τεύχος οι ΕΙΚΟΝΕΣ στους άναγνώστες τους.

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥΣ ΕΞΕΠΛΗΡΩΘΗ. Η «ΧΑΡΑ» ΜΠΑΙΝΕΙ ΣΤΟ ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ. ΧΑΜΟΓΕΛΟΥΝ. ΝΙΚΗΣΑΝ

Ό Γεωργίου είναι άκριδώς όπως μās άρέσει να είναι οι ήρώές μας. Τίποτε τό κτυπητό, τίποτε τό έντυπωσιακό. Με τό μέτριο άνάστημά του και τη λεπτή του κατασκευή, μπορεί να περάσει άπαρατήρητος μέσα στο πλήθος. Στα ζωηρά μαύρα του μάτια όμως, καθώς κοιτάζουν, λάμπει ή άτρόμητη ψυχή ενός άντρα.

«Έχει τό διάβολο μέσα του», όμολογεί ή νεαρή Άμερικανίδα γυναίκα του, ή Σού. «Άπό παιδί τό είχε αυτό και τό κρατάει ακόμη».

Σήμερα, παρά τα τριανταεπτά του χρόνια, δείχνει τουλάχιστο κατά δέκα χρόνια νεώτερος. Κρίνοντας από τις παιδικές του φωτογραφίες, μένει κατάπληκτος κανείς πόσο λίγο έχει αλλάξει ή έκφραση του προσώπου του. Και τότε τό βλέμμα του ήταν ολόιδια άποφασιστικό, όπως σήμερα.

Στην πραγματικότητα, ό διάπλους του Άτλαντικού με ένα μικροσκοπικό ιστιοφόρο, άπετέλεσε για τό Σάββα Γεωργίου την εκπλήρωση μίας νεανικής του φιλοδοξίας, που συνέλαβε για πρώτη φορά όταν ήταν δυο χρονών! Τότε είχε άναγγείλει έπίσημως στους γονείς του πως ήθελε να γίνη... πειρατής.

«Η μόνη άλλαγή στα σχέδιά μου, μās έξηγεί, είναι πως αντί για πιστόλι πήρα μαζί μου έναν άναπηέρα και αντί για σπαθί ένα σουγιά».

Άπ' όσο θυμάται ό ίδιος, ή θάλασσα ήταν πάντα ή άγάπη του. Πάντα τον κατείχε ή ιδέα να βρεθώ καταμεσής στον ώκεανό και να νιώσει όλη τη μεγαλόπρεπη, γεμάτη δέος μοναξιά που έμπνέει ή άπεραντοσύνη του.

«Ήμουν άτακτος και κακός μαθητής, λέγει ό ίδιος. Πάντα με κάποια σκανταλιά θά καταγινόμουν, ή μητέρα μου με μάλωνε συνεχώς. Ήμουν πεισματάρης, άτίθασος και ένιωθα μιά διαβολική εύχαρίστηση να κάνω τό αντίθετο άπ' ό,τι μου λέγαν».

Ήρωας τής παιδικής του ζωής και άργότερα δάσκαλός του στην ιστιοπλοία, ήταν ό Γιώργος Σινιόσoglou, ένας από τους πιο διακεκριμένους ιστιοπλόους τής Ελλάδας.

Τό πρώτο του κόττερο τό απέκτησε στα 1941, μετά τό τέλος του Άλβανικού Πολέμου, κατά τον οποίο υπηρέτησε στην Άεροπορία, στο προσωπικό έδάφους. Για κάποιο άνεξήγητο λόγο, λεγόταν «Λάμπης γουάκ», και μ' αυτό έπεχείρησε τα πρώτα του ταξίδια στο άνοικτό πέλαγος, φθάνοντας ως τη Σκόπελο, στις Βόρειες Σποράδες. Δεν πρόφτασε να τό κρατήσει ένα χρόνο, όταν του τό έπείταξαν οι γερμανικές άρχές Κατοχής. Όταν τό ξαναπήρε, μετά τό τέλος του πολέμου, ήταν σχεδόν κατεστραμμένο.

Έκτός από τη λαχτάρα να γίνη πειρατής, ό Σάββας, είχε έπίσης τη φιλοδοξία να γίνη μουσικός. Άλλά σ' αυτό δεν τον ένεθάρρυναν διόλου οι γονείς του που έπίστευαν πως έφανε στην οικογένεια ένας μουσικός (ό μεγαλύτερος άδελφός του, ό Τώνης). Ό πατέρας του, ό όποιος διατηρούσε έργοστάσιο θυροδεμίας, ήθελε και ό Σάββας ν' άσχοληθώ με τό έμπόριο. Άλλά τέτιο έπάγγελμα δεν τον τραβούσε καθόλου. Προτίμησε να γίνη ζωγράφος.

Πράγματι, τό έπάγγελμα του ποντοπόρου Σάββα Γεωργίου είναι ή ζωγραφική. Τό αξιοσημείωτο σ' αυτό τό κεφάλαιο είναι ότι είναι καθ' όλκληρίαν αυτοδίδακτος. Ποτέ του δεν είχε δάσκαλο.

Στα 1945, ό Σάββας παντρεύτηκε τη Βίλμα, μιά όμορφη μελαχροινή συμπολίτισσά του. Άπό τό γάμο τους, τον έόμενο χρόνο, γεννήθηκε μιά κορούλα, ή Χαρά. Και τα τέσσερα κόττερα που απέκτησε διαδοχικά από τότε ό Σάββας, βαφτίστηκαν με τό όνομα τής κόρης του που την παραμονή τής Πρωτοχρονιάς θά κλείσει τα δέκα.

ΑΝΥΠΟΜΟΝΟ τὸ πυκνὸ πλῆθος μαζεύτηκε στὸ Πασαλιμάνι νὰ χαιρετίσει τοὺς δυὸ ἀτρόμητους ποντοπόρους.

Ο ΣΑΒΒΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ...

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΤΟΥ γιὰ τὴ θάλασσα καὶ ἡ μεγάλη του ἀποφασιστικότης καὶ τόλμη, ἀνέδειξαν τὸν κ. Σάββα Γεωργίου σὲ διεθνή ἀθλητική προσωπικότητα πού τὸ κατόρθωμά του τιμᾷ τὴν πατρίδα μας. Άλλά ἐκτὸς ἀπὸ τὰ «ἐρασιτεχνικά» του ἐνδιαφέροντα, ὁ κ. Γεωργίου εἶναι ἐπαγγελματίας ζωγράφος καὶ οἱ ἐργασίες του γνῶρισαν μάλιστα ἀρκετὴ ἐπιτυχία στὴν Ἀμερική. «Άθλητης καὶ καλλιτέχνης» ὀνομάζεται ἡ πρώτη ἀπὸ τὶς δυὸ ἐλαιογραφίες του πού παραθέτομε καὶ ἡ σύνθεσή αὐτὴ φωτίζει σαφῶς τὴ διπλὴ ὑπόσταση τοῦ δημιουργοῦ της. Ὁ δεύτερος πίνακας (δεξιὰ) εἶναι προσωπογραφία τῆς γυναίκας του Σου, κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς γνωριμίας τους. Ἡ πίκρα καὶ ἡ μελαγχολία πού διακρίνονται καθαρὰ στὰ χαρακτηριστικά τοῦ προσώπου της, σήμερον, μετὰ τὸν εὐτυχισμένο γάμο της, ἔχουν πλέον ἐντελῶς ἐξαφανισθῇ.

Μὲ τὴν τελευταία «Χαρά» πού ἀπέκτησε στὴν Ἑλλάδα — ἓνα σκάφος συνολικοῦ μήκους ὀκτώμισι μέτρων, ὅσο καὶ τὸ μήκος τῆς σημερινῆς θρυλικῆς «Χαράς» — ὁ Σάββας ταξίδεψε τὸ καλοκαίρι τοῦ 1950 ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη στὸν Πειραιᾶ καὶ ἐν συνεχείᾳ στὶς Σπέτσες. Ὑδρα, μὲ ἐπιστροφή στὴ Θεσσαλονίκη. Τότε ἐθεωρήθη ὁ πρῶτος Ἑλληνας ἐρασιτέχνης ἱστιοπλόος πού πραγματοποιήσε τόσο μεγάλου ταξίδι μὲ σκάφος χωρὶς μηχανή.

Στὰ 1950 πῆγε μὲ τὴ γυναῖκα του καὶ τὴν κόρη του στὶς Ἡνωμένες Πολιτείες. Ἐγκαταστάθηκαν στὴ Νέα Ὑόρκη ὅπου πλήθος εὐκαιρίες δόθηκαν στὸ Σάββα γιὰ νὰ ἐξελίξη τὸ ζωγραφικὸ του ταλέντο. Παρὰ-λήλως ἡ γυναῖκα του μπόρεσε νὰ τελειοποιηθῇ στὸ τραγούδι. Ὁ Γεωργίου πέτυχε σὰν προσωπογράφος καὶ ἡ γυναῖκα του ἀνεδείχθη σὲ λαμπρὴ τραγουδίστρια τῆς ὁπερας. Οἱ — ὅσο διαφορετικὲς ἀσχολίες τους τοὺς υποχρέωναν νὰ βλέπωνται ἐλάχιστα. Καὶ ἔτσι, μὲ κοινὴ συμφωνία καὶ ἐνῶ ἐξακολούθησαν νὰ μένουν οἱ καλύτεροι φίλοι, ἀποφάσισαν στὶς ἀρχὲς τοῦ 1956 νὰ χωρίσουν καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ ὁ καθένας τὸ δικό του δρόμο. Ὁ Γεωργίου ἔμεινε στὴ Νέα Ὑόρκη γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὴ ζωγραφικὴ του καὶ νὰ προετοιμασθῇ γιὰ τὸ ταξίδι του, ἐνῶ ἡ τῶς γυναῖκα του πῆγε στὴ Γερμανία, ὅπου σταδιοδρόμησε στὴν ὁπερα. Ἡ Χαρά ἐγκατεστάθη σ' ἓνα ἐλβετικὸ οἰκοτροφεῖο γιὰ νὰ βρῖσκεται κοντὰ στὴ μητέρα της. Δὲν χρειάζεται νὰ εἰπωθῇ ὅτι πηγαίνοντας στὴν Ἀμερική ὁ Σάββας δὲν εἶχε ἀπαρνηθῇ τὸ ἀγαπημένο του σπῶρ — τὸ πανί. Εἶναι μέλος τοῦ ἱστιοπλοϊκοῦ Ὁμίλου τοῦ Χάντσον «ΝΑ.Ι.ΑΚ», καὶ εἶναι ἀδιαφιλονίκητα ὁ πρωταθλητὴς τῆς ὅλης περιοχῆς. Ἀντιπροσώπευσε τὸν Ὀμίλὸ του στοὺς ἡμιτελικούς ἀγῶνες

γιὰ τὸ πρωτάθλημα τῆς Βορείου Ἀμερικῆς καὶ παρ' ὀλίγον νὰ ἐκέρδιζε εἰς τοὺς τελικούς.

Ἀπὸ τὸ καλοκαίρι τοῦ 1955 ὁ Σάββας Γεωργίου εἶχε γιὰ βοηθὸ στὸ γιῶτ του τὴ νεαρὴ Σούζαν Περρυ, τὴν ὁμορφὴ Ἀμερικανιδούλα, πού ἔμελλε νὰ γίνῃ ἡ δεύτερη σύζυγός του.

Παντρεύθηκαν στὶς 6 Ἰουνίου 1956, ἀκριβῶς τέσσερις ἡμέρες πρὶν ξεκινήσουν γιὰ τὸ ἐπικὸ τους ταξίδι στὸν Ἀτλαντικόν, τὸ ὁποῖο διήρκεσε τρεῖς ὁλόκληρους μῆνες.

Ξανθὴ, γαλανομάτα, μὲ ἐξοχὲς ἀναλογίες σὰν ἀρχαία Ταναγραία, ἡ Σου ἦταν μόλις δεκαεπτὰ χρονῶν ὅταν πρωτοσυνάντησε τὸ Σάββα στὰ 1951. Γεννήθηκε στὸ Γιανγκστούουν, μιά μικρὴ κοινότητα ἐπακτοσίων κατοίκων, κοντὰ στοὺς καταρράκτες τοῦ Νιαγάρα καὶ ἔφθασε στὴ Νέα Ὑόρκη γιὰ νὰ σπουδᾷ φωνητικὴ μουσικὴ στὸ Ὡδεῖο τοῦ Μανχάταν. Καὶ ἡ Βίλμα, ἡ πρώτη γυναῖκα τοῦ Σάββα, παρακολουθοῦσε μαθήματα στὴν ἴδια σχολὴ καὶ ἔγιναν στενὰ-τεες φίλες. Ἡ Σου γνῶρισε τὸ Σάββα μὲσω τῆς Βίλμας.

Ἡ Σου ἀφήνοντας τὸν τόπο πού γεννήθηκε, σκόπευε νὰ γίνῃ τραγουδίστρια. Ἀλλ' ὅταν ἔφτασε στὴ Νέα Ὑόρκη κατάλαβε ὡς πού ἔφθαναν οἱ δυνατότητές της. Γύρω της ἔβλεπε ἀνθρώπους τριάντα καὶ σαράντα χρονῶν πού πάσχιζαν ἀκόμη νὰ δημιουργήσουν κάποια καριέρα καὶ πού δὲν καταλάβαιναν, ἐξ αἰτίας τοῦ ἐγωῖσμοῦ τους, ὅτι ποτὲ δὲν θὰ τὸ κατόρθωναν. Ἡ Σου εἶχε τὸν κοινὸ νοῦ ν' ἀντιληφθῇ ὅτι δὲν διέθετε ἀρκετὴ φωνὴ πού νὰ τῆς ἐπιτρέψῃ νὰ γίνῃ ποτὲ τίποτε περισσότερο ἀπὸ μιά μέτρια τραγουδίστρια. Γι' αὐτὸ ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ καθηγήτρια ὠδίκης. Στὰ 1955 πῆρε τὸ διπλῶμά Ἄν ἀναλογισθῇ κανεὶς ὅτι ἦταν μιά μέση Ἀμερικανίδα κοπέλλα,

πού τῆς ἄρεσαν τὰ πάρτυ καὶ πού ποτὲ δὲν εἶχε ἐπιδοθῇ ἰδιαίτερα στὰ σπῶρ πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο της, θαυμάζει κανεὶς περισσότερο τὸ θάρρος της ν' ἀκολουθήσῃ τὸ Σάββα στὸ περιπετειώδες ταξίδι του στὸν Ἀτλαντικόν.

Πρέπει πάντως ν' ἀναφερθῇ, ὅτι ἀνάμεσα στοὺς προγόνους της βρίσκεται καὶ κάποιος ἐπιφανὴς ναυτικός. Εἶναι ὁ φημισμένος Κοιμοδόρος Μάθιου Πέρρυ πού στὰ 1854 εἰσέπλευσε στὸ λιμάνι τοῦ Τόκιο ἐπικεφαλῆς μοίρας τοῦ στόλου τῶν Ἡνωμένων.

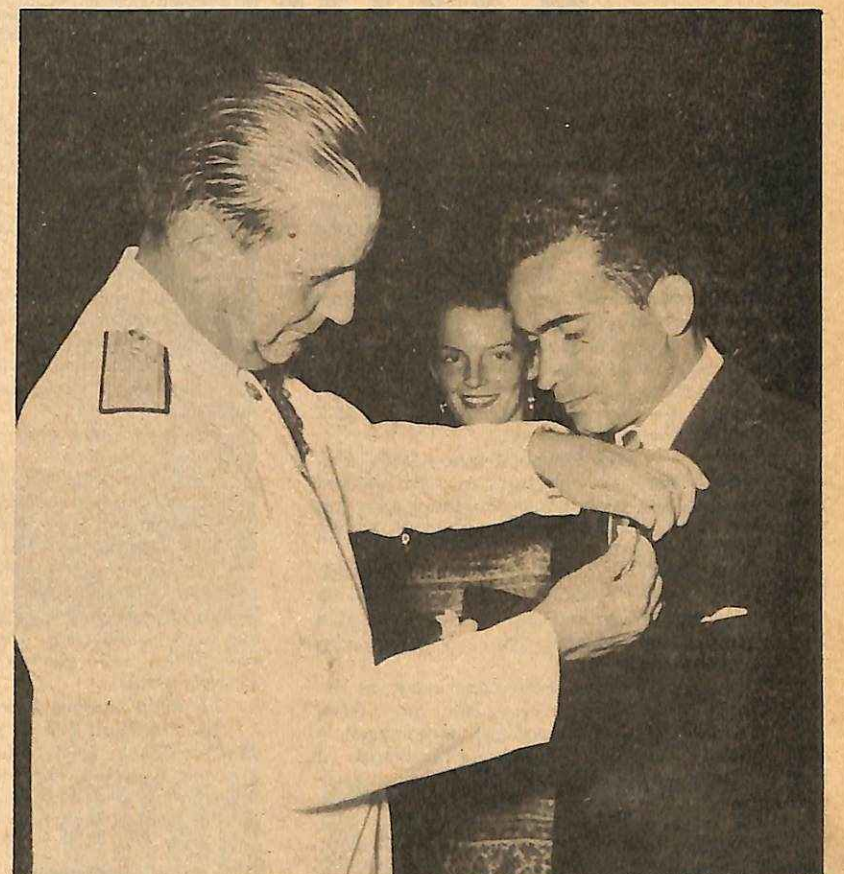
Ἡ Σου ἔχει ἓνα κοινὸ χαρακτηριστικὸ μὲ τὸν ἀντρα της. Καὶ στοὺς δυὸ ἄρσει ἡ ἰδιωτικὴ ζωὴ. Δὲν τοὺς ἄρσει νὰ ἀποτελοῦν τὸ κέντρο τῆς προσοχῆς. Δοκίμασε, μᾶς λέει, τί θὰ πῇ νὰ εἶσαι δισημότης, μὲ τὴν ὑποδοχὴ πού τοὺς ἔγινε στὴν Ἑλλάδα. «Ἦταν συγκινητικὸ, παραδέχεται, ἀλλὰ δὲν θὰ ἤθελα μιά τέτια ζωὴ. Ὅταν εἶσαι διάσημος, ἡ ζωὴ σου δὲν σοῦ ἀνήκει».

Άλλο ἓνα κοινὸ τους χαρακτηριστικὸ εἶναι ἡ ἀποστροφή τους γιὰ τὴν ἀπόκτηση στέγης. Κ' εἶσι ὁ Σάββας Γεωργίου δὲν ἔχει περιλάβει στὰ σχέδιά του γιὰ τὸ μέλλον καὶ τὸ στήσιμο ἐνὸς σπιτιοῦ.

«Τὸ σπῆτι σὲ σκλαβώνει», ἐξηγεῖ. Καὶ μιάς κι ὁ λόγος γιὰ σχέδια, αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ὁ Σάββας εἶναι ἀπασχολημένος μὲ τὴ συγγραφὴ ἐνὸς βιβλίου στὸ ὁποῖο περιγράφει τὴν Ὀδύσειά του. Τὸ καλοκαίρι σχεδιάζουν νὰ ταξιδέψουν στὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου καὶ στὴ Μεσόγειο.

«Ἐξω ἀπ' αὐτά, λέει ὁ Γεωργίου, δὲν ἔχω συγκεκριμένα σχέδια. Ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὰ γραφόμενα τῶν ἐφημερίδων, πρόκειται νὰ ἐπιχειρήσω τὸ γύρο τοῦ κόσμου. Ὅπωςδήποτε, ἔμαθα ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες ἓνα σωρ λεπτομέρειες γιὰ τὰ μελλοντικά μου σχέδια».

Β. ΜΙΓΚΟΣ

ΕΞ ΟΝΟΜΑΤΟΣ τοῦ ἀπουσιάζοντος Βασιλέως, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Στόλου, ἀντιναύαρχος κ. Λάππας, παρασημοφορεῖ τὸ ἄξιο τέκνο τῆς πατρίδας.

(Φωτ. ΣΑΒΒΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΗΝ. ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΕΡ Σ. Φ. ΦΛΩΡΟΥ)

ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΕΣ ὑποδοχές, διπλῶματα, κύπελλα... Ἀκόμη ὅμως περισσότερο, στὴν καρδιά τους, θὰ μείνῃ χαραγμένη ἡ ἀγάπη ὅλου τοῦ κόσμου.

ΧΑΡΑ εἶναι τὸ ὄνομα τῆς μικρῆς κόρης τοῦ κ. Γεωργίου ἀπὸ τὸν πρῶτο του γάμο. Ἡ Χαρά, πού εἶναι σήμερον δέκα χρονῶν καὶ σπουδάζει στὴν Ἑλβετία, ἔδωσε τ' ὄνομά της στὸ καλοτάξιδο κοτεράκι πού ἔμελλε ν' ἀποκτήσῃ μᾶζι μὲ τοὺς δυὸ θαλασσοπόρους παγκόσμια φήμη. Ὅσο γιὰ τὴ «δαφισιμιά» τῆς μικρῆς Χαράς, σκαρῶθηκε στὰ καλύτερα ναυπηγεῖα τοῦ Ὄσλο, στὴ Νορβηγία. Ὁ κ. Γεωργίου λατρεῖ καὶ τὶς δυὸ ἐξ ἴσου.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ κληρονομος

Διήγημα του Α. ΜΙΛΝ

Ο Τζούλιαν Κράιν — άρχισε τη διήγησή του ο Κόλμπι — ήταν ένας νέος δυσάρεστα μειλίχιος, που ζούσε στην έξοχή με τον θείο του τόν Μάριο. Θά ήταν πολύ καλός στη δουλειά του, αν του άρεσε ή δουλειά. Κ' έπειδή σιχαινόταν έξ ίσου και την έξοχή, τόν είχε μπη ή ιδέα ότι, με τη βοήθεια ενός γενναίου μηναιού επιδόματος του θείου Μάριου, θα πετύχαινε πολύ στο εξαγωγικό εμπόριο, στο Λονδίνο. Μά ο γέρος δεν είχε εκδηλώσει κανένα ένθουσιασμό, ακόμα κι όταν ο Τζούλιαν τόν είχε προτείνει νάρχεται να περνάει μαζί του όλα τὰ Σαββατοκύριακα, φέροντας και πολλούς φίλους του.

Ο Μάριος δεν είχε ιδιαίτερη αγάπη στον ανηψιό του, αλλά ήθελε τη συντροφιά του. Τὰ πλούσια γεροντοπαλλήκαρα γίνονται εύκολα ιδιότροπα και θέλουν νά έχουν κάποιον πού νά μή μπορή νά ξεφύγη από την έξουσία τους...

—Όταν πεθάνω, παιδί μου, τού έλεγε, όλα όσα έχω θά γίνουν δικά σου! Στό άναμεταξύ όμως έλπιζω ότι δεν θά θέλησης νά στερήσης ένα δυστυχισμένο γερο-άρρωστο απ' την εύχαριστησή της συντροφιάς σου...

Δεν ξέρω αν αντιμετώπισατε ποτέ τόν ένδεχόμενο νά δολοφονήσετε τόν θείο σας —ένα θεό τού όποιου είστε μοναδικός κληρονόμος— αλλά ξέρουμε όλοι πώς μή δολοφονία μπορεί νά έχει τά πιά παικίλια κίνητρα: Σκοτώνει κανείς από εκδίκηση, από πόνος, από φόβο, από συμφέρον ή από άπλη τρέλλα.

Καταλαβαίνετε λοιπόν πόσο λεπτή ήταν ή θέση τού Τζούλιαν: Ζούσε μόνος με τόν θείο του. Ήταν ό μοναδικός κληρονόμος τού έν λόγω θεού, ό όποιος ήταν έξαιρετικά πλούσιος.

Όποιοσδήποτε άλλος θά μπορούσε νά σπρώξει τόν Μάριο στό ποτάμι και νά περιμένη με έμπιστοσύνη ένα πιστοποιητικό τυχαίου θανάτου. Όχι όμως ή ό Τζούλιαν.

Εκείνο πού έπρεπε νά κάνει ήταν νά βοηθί κάποιον άλλον ύποπτο, κάποιον πού νά έχει, στά μάτια της άστυνομίας, ένα κίνητρο έξ ίσου ισχυρό με τόν δικό του.

Ο θεός Μάριος είχε μανία νά διαβάξει άστυνομικά μυθιστορήματα. Και, σιγά-σιγά, απ' τὰ πολλά μυθιστορήματα πού διάβαζε, άρχισε νά πιστεύη πώς είχε κι άστυνομική άσφρηση. Μιά μέρα, ό Τζούλιαν τόν πρότεινε νά γράψη ό ίδιος ένα άστυνομικό μυθιστόρημα.

Δεν νομίζω πώς θά τὰ κατάφερνα, είπε ό Μάριος, αν και μ' άρέσουν πολύ ό άστυνομικές ιστορίες και νομίζω πώς θά μπορούσα νά είχα γίνει ντέτεκτιβ, άντι νά κάνω εισαγωγή τσαγιού... Άλλά μού λείπει τόν συγγραφικό ταλέντο! Ίσως εσύ νά τὰ κατάφερνες καλύτερα από μένα...

Θέτε μου, τί θαυμάσια ιδέα! φώναξε ό Τζούλιαν. Θά γράψωμε αυτό τόν μυθιστόρημα μαζί! Ανο κεφάλια αβίζουν περισσότερο από ένα και θά μπορούμε κάθε βράδυ νά συζητούμε και νά κριτικάρουμε τίς ιδέες μας. Τί λέτε;

Αυτή ή πρόταση ένθουσίασε τόν Μάριο. Άλλά και τόν Τζούλιαν έτάσης, γιατί έβρισκε επί τέλους τόν συνεργάτη πού ήθελε.

Ο Μάριος ήταν της γνώμης ότι μία μόνον δολοφονία δεν είναι άρκετή σ' ένα άστυνομικό μυθιστόρημα. Χρειάζονται δύο. Ή πρώτη, έλεγε, έπρεπε νά γίνει στην έξοχή, σ' ένα μεγάλο κτήμα όπου ήταν συγκεντρωμένοι πολλοί ύποπτοι. Εκείνη τη στιγμή, ό άστυνομικός επιθεωρητής παίρνει ένα γράμμα πού τόν λέει νά πάη τὰ μεσάνυχτα, με κάθε μυστικότητα, σ' ένα ραντεβού, όπου ό συντάκτης τού γράμματος θά τόν κάνει σημαντικές αποκαλύψεις. Κι ό επιθεωρητής φτάνει στό μέρος πού τόν ύποδεικνύει τόν γράμμα γιά νά βοηθί ίσα-ίσα έναν έτοιμοθάνατο άνθρωπο πού μόλις προφταίνει νά ψιθυρίση: «Ο Όράτιος...» πριν ξεψυχήσει στό χέρι του. Ο δολοφόνος χτύπησε και πάλι!

Καταλαβαίνεις τί θέλω νά πώ, νεαρέ μου; Ο άναγνώστης δεν έχει τότε καμιά άμφιβολία ότι ό πρώτος θάνατος δεν μπορούσε νά είναι τυχαίος, κι ό δεύτερος αυτός φόνος δίνει στον επι-

θεωρητή μία καινούργια σειρά ένδείξεων. Συγκρίνοντάς την με τίς προηγουμένες...

—Θέλετε νά πητε, ρώτησε ό Τζούλιαν, ότι θά πιστέψουν ότι ό δολοφόνος είναι ό ίδιος και στις δύο περιπτώσεις;

—Μά βέβαια, παιδί μου, μά βέβαια! Πώς άλλως μπορεί νά γίνει; Συνήθως ό δολοφόνος βρίσκεται στην άνάγκη νά σκοτώση ένα δεύτερο πρόσωπο, πού τόν είδε, ή πού μπορεί νά χρησιμοποιή με όποιοδήποτε τρόπο σάν μάρτυρα!

Φυσικά, φυσικά, έκανε ό Τζούλιαν συλλογισμένος.

Τού είχε έρθει ξαφνικά ή ιδέα ότι βοήξε ένα άτράνταχτο σχέδιο.

Έπρεπε πρώτα νά διαπράξει ένα εγκλημα έντελώς χωρίς κίνητρο και γιά τόν όποιο κανείς δεν θά μπορούσε νά τόν ύποψιαστή. Έπειτα, θάβαζε τόν θείο Μάριο νά «ρώση τη μύτη του» σ' αυτή την ύπόθεση, νά τόν πείση ότι μόνον αυτός μπόρεσε νά βοηθί τη λύση και νά τόν καταφέρει νά μιλήση με τόν επιθεωρητή πού θάταν έπιφορισμένος με την άνάγκη. Και τότε, άκριβώς πριν απ' την άφιξη τού άστυνομικού στό ραντεβού, νά «χτυπήση πάλι»!

Τό θύμα παρουσιάστηκε μόνο του.

Σέ απόσταση δύο ή τριών χιλιομέτρων απ' τόν Μπέρτζ Χόλλ ζούσε ένας ηλικιωμένος κύριος πού λεγόταν Κόρφιου. Όχι μόνον είχε γύρω του ένα σωρό συγγενείς πού περιμέναν νά τόν κληρονομήσουν, αλλά και στά νιάτα του είχε ζήσει στην Ανατολή μία άρκετά μυστηριώδη ύπαρξη. Ο.

ύποσχεθη νά ξαναπάη αύριο νά τόν δη και νά παίξουν μαζί μία παρτίδα σάκι, γιατί ό γέρος θάμενε καθηλωμένος στό κρεβάτι άρκετές μέρες.

Ο Τζούλιαν δεν ήταν πολύ καλός παίκτης τού σκακιού, αλλά ήξερε νά χειρίζεται άρκετά τὰ πόνια ώστε νά δίνη στον σερ Τζώρτζ την μόνιμη ίκανοποίηση νά τόν κερδίξει. Άνάμεσα στις παρτίδες, ό νέος προσπαθούσε νά μάθη όσο τόν δυνατόν περισσότερα πράγματα γιά τόν οικοδεσπότη και τὰ μέλη της οικογενείας του.

Η δολοφονία τού σερ Τζώρτζ Κόρφιου έγινε με την βοήθεια ενός τέμνοντος όργάνου, σέ μία στιγμή πού πολλά μέλη της οικογενείας δεν έπρεπε νά έχουν έλλοθι. Μή έχοντας καμιά πείρα στό ζήτημα των δολοφονιών, ό Τζούλιαν φάνηκε κάπως άπερίσκεπτος στό ζήτημα των δακτυλικών αποτυπωμάτων, στίς στάχτες τού τσιγάρου κλπ.

Άλλά άφού κανείς δεν θά σκεπτόταν νά τόν συνδέση μ' αυτό τόν εγκλημα, όλ' αυτά δεν είχαν και πολλή σημασία.

Τὰ πάντα έγιναν όπως τὰ είχε προβλέψει ό Τζούλιαν.

Ένας δικηγόρος τού διαδίκου παρουσίασε μία ένκυρότατη διαθήκη, πού παρείχε από ένα κίνητρο σέ κάθε μέλος της οικογενείας. Ο επιθεωρητής πού έπιφοριστήκε με την άνάγκη άσκολήθηκε άμέσως με τόν έλλοθί τους, χωρίς νά κρύβη ότι έτρεφε γιά τόν καθένα τίς πιά μαύρες ύποψίες. Όσο γιά τόν θείο Μάριο, ένθουσίαστηκε πού βοήξε τέτια εύκαιρία νά ίκανοποιήση τόν πάθος τού ντέτεκτιβ πού τόν κατείχε. Άφού ύποψιάστηκε γιά μία στιγμή τόν έφημέριο, δεν άργησε νά συμπράνη ότι ό δολοφόνος δεν μπορούσε παρά νά είναι ό γιός τού κηπουρού, πού τόν έλεγαν Σκράτ.

Μή γράψετε τίποτε απ' αυτά, τόν συμβούλεψε ό Τζούλιαν, γιατί θά μπορούσαν νά είναι έπικίνδυνα. Άλλά τηλεφωνήστε στον επιθεωρητή και πείστε τον νάρθη νά σας δη άπάνη. Θά μπορέσετε τότε νά τού έμπιστευτήτε τὰ πορίσματά σας.

—Πολύ καλή ιδέα, παιδί μου, είπε ό Μάριος. Θά τόν καλέσω άμέσως.

Άλλά ό επιθεωρητής είχε κιόλας ξεκινήσει γιά τόν Μπέρτζ Χόλλ, την κατοικία τού θείου Μάριου. Ένας συμβολαιογράφος της περιοχής είχε παρουσιάσει μία καινούργια διαθήκη τού σερ Τζώρτζ, πού είχε ύπογραφή πριν από μερικές μέρες.

Από εύγνωμοσύνη έπειδή είχε την εύγένεια νά διασκεδάση ένα γέρο, παίζοντας σάκι μαζί του, (ό σερ Τζώρτζ) είχε κάνει τόν Τζούλιαν μοναδικό του κληρονόμο...

ΑΘΗΝΑΙ: Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ ΧΑΙΡΕΤΑ ΤΙΣ ΙΤΑΛΙΔΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΙΤΑΛΟΥΣ «ΣΤΑΡ»

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΟΝΗΣ

Φορτωμένες με άνθοδέσμες, ζαλισμένες από τὰ «φλάς» των φωτορεπότερ και τὰ χειροκροτήματα των θαυμαστών τους, αί εκπρόσωποι τού Ιταλικού κινηματογράφου τόν τελευταίο καιρό περιηγούνται τόν κόσμο. Στην Αθήνα ήλθαν, ώφθησαν και άπήλθαν σάν διαστικοί διάττοντες, συναποκομίζουσαι μαζί με τὰ χειροκροτήματα και τη... ζήλεια τού ωραίου μας φύλου, πού έκανε τίς σχετικές συγκρίσεις. Σαν ένα χαρούμενο μπουκέτο από σπάνια λουλούδια, σκόρπιζαν τὰ μαγευτικά τους χαμόγελα, ή Ροσάνα Ποντεστά, ή Άντονέλλα Λουάλνι, ή Σουλβάνα Παμπανίνι και ή κάπως «παρωπλισμένη» Κλάρα Καλαμαί. Φυσικό ήταν οί συνοδοί τους Ίντερλέγκι, Βικκάριο και Πόντζι, (ήθοποιοί, σκηνοθέτες και...ούζγοι) νά μένουν κάπως στό περιθώριο. Όπωςδήποτε στην «Έβδομάδα τού Ιταλικού Κινηματογράφου» δόθηκε μεγάλη έπισημότητα, και την προβολή της ταινίας «Χαμένη Ήπειρος», έτίμησαν οί βασίλεις μας.

ΒΟΜΒΕΣ «Υ» ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΜΟΣΧΑ

Στην Μόσχα και την Αθήνα, στό Κρεμλίνο και την Ακρόπολη, στό «Γκαστρονόμ» και τὰ «Αστέρια» οί εκπρόσωποι τού Ιταλικού κινηματογράφου διαφημίζουν την Τέχνη τους και άποκομίζουν άναμνήσεις...

ΜΟΣΧΑ: ΣΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΟΒΙΕΤ Η ΠΑΜΠΑΝΙΝΙ ΔΟΚΙΜΑΣΕ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΣΜΟ ΝΑ ΓΙΝΗ ΥΠΟΥΡΓΟΣ!

Η Ιταλία δεν έχει θερμοπυρηνικά όπλα, διαθέτει όμως τίς δικές της «υδρογονοβόμβες» πού απέστειλε όμαδικώς σέ μία χαρούμενη έκστρατεία γιά νά κυριέψη τίς καρδιές των κατοίκων της θλοσυρής σοβιετικής πρωτεύουσας. Γεύματα, προπόσεις και έπίσημοι λόγοι άντηλλάγησαν, όπου ό Δάντης και ό Ντά Βίντσι έλαβαν τη μερίδα τού λέοντος. Άλλά και ή ύποδοχή τού κοινού ύπήρξε θερμότατη. Παρ' όλο πού έλειπαν οί θορυβώδεις εκδηλώσεις πού συναντάει κανείς στίς άλλες πρωτεύουσες, οί Μοσχοβίτες έκαναν κάτι ουσιαστικώτερο, πού μοιάζει και λιγάκι με άθλο. Απο τίς 7.30 τόν πρωί πού άρχιζαν οί παραστάσεις της «Έβδομάδος τού Ιταλικού Κινηματογράφου» οί δύο αίθουσες πού είχαν διατεθί γι' αυτό τόν σκοπό, ήταν υπερπλήρεις. Οί Μοσχοβίτες, φαίνεται, έχουν χορτάσει τίς «κολοσσιαίες» Ιστορικές ταινίες με τόν κοστούμια έποχής, και τίς πάντοτε αισιόδοξες «κοινωνικές» ταινίες πού αποτελούν παραφράσεις λόγων τού Νικήτα Κροϋτσεφ.

Άπο τήν Έρυδρά Πλατεΐα στο Σύνταγμα

Εκείνοι που έπωφελήθηκαν περισσότερο απ' όλους απ' τη σύντομη επίσκεψη στη Μόσχα, ήταν οι ήθοποιοι Τζίνο Τσερβί και Έκκο Παόλο Στόππα: Πήγαν στο «Γκαστρονόμ 1», το πολυτελές εστιατόριο με το περιβάλλον 18ου αιώ- νος, όπου ο Στόππα ήπιε δέκα φλυτζάνια ρωσικό τσάι, έφαγε γνήσιο χαβιάρι και δοκίμασε την κα- λύτερη βότκα. Έπισκέφθηκαν το νεοκλασικό ανά- κτορο του κόμισος Ροστόφ, του ήρωος του έργου του Τολστόη «Πόλεμος και Ειρήνη», που είναι τά- ρα έδρα της Ένώσεως Συγγραφέων. Είδαν μι- α παράσταση του θεάτρου με τις Μαριονέττες. Πε- ρπάτησαν στο μεγαλοπρεπές «μετρό» της Μόσχας. Καί, τέλος, ο Στόππα αγόρασε για 480 ρούβλια ένα καλπάκι από άστρακάν, κι ο Τσερβί ένα γού- νινο καπέλλο που σκεπάζει και τ' αυτιά, κ' είναι καταλληλότατο για το κυνήγι...

ΜΟΣΧΑ — ΑΘΗΝΑ

Στη Μόσχα, το πλήθος έδειξε συμπάθεια, άλ- λα και συγκρατημένη στάση απέναντι στους Ίτα-

λους ήθοποιούς. Δεν παρατηρήθηκαν πουθενά σκη- νές σαν αυτές που γίνονται στις δυτικές πόλεις, όταν εμφανίζεται μι- α διάσημη «στάρ». Φυσικά, οι Ρώσοι ζητούν αυτόγραφα, αλλά είναι πολύ πει- θαρχημένος λαός κ' έχουν μάθει πώς είναι «νι- έ κοουλτούρνι», δηλαδή πώς δεν είναι πολιτισμένο πράγμα να γίνεται κανείς φορτικός στους ξένους. Άπλως επιβραδύνουν το θήμα τους και κοιτάζουν μ' ενδιαφέρον τις γνωστές τους απ' την όθνη φυ- σιογνωμίες.

Στην Αθήνα, τα πράγματα έγιναν με περισ- σότερη επισιμότητα: Το Γυμνάσιον Θηλέων του Αϊγάλεω, π.χ., απέστειλε ειδική εκπρόσωπο στην Παμπανίνι, την Ποντεστά και την Λουάλντι, με ωραία ελληνικά δώρα (δραχιδόλια και περιδέραια) με την παράκληση να υπογράψουν φωτογραφίες για όλη την τάξη!

Η αθηναϊκή κοινωνία, φυσικά, περιέβαλε τους εκλεκτούς ξένους τών Αθηνών με στοργή και αγάπη. Πεντακόσιοι περίπου προσκεκλημένοι παρέστησαν στην δεξίωση του υπερωκεανίου «Ο- λύμπια», το όποιον έφιλοξένησε το «ιταλικόν

ΜΟΣΧΑ: Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΕΝΟΣ ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ ΠΑΜΠΑΝΙΝΙ ΚΑΤΑΝΙΚΑΕΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΙΣΤΑΓΜΟΥΣ

ΜΟΣΧΑ: ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΙΤΑΛΙΚΕΣ «ΥΔΡΟΓΟΝΟΒΟΜΒΕΣ» ΗΤΑΝ ΚΑΙ Η ΕΛΕΩΝΟΡΑ ΝΤΡΑΓΚΟ ΡΟΣΣΙ

ΟΙ ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ ΜΑΣ ΔΕΝ ΠΑΡΕΛΕΙΨΑΝ ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΟΥΝ ΤΟ ΜΑΓΕΥΤΙΚΟ ΣΟΥΝΙΟ

Η ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΑΛΕ (ΜΕ ΤΟ ΑΣΠΡΟ ΚΑΠΕΛΛΟ) ΠΡΟΒΑΛΕΣΕ ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΜΟ ΥΠΟ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΤΟΥ...ΣΤΑΛΙΝ!

Η ΡΟΣΣΑΝΑ ΠΟΝΤΕΣΤΑ ΗΛΘΕ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΤΡΑ ΤΗΣ ΜΑΡΚΟ ΒΙΚΚΑΡΙΟ

ΟΙ ΜΟΣΧΟΒΙΤΙΣΣΕΣ κυριολεκτικά τὰ ἔχασαν μετὴν κομψότητα τῶν Ἰταλίδων «στάρ». Δὲν εἶναι παράδοξο ὅταν βλέπῃ κανεὶς τὴν Ἑλεονώρα Ντράγκο Ρότσι. Οἱ Ἀτθίδες ἀσφαλῶς θὰ ξεσηκώσουν «πατρὸν» ἀπὸ τὴν κατὰ κάποιον τρόπο συμπατριώτισσά τους Ἀντονέλλα Λουάλντι (δεξιᾷ).

ΒΟΜΒΕΣ «Υ» ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ... «ΑΠΗΛΑΥΣΙΑΝ» ΤΟΝ ΠΕΡΙΠΑΤΟ ΤΗΣ ΣΥΛΒΑΝΑΣ ΠΑΜΠΑΝΙΝΙ

Εὐχές γιὰ συνεργασία κοκτέιλς καὶ σχέδια

κλιμάκιον», μετὰ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἰταλὸ ὑπουργὸ Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Μποντζίνι. Κ' ἕνα δράδυ στὸ «Κάστρο», μετὰ τὴν πανηγυρικὴν πρεμιέρα, στήθηκε γλέντι τρικουβερτο, προεξάρχοντος τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Σπύρου Μελά.

«Ντοῦμ Σπύρο —σπέρο!», παρητήρησε ὁ Γιώργος Οἰκονομίδης, ὅταν εἶδε τὸν διακεκριμένο συγγραφέα νὰ χορεύῃ μετὴν Σουλβάνα Παμπανίνι...

Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΝΕΟΡΡΕΑΛΙΣΜΟΣ

Γιὰ τὸν ἰταλικὸ νεορρεαλισμὸ, οἱ Ρώσοι ἔχουν πολλὰ καλὰ ἰδέα. Μερικοὶ κύκλοι ἔχουν δὴ, σὲ ἰδιωτικὲς προβολές, σχεδὸν ὅλες τὶς ἰταλικὲς ταινίες, ἀλλὰ τὸ μεγάλο κοινὸ δὲν ἔχει δὴ παρὰ σχετικὰ λίγες. Ἀνάμεσα σ' αὐτὰς εἶναι ὁ «Κλέφτης ποδηλάτων» τοῦ Ντὲ Σίκα, ἡ «Ρώμη ὥρα 11» τοῦ ντὲ Σάντι καὶ μερικὲς ἄλλες ἀκόμη. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ σοβιετικοῦ κινηματογράφου ἄφησαν νὰ ἐννοηθῇ πῶς, ἂν καὶ θέλουν, δὲν μποροῦν νὰ ἀκολουθήσουν κι αὐτοὶ τὴν ἴδια τεχνοτροπία. Δὲν τοὺς ἐπιτρέπεται, δηλαδὴ, νὰ δώσουν αὐτὰ ποὺ βλέπουν γύρω τους, χωρὶς νὰ τοὺς δώσουν καὶ τὸ χρῶμα ποὺ ἐπιβάλλει ἡ ἰδεολογία. Εἶναι φανερὸ πῶς οἱ θεαταὶ ἔχουν πιά ὁραθῇ τὶς «κολλοσιαιῆς» ψευδοϊστορικὲς ταινίες, ποὺ ἀποτελοῦν σφαφράσεις τῶν λόγων τοῦ Κρούστσεφ. Γιὰ νὰ ἰδοῦν τὴν «Στράντα», τὸν «Σιδηροδρομικὸ», τὸ «Εἶναι ἀνοιξή» κι ἄλλες ἰταλικὲς ταινίες, στάθηκαν στὴν οὐρά, ἐκ περιτροπῆς, ἐπὶ πολλὰς μέρες ἔξω ἀπ' τὰ ταμεία τῶν κινηματογράφων.

Στὴν Μόσχα οἱ Ἰταλοὶ ἡθοῖοι εἴμιναν στὸ ξενοδοχεῖο «Σοδιέτσκγια», ἐπισκέφθηκαν τὰ στούντιο τῆς «Μόσφιμ», πήγαν σὲ μιὰ δεξίωση τῶν Ρώσων ἡθοποιῶν καὶ σκηνοθετῶν, κ' εἶδαν μερικὲς καινούργιες ἐγχρωμὲς σοβιετικὲς ταινίες. Ἐπισκέφθηκαν ἐπίσης τὸ Κρεμλίνο, τὴν αἴθουσα τοῦ Ἀνατάτου Σοδιέτ, ὅπου φωτογραφήθηκαν καθισμένοι στὰ καθίσματα τῶν βουλευτῶν.

Οἱ Ρώσοι, εἴτε ἀπὸ φρόνηση, εἴτε γιὰ νὰ μὴ χαλάσουν τὴν ἐλαφρὰ ἀτμόσφαιρα μετὰ μελαγχολικὲς σκέψεις κι ἀναμνήσεις, δὲν εἶχαν περιλάβει στὸ πρόγραμμα τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Μουσώλειου τῆς Ἑρυθρᾶς Πλατείας, ποὺ περιέχει τὰ θαλασσωμένα σώματα τοῦ Λένιν καὶ τοῦ Στάλιν, κ' εἶναι φωταγωγημένο μ' ἕνα ὑποβλητικὸ κόκκινο φῶς.

Στὴν Ἀθήνα, δὲν χρειάζονταν καμμιὰ... ἐπιφύλαξη. Ἡ χαρούμενη ἰταλικὴ συντροφιά ἐξέδραμε στὸ Σούνιο, παρευρέθη σὲ μιὰ δεξίωση τῆς ἰταλικῆς πρεσβείας, χόρεψε στ' «Ἀστέρια» καὶ, φυσικά, στάθηκε μετὰ θαυμασμὸ μπροστὰ στὸν Παρθενῶνα. Ὅσο περνοῦσαν οἱ μέρες, δημοσιογράφοι καὶ φωτορεπόρτερς ἐξοικειώθηκαν μετὰ τὶς μικροσυνήθειες τῶν διαφόρων «στάρ», τὶς ὁποῖες ἀκολουθοῦσαν κατὰ πόδας: Ἡ Παμπανίνι δὲν ξυπνᾷει...πρὶν

(Φωτ. Giancolombo, Ἦνωμ. Φωτορεπόρτερς, Μεγαλοκονόμου, Φ. Φλῶρου)

ἀπὸ τὸ μεσημέρι, ἡ Ἀντονέλλα Λουάλντι ὑποφέρει ἀπὸ ἱλιγγο καὶ δὲν φωτογραφίζεται σὲ... μπαλκόνια (ἐκτὸς ἂν τὴν κρατᾷ σφικτὰ στὴν ἀγκαλιά του ὁ ἄντρας της!). ἡ πιὸ καλὴ συνεργάτις εἶναι ἡ Λουτσία Πάντι ἡ ὁποία δὲν κουράζεται νὰ ποζάρῃ, ἡ πλέον εὐφρολόγος εἶναι ἡ Κλάρα Καλαμάϊ, ἡ σύζυγος τοῦ σκηνοθέτου Μπόντζι, καὶ ὁ πλέον... δυσεῦρετος θησαυρὸς εἶναι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς «Οὐνιντάλια» στὴν Ἑλλάδα κ. Νικολαρεῖζης, ὁ ὁποῖος εἶχε ὅλες τὶς εὐθύνες ὅλης αὐτῆς τῆς σύντομης, ἀλλὰ συνταρακτικῆς ἐπισκέψεως.

Καὶ ὁ πιὸ περήφανος ἄνθρωπος: Αὐτός, χωρὶς ἀμφιβολία, ἦταν ὁ πατὴρ τῆς Παμπανίνι...

Κέρβερος, συνοδός, σαματοφύλαξ, ἤξερε πότε νὰ δάλῃ τὶς φωνές ὅταν, εἴτε οἱ δημοσιογράφοι, εἴτε τὸ κοινὸ παραξορίζανε τὴν κόρη του.

Κι ἀκόμη, ἐν μέσais Ἀθῆναις, ἀπὸ κεκτημένη ταχύτητα, ἀκούστηκε νὰ λήθῃ σὲ μιὰ στιγμή: «Νιὲ κουλτουρνί!...»

Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ

Ἡ σημασία τῆς ἐπισκέψεως τῶν Ἰταλίδων «στάρ» στὴν Ἑλλάδα εἶναι περιττὸ νὰ ὑπογραμμισθῇ. Κάθε φωτογραφία τῆς Παμπανίνι, τῆς Λουάλντι, τῆς Φίσερ ἐμπρὸς στὸν Παρθενῶνα εἶναι μιὰ ἐξασφαλισμένη ἀνέξοδη διαφήμιση γιὰ τὸν τουρισμὸ μας, ποὺ τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἔχει εἰδικὴν ἀνάγκην μιᾶς μεγαλυτέρως διεθνούς προβολῆς.

Μόλις ἐφέτος, τόσα χρόνια μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση, ὑπῆρξε στὴν Ἑλλάδα τέτια συρροὴ προσωπικοτήτων τοῦ κινηματογράφου: Γάλλοι, Ἰταλοὶ, Ἀμερικανοὶ καλλιτέχναι ἀρξίσαν νὰ ἀνακαλύπτουν τὸ ἐλληνικὸ τοπίο καὶ τὶς ἀπέραντες κινηματογραφικὲς του δυνατότητες, καὶ τὸ ὄνειρο ὁλῶν τῶν «στάρ» ποὺ μᾶς ἐπεσκέφθησαν εἶναι νὰ γυρίσουν μιὰ ταινία στὴν Ἑλλάδα, ἡ (στὶς περιπτώσεις ποὺ αὐτὸ ἐγίνετο ἤδη) νὰ γυρίσουν μιὰ... δευτέρα.

Αὐτὴν τὴν εὐχή, εἰδικώτερα καὶ ἐκτενέστερα, διέτύπωσε σὲ συντάκτη τῶν Εἰκόνων ἡ Ἀντονέλλα Λουάλντι, ποὺ —ὅπως γράφουμε καὶ σ' ἄλλη σελίδα— εἶναι ἐλληνικῆς καταγωγῆς καὶ ἐβελξε τοὺς παύτας μετὰ τὰ χαριτωμένα ἐλληνικά της. Ἡ Μεσόγειος —ἐξήγησε— παρ' ὅλον τὸν ἀριθμὸ τῶν καλῶν φιλμ ποὺ γυρίστηκαν μετὰ τὸν πόλεμο, παραμένει γιὰ τὸ Χόλλυγουντ μιὰ οὐσιαστικῶς ἀνεκμετάλλευτη περιοχή, ποὺ προσφέρει ὄχι μόνον καλλιτεχνικὲς, ἀλλὰ καὶ πρόσφορες οἰκονομικὲς δυνατότητες, μιὰ καὶ τὰ ἐξοδα τῆς παραγωγῆς εἶναι μικρότερα ἀπὸ ὅ,τι ἦσαν στὴν Ἀμερική.

Πράγματι, ἕνας ἀπὸ τοὺς λόγους τῆς μεταπολεμικῆς ἀκμῆς τοῦ ἰταλικοῦ κινηματογράφου εἶναι αὐτὴ ἡ στενὴ ἰταλο-ἀμερικανικὴ συνεργασία, ἡ ὁποία μπορεῖ ὠραιότατα νὰ ἐπεκταθῇ (ὅπως, ἄλλωστε, ἀρξισε ἤδη νὰ ἐπεκτείνεται) καὶ στὴν Ἑλλάδα. Εἶναι θέμα καιροῦ, ἀλλὰ καὶ δημιουργίας ἐνὸς κλίματος ἀμοιβαίας συνεργασίας, τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς ἐβοήθησε ἡ ἐπίσκεψιν τῶν Ἰταλίδων «στάρ» στὴν ἐλληνικὴ πρωτεύουσα.

Ἡ ἐπίσκεψιν τῶν συνέτεσε, ἄλλωστε, μετὰ τὴν παρουσία στὴν Ἀθήνα σημαντικοῦ ἀριθμοῦ ξένων δημοσιογράφων, προσκεκλημένων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ καὶ τῆς Προεδρίας τῆς κυβερνήσεως. Βέλγοι καὶ Ὁλλανδοί, Γερμανοὶ καὶ Ἀμερικανοὶ, στὸ νῶλ τοῦ «Ἀτενὲ Παλλάς», ὄρθηκαν ἕνα σωρὸ δημοσιογραφικὲς καὶ φωτογραφικὲς εὐκαιρίας τὶς ὁποῖες δὲν ἄφησαν ἀνεκμετάλλευτες, πρὸς ὄφελος καὶ δικό τους, βέβαια, ἀλλὰ καὶ, γενικώτερα, τῆς προβολῆς τῆς χώρας μας στὸ ἐξωτερικόν.

Ἔγνων,

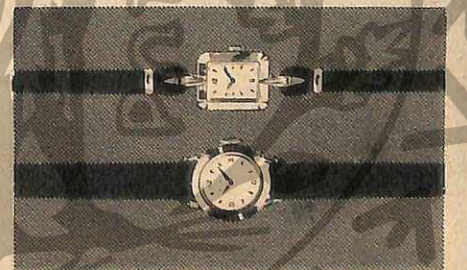
Αὐτὸ ποὺ χρειάζεται τὸ χέρι σας ἀπαραίτητο τόνισμα τῆς προσωπικότητάς σας.

MOVADO

Τὸ ρολόι ποὺ φοροῦν κατ' ἐξοχὴν οἱ προσωπικότητες εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὁ πρόεδρος τῶν Η. Π. Α. κ. Ἀϊζενχάουερ.

168 ΔΙΕΘΝΗ ΧΡΥΣΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Εἶναι λίγο ἀκριβό. Ἀλλὰ εἶναι MOVADO. MOVADO Τὸ ρολόι ποὺ σὰς κάνει νὰ ξεχωρίζετε.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ "ΔΟΓΜΑ" Ο.Ε. ΟΔΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 9 ΤΗΛ: 25-891 • ΑΘΗΝΑΙ

S. O. S. ! ΣΩΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΣΩΤΗΡΑΣ

Τὰ ήρωικά πληρώματα τών αεροσκαφών, πού σπεύδουν νά βοηθήσουν όσους κρατοῦν καδηλωμένους οί καταγιίδες, κινδυνεύουν συχνά από τήν άγρια μανία τής φύσεως.

ΑΛΛΟ! ΑΛΛΟ! Η ομάδα διασώσεως ζητάει...διάσωση. Εύτυχώς ή επαφή τους με τον υπόλοιπο κόσμο δεν σταμάτησε ούτε στιγμή —τουλάχιστον κάποια μικρή παρηγοριά στην άτελειωτη μοναξιά τους

ΕΠΤΑ ΗΜΕΡΕΣ πού κράτησε ή πρώτη χιονοθύελλα, δεν μπορούσαν νά ξεμυτίσουν από τήν καμπίνα του αεροπλάνου. Μιά παρτίδα αντόμαυ δοηθάει, ώστόσο, νά κυλήσουν οί απελπιστικά μονότονες ώρες τους

Οί σωτήρες έχουν συχνά άνάγκη διασώσεως. Όσο όξυμωρη κι άν δείχνει μία τέτια πρόταση, άποκτά άμέσως τήν σωστή και πολλές φορές τραγική σημασία της, μόνο άν αναλογισθής κανείς κάτω από ποιές συνθήκες ζοῦν και άγωνίζονται καθημερινά για νά εκπληρώσουν τήν άποστολή τους, οί άνδρες τών Αεροπορικών Όμάδων Διασώσεως, πού βρίσκονται σκορπισμένες σ' όλες τις στρατηγικές βάσεις τής άπέραντης και μακρινής Αλάσκας. Μοναδική άποστολή τών μονάδων αὐτών, πού έχει οργανώσει ή άμερικανική αεροπορία, είναι ή επίσημανση και ή διάσωση όσων βρίσκονται σε κίνδυνο. Φυσικά, κατά κύριο λόγο, προέχει ή σωτηρία τών αεροπλάνων πού χάνονται και δεν έχει τήν παραμικρότερη σημασία άν τό αεροπλάνο πού κινδυνεύει είναι στρατιωτικό ή συγκοινωνιακό ή έστω ακόμη και ιδιωτικό. Αλλά και γενικότερα, όποιοδήποτε άτομο έχει ανάγκη από τή βοήθειά τους, οί Όμάδες Διασώσεως ποτέ δεν θ' άρνηθούν νά επέμβουν.

Μόνο κατά τή διάρκεια του περυσινού χειμώνα, οί Όμάδες Διασώσεως έσωσαν με έλικόπτερα δυό άτομα πού είχαν παγιδευτή από μία κατολίσθηση παγετώνω, μετέφεραν αρκετές έτοιμότητες, πού μάλιστα μερικές τους γέννησαν στόν ήέρα, άπαλλάξανε άλλους δυό άνδρες πού είχαν άποκλειστή έπειτα από μία έπίθεση έξαγριωμένων καναδικών έλαφιών, έσωσαν μέσα σ' ένα δίμηνο τρεις φορές τόν ίδιο πιλότο. Κάτω άπ' αυτές τις συνθήκες, λοιπόν, δεν είναι καθόλου παράξενο άν καμμία φορά οί όροι αντίστρέφονται και οί ίδιοι οί άτρόμητοι σωτήρες τών άλλων έχουν τήν ανάγκη τής άμέσου επέμβάσεως τών συναδέλφων τους για νά σωθής ή δική τους ζωή.

Η 10η Όμάς Διασώσεως, πού στή δύναμή της άνήκουν οί έξι άνδρες πού παγιδεύτηκαν με τό αεροπλάνο τους στόν παγετώνω Τακού, στό Τζούνο, κοντά στην Βρετανική Κολομβία, στά σύνορα Αλάσκας και Καναδά, θα πρέπει νά είναι μία από τις πιο δραστήριες του είδους της. Με τά δώδεκα αεροπλάνα πού διαθέτει, μονάχα για μία έρευνα κατέγραψε στό ένεργητικό της 4.000 ώρες πτήσεως.

Τό υδροπλάνο με τους έξι άνδρες —ένα «Γκράμμον Αλμπανος» έξωπλισμένο επί πλέον με τροχούς και με σκί, πράγμα πού τού επιτρέπει ίδανικές επέμβασεις στό έργο τών

Η ΒΑΣΗ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΞΕΧΝΑ. ΟΙ ΡΙΨΕΙΣ ΟΜΩΣ ΕΧΟΥΝ ΤΡΟΜΕΡΗ ΑΤΥΧΙΑ —ΑΡΑΓΕ, ΤΟΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ, ΤΟ ΒΑΡΕΛΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΒΕΝΖΙΝΗ ΘΑ ΠΡΟΣΓΕΙΩΘΗ ΟΜΑΛΑ;

ΑΦΟΥ ΕΣΚΑΨΑΝ ΤΡΙΑ ΜΕΤΡΑ ΣΤΟΝ ΠΑΓΟ ΝΑ ΤΟ ΞΕΘΑΨΟΥΝ, ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΤΟ ΣΥΡΟΥΝ ΣΑΝ ΥΠΟΖΥΓΙΑ ΩΣ ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ ΤΟΥΣ, ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΣΠΑΣΜΕΝΟ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΟ ΤΟ ΕΡΡΙΞΕ ΜΑΚΡΥΑ

ΣΩΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΣΩΤΗΡΑΣ

15 μέρες θαμμένοι σχεδόν μέσα στο χιόνι — 360 ώρες αγωνίας κ' έλπίδων

διασώσεων— προσγειώθηκε, ή μάλλον «προσπαγώθηκε» σε ένα ύψιπεδο δυο χιλιάδων περίπου μέτρων. Ή άποστολή του ήταν διπλή. «Έπρεπε να έλθω σε έπαφή με το σταθμό ανιχνεύσεως του Μάιναρντ Μίλλερ, πάνω στον παγετώνα Τζούνο, και άφ' έτέρου, έπρεπε να συμπληρώσουν την έκπαιδυσή τους οι νέοι πιλότοι, και να έξοικειωθούν με την προσγείωση επί πάγου.

Άλλά ή επιφάνεια του πάγου άποδείχθηκε πώς ήταν πολύ μαλακή και ύγρη. Από τη στιγμή που το ύδροπλάνο κατέθηκε, κατακάθησε για καλά και τους ήταν πιά αδύνατο να ξαναπετάξουν. Όλες οι προσπάθειές τους πήγαν χαμένες. Το μόνο που κατάρθωσαν, έν τουίους, ήταν να το κάνουν να τσουλήσει με τα σκί του πάνω στον πάγο.

Ακολουθήσαν μ' αυτό τον τρόπο την κατηφορία του παγετώνα κάπου ως δώδεκα μίλλια, έλπίζοντας ότι ή διαφορετική ποιότητα του πάγου κι ό πυκνότερος άέρας στα χαμηλότερα, θα τους βοηθούσε κάπως. Όσπου έμειναν και από βενζίνη. Άναγκαστικά πιά έπρεπε να περάσουν τη νύχτα τους μέσα στην άπέραντη παγωμένη έρημιά.

Μόλις τ' άλλο πρωί κατάρθωσε ή μονάδα τους να τους κάνει μία ρίψη βενζίνης. Ένα γιγαντιαίο C54 πέταξε από πάνω τους κι άφησε τ' άλεξιπτώτα που θα κατέβαζαν τα θαλάσσις με το περιπόθητο ύγρo. Άλί-

μονο, όμως, φαίνεται πώς ή κακοτυχία τους δεν ήταν γραφτό να τελείωση και σήμερα. Οι ίμάντες κοπήκαν σάν άχυρα και τα πολύτιμα βαρέλια, χυμήξαν προς τα κάτω ασυγκράτητα, τσακίσαν τον πάγο και σφήνωσαν 2-3 μέτρα βαθειά μέσ' στο πετρωμένο χιόνι.

Τους πήρε όλη την υπόλοιπη μέρα να σκάσουν να τα ξεθάψουν κι ακόμη όσο να τα μεταφέρουν και να γεμίσουν τα ντεπόζιτα. Άποφασίσανε, λοιπόν, να μείνουν και τούτη τη νύχτα, και άνυπερθέως θα ξεκινούσαν την έπομένη, πρωί-πρωί.

Άλλά.. είναι για να κάνει σχέδια κανείς πάνω σ' ένα παγετώνα; Ή χιονοθύελλα που ξέσπασε άπροσδόκητα εκείνη την ίδια νύχτα, κράτησε.. μία έβδομάδα αδιάκοπα. Τό χιόνι ύψώθηκε τρία μέτρα γύρω άπ' το ύδροπλάνο τους, σχεδόν τόσση. Σε μία στιγμιαία ανάπαυλα της θεομηνίας, το πλήρωμα καθάρισε τους πάγους δλόγυρα και, με μύριους μόχθους, τό ανέβασε στο καινούργιο επίπεδο που είχε σχηματισθή άπ' το άσταμάτητο σώρισμα του χιονιού. Τούτο είχε σά συνέπεια να κατέβη ή βενζίνη τους άπ' το όριο άσφαλείας κ' έτσι προτού ξεκινήσουν έπρεπε να γίνη και δεύτερη ρίψη.

Δυστυχώς, και σ' αυτή τη ρίψη, έπειτα από τόσες ήμέρες, τα βαρέλια πάλι σπάσανε τους ίμάντες τους και θαφτήκαν στον πάγο. Μάλιστα, μερικά έπεσαν σε απόσταση σχεδόν

ένος χιλιομέτρου από το αεροσκάφος. Πήγε ή ώρα τρεις όσο να τελειώσει ή μεταφορά κ' ή μετάγγιση στα ντεπόζιτα.

Και τώρα άρχισε πάλι ή μεγάλη άγωνία για να ζεσταθή ή μηχανή. Να δούμε θα πάρη μπρός; Μισή ώρα ζεσταίνονταν, μισή ώρα την παρακαλούσαν με την ψυχή στο στόμα. Και τη στιγμή που ήσαν έτοιμα όλα, ό καιρός ξανάκλεισε από παντού, ή νέα χιονοθύελλα ξέσπασε άσυγκράτητη. Βάσταξε πέντε ήμέρες.

Στο άναμεταξύ, ό σταθμός ανιχνεύσεως του Μάιναρντ Μίλλερ, που θρισκόταν μόλις έξη μίλλια από την άναγκαστική φυλακή τους, δεν τους άφησε άδοθήκητος. Τακτικά, μέσα παρά μέρα, οι τρεις άνδρες του, γλιστρώντας πάνω στα σκί τους, τους κουβαλούσαν τρόφιμα. Ό Ισχυρές τους άσύρματος βοηθούσε την έπαφή των άποκλεισμένων με τον υπόλοιπο κόσμο. Κ' έπειδή οι άνδρες του πληρώματος δεν ήταν έκπαιδευμένοι όρειβάτες, οι συνάδελφοί τους του Μίλλερ τους παραστάθηκαν τόσο για την προσωπική τους άσφάλεια, όσο και για την έξασφάλιση του αεροπλάνου.

Τό ήθικό των έξη άποκλεισμένων έμεινε από την αρχή ως το τέλος θαυμάσιο. Δέχτηκαν με καρτερία τις σκληρές κακοχίες. Έπί μέρες όλόκληρες ήταν αδύνατο να δούν παραπέρα άπ' τις άκρες των φτερών του

αεροπλάνου. Όλη τους ή κίνηση, μέρα-νύχτα, είχε περιοριστή στη στενή του καμπίνα. Κάτι έπρεπε να βρουν για να γεμίσουν τις μονότονες ώρες τους, κι όταν βαρέθηκαν τό κάθε τί (τί ποικιλία, άλλωστε, μπορεί να χαρίση μια στενόχωρη καμπίνα αεροπλάνου;) ρίχτηκαν όλοι μαζί στον μάγειρό τους, έπειδή τους περιώριζε τό συσσίτιο σε μισές μερίδες. Τό γεγονός πώς ό μάγειρος ήταν αντίσκηναρχος δεν έπαιξε κανένα ρόλο, γιατί στο στρατό επικρατεί ή γνώμη πώς τό συσσίτιο ποτέ δεν καλύτερεύει είτε τό μαγειρεύουν συνταγματάρχες είτε οι πιό άτζαμήδες «γιάννηδες».

Είχαν περάσει πιά δώδεκα μέρες και ό άποκλεισμός συνεχίζόταν, όταν κατεστράφη τό σύστημα θερμάνσεως του αεροπλάνου τους. Άποφασίσανε τότε να ξεκινήσουν με κάθε τρόπο. Ό πιλότος έκμεταλλέτηκε κάποια ώρα που ή ορατότης είχε έπεκταθή σε απόσταση περίπου ενός χιλιομέτρου, και έβαλε πάλι έμπρός. Τό ύδροπλάνο γλίστρησε στην κατηφορία του παγετώνα σάν αυτοκίνητο, μέχρι που έφτασε άντίκρυ από τον κύριο σταθμό ανιχνεύσεως του Τζούνο.

Δυό μέρες άργότερα, όταν άνοιξε ό καιρός και βγήκε ό ήλιος, άνακάλυσαν πώς στην τελευταία τους κάθοδο είχαν περάσει πάνω από ένα ρήγμα του παγετώνα που ό σπα-

ΔΕΝ ΕΧΑΣΑΝ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ! Σε μία ανάπαυλα της θεομηνίας οι άνδρες του πληρώματος ρίχτηκαν με τα μούτρα στη δουλειά για να παραμερίσουν τα χιόνια που άπειλούσαν να τους θάσουν. Τό ύψος τους είχε ξεπεράσει τα 3 μέτρα.

(Φωτ. F. P. G)

ΕΥΤΥΧΩΣ ΤΟ ΑΤΥΧΗΜΑ είναι έλαφρό. Ή χιονοστιβάδα κτύπησε τον συνάδελφό τους στο γοφό, ή «Όμάδα» όμως θα πρέπει να διατρέξη όλον τό δύσβατο δρόμο για να τον μεταφέρει εκεί που θα βρή την άναγκαία περίθαλψη

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΗΛΙΟΤΡΟΠΙΟΝ

ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΙΚΟΝ ΥΠΝΟ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΝΥΜΦΟΥΣ
ΤΟΛΜΗΡΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ ΣΤΟ ΑΤΑΜΙ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

Ο ί επιχειρηματία επιστρατεύουν πάντοτε την φαντασία, την δική τους ή των άλλων, για να δημιουργήσουν κάτι καινούργιο που θα έλκύσει τον πελάτη, θα τον εκπλήξει, θα τον ευχαριστήσει και γενικά θα τον κάνει ν' αλλάξει έντυπώσεις. Τά κομφορ, ή πρωτοτυπία, ακόμη και ο έξωφρενισμός, καλούνται να προσφέρουν την άνεση, την ευχάριστη έκπληξη, ή και την κατάπληξη στην πελατεία. Αυτή πάλι με τη σειρά της θα αμείψει τον επιχειρηματία, που ...κουράστηκε, προσπαθώντας να βρή νέους τρόπους για να την πείσει ν' ανοίξει το πορτοφόλι της και θα προσφέρει ευκολότερα χρήμα, για ν' απολαύσει την ευκαιρία που της προσφέρεται. Έτσι, μετά την πανοραμική όθνη, έχουμε τώρα και το πανοραμικό... ξενοδοχείο!

Στις περιπτώσεις αυτές συγκαταλέγεται και το γιαπωνέζικο ξενοδοχείο «Κάν - Ίτι», που διαθέτει τα μέσα για να προσφέρει στους πελάτες του ένα από τα θεαματικότερα πανοράματα στον κόσμο μέσα σε 54 λεπτά της ώρας. Η περιήγηση αυτή επιτυγχάνεται χωρίς ο πελάτης του ξενοδοχείου να κάνει έστω και ένα βήμα απ' το ευρύχωρο και αναπαυτικό δωμάτιό του. Ο τελευταίος όροφος του «Κάν-Ίτι» περιστρέφεται γύρω από έναν άξονα κυλώντας επάνω σε τροχούς και χαλύβδινες ράγες. Έτσι το γιαπωνέζικο ξενοδοχείο χαρίζει στην φιλοθεάμονα πελατεία του το επιβλητικό θέαμα του ατελείωτου Ειρηνικού ωκεανού και των κυμάτων, που φθάνουν άγριεμένα στην ακτή και την πανέμορφη σκηνογραφία των νησιωτικών βουνών.

Το «Κάν-Ίτι» είναι κτισμένο στο Άτάμι, μία πόλη που βρίσκεται στο ίδιο νησί με την πρωτεύουσα της Ιαπωνίας, το Τόκιο και σε απόσταση δύο ωρών απ' αυτό. Το Άτάμι είναι ένα από τα γνωστότερα θέρετρα της Ιαπωνίας. Τα νεόπαντρα ζευγάρια, που φθάνουν εκεί κατά εκατοντάδες, το θεωρούν σαν τον ιδεωδέστερο τόπο, που θα μπορούσαν να χαρούν τον μήνα του μέλιτος. Και τουτό εξηγείται αν πληροφορηθί κανείς ότι το Άτάμι στάθηκε το μέρος, στο οποίο συνέβησαν μερικές από τις κλασικές γιαπωνέζικες ιστορίες έρωτος.

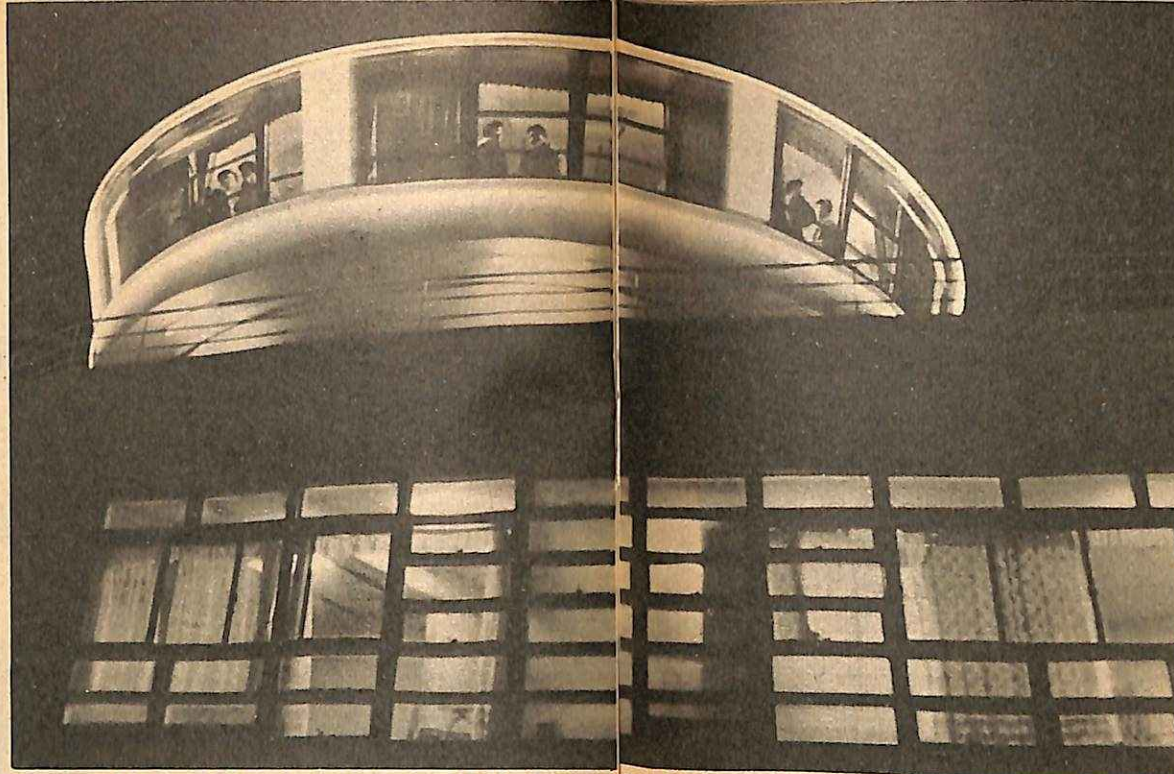
Σάν αποτέλεσμα της προτιμήσεως αυτής ξεπήδησαν περί τα 500 ξενοδοχεία και

έχει αναπτυχθή μεγάλος συναγωνισμός μεταξύ των. Το γεγονός τούτο, όμως, δεν εμπόδισε ένα ριψοκίνδυνο, φιλόδοξο, αλλά και ευφάνταστο ιδιοκτήτη ξενοδοχείων να θέσει σε εφαρμογή και τελικά να αξιοποιήσει μιαν εμπνευσή του, παρά τις δυσκολίες, που ήταν βέβαιος ότι θα συναντήσει στην προσπάθειά του. Χωρίς να διστάση έστω και μία στιγμή, ο ιδιοκτήτης του ξενοδοχείου «Κάν-Ίτι» έκαλεσε μερικούς από τους καλύτερους γιαπωνέζους αρχιτέκτονες και μηχανικούς και συνεζήτησε μαζί τους τις δυνατότητες εφαρμογής της εμπνευσέως του. Το θέμα ήταν ποιος θα μπορούσε να ετοιμάσει τα σχέδια, που θα επέτρεπαν στο ξενοδοχείο του ν' αποκτήσει έναν πρόσθετο, περιστρεφόμενο όροφο.

Δύο μήνες αργότερα οι τεχνικοί είχαν ετοιμάσει τα σχέδια του περιστρεφόμενου ορόφου και η κατασκευή του άρχισε άμέσως. Όταν συμπληρώθηκε, ο επιχειρηματίας είχε διαθέσει πενήντα εκατομμύρια γιέν ή 45.000 χάρτινες λίρες Άγγλιας περίπου. Η κίνηση του «ρετιρέ» εξασφαλίσθηκε από ένα μοτέρ δυνάμεως 7,5 ίππων και μόλις κατέβηκε ο διακόπτης άρχισε άργα και άπαλά να περιστρέφεται πάνω σε χαλύβδινες ράγες. Κτισμένο 55 μέτρα περίπου ψηλότερα από την επιφάνεια της θάλασσας, κυριαρχεί πάνω απ' το Άτάμι. Οι κάτοικοι της πόλεως το ονόμασαν «Περιστρεφόμενο Πύργο».

Αν και ο ιδιοκτήτης του το διαφημίζει με κάθε τρόπο σαν κάτι πολύ μοντέρνο και αξεπέραστο, για την ώρα, στον κόσμο, το έσωτερικό του «Κάν-Ίτι» εξακολουθεί να διατηρή όλα εκείνα τα στοιχεία που αποτελούν την παλιά γιαπωνέζικη παράδοση. Έτσι οι πελάτες του ξενοδοχείου αναγκάζονται να βγάλουν στην είσοδο τα παπούτσια τους και να φορούν όπωσδήποτε παντόφλες. Οι αθούσες κοινής χρήσεως έχουν τοίχους και δάπεδα με πλακάκια από πορσελάνη, ενώ τα ύπνοδωμάτια διαθέτουν ψάθινα ταπέτα. Και επειδή το Άτάμι διαθέτει και θερμοπηγές, υπάρχει μία και στο «Κάν-Ίτι» για τους πελάτες του.

Φυσικά, η περιστροφική κίνηση του «ρετιρέ» του «Κάν-Ίτι», παρ' όλη την πρωτο-

ΕΝΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΡΥΚ, ΑΠΟΤΥΠΩΣΕ ΤΡΕΙΣ ΔΙΑΔΟΧΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΔΩΜΑΤΙΟΥ, ΣΕ 21'

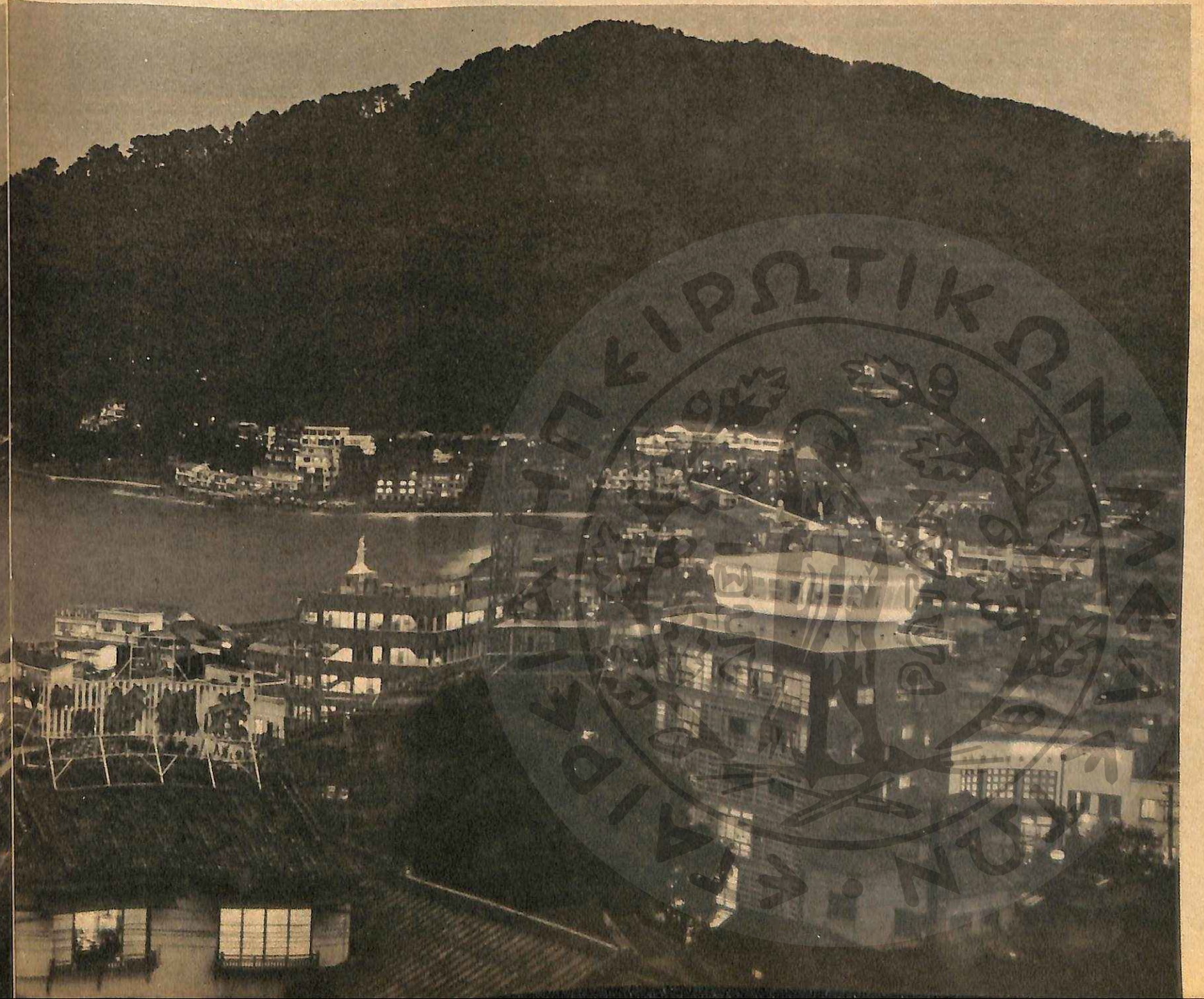

ΤΩΡΑ ΑΠΟΘΑΥΜΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΠΛΑΓΙΑ ΤΟΥ ΑΤΑΜΙ ΠΟΥ ΠΥΡΠΟΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΑ

ΣΕ 54 ΛΕΠΤΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΕΤΑΙ Η ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΗ

ΤΟΥ «ΠΑΝΟΡΑΜΙΚΟΥ ΠΥΡΓΟΥ» ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ «ΚΑΝ - ΙΤΙ». Η ΘΕΑ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΙΚΟΥ ΕΝΑΛΛΑΣΣΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΠΑΝΕΜΟΡΦΑ ΒΟΥΝΑ ΤΗΣ ΕΝΔΟΧΩΡΑΣ

Κ^{ος} Καμιμότο : Θά περιστρέφεται συνεχώς...

τυπία του πράγματος, δημιούργησε πολλές σκοτούρες για τον ευφάνταστο ιδιοκτήτη του ξενοδοχείου. "Ένα από τα απρόβλεπτα προβλήματα ήταν, ότι μερικοί από τους πελάτες του ξενοδοχείου, στους οποίους είχαν διτεθή δωμάτια στον «Περιστρεφόμενο Πύργο», άρχισαν να τηλεφωνούν από τις κρεβατοκάμαρές τους ζητώντας να σταματήσει ή «διαλοεμένη» αυτή περιστροφή γιατί τους προκαλούσε λιγγο. "Υστερα από αρκετές παρόμοιες τηλεφωνικές διαμαρτυρίες, η διεύθυνση του ξενοδοχείου άσχολήθηκε σοβαρά με το ζήτημα και ύστερα από προσεκτική μελέτη διεπίστωσε, ότι συχνότερα κατελαμβάνοντο από λίγγο εκείνοι οι πελάτες των οποίων τα υπνοδωμάτια τύχαινε ν' αντικρύζουν τον Ειρηνικό ωκεανό, που είναι η πιο όμορφη άποψη που προσφέρει το «ρετιρέ» του «Κάν-Ιτι» κατά την διάρκεια της περιστροφής του. Ο κ. Ραϋούτζι Καμιμότο, ιδιοκτήτης και διευθυντής του ξενοδοχείου, σκέφθηκε το ζήτημα με την απάθεια που χαρακτηρίζει τους συμπατριώτες του. Τελικά,

κατέληξε στην άποψη ότι, έπειδή είναι πολύ δύσκολο ή μάλλον αδύνατο να ευχαριστήσει ένας ευσεβήτης ξενοδόχος όλους τους πελάτες του, την ίδια στιγμή ή καλύτερη λύση θα ήταν να διατηρήσει το «Κάν - Ιτι» σε διαρκή περιστροφή.

Η πρωτοτυπία που προσφέρει το «Κάν-Ιτι» συνεκίνησε ιδιαίτερα τους φίλους κάθε καινούργιου: Τους Αμερικανούς, που μαζί με τους έκμοντερνισμένους Ιάπωνες προσπαθούν να κλείσουν ένα από τα δυσέρετα δωμάτια του περιστρεφόμενου «ρετιρέ». Όταν το επιτύχουν, θγάζουν τα παπούτσια τους, φορούν τις πατροπαράδοτες γιαπωνέζικες παντόφλες, κλείνονται στα δωμάτιά τους και απολαμβάνουν την άεχαστη θέα.

Έπειδή, όμως, και τα όμορφότερα και τα πιο πρωτότυπα έφευρήματα που δημιουργεί ή ανθρώπινη φαντασία, έρχεται στιγμή που αρχίζουν να κουράζουν, ή διεύθυνση του ξενοδοχείου έχει τοποθετήσει στο σαλόνι του «Περιστρεφόμενου Πύργου» και μία κοινότατη συσκευή τηλεόρασης...

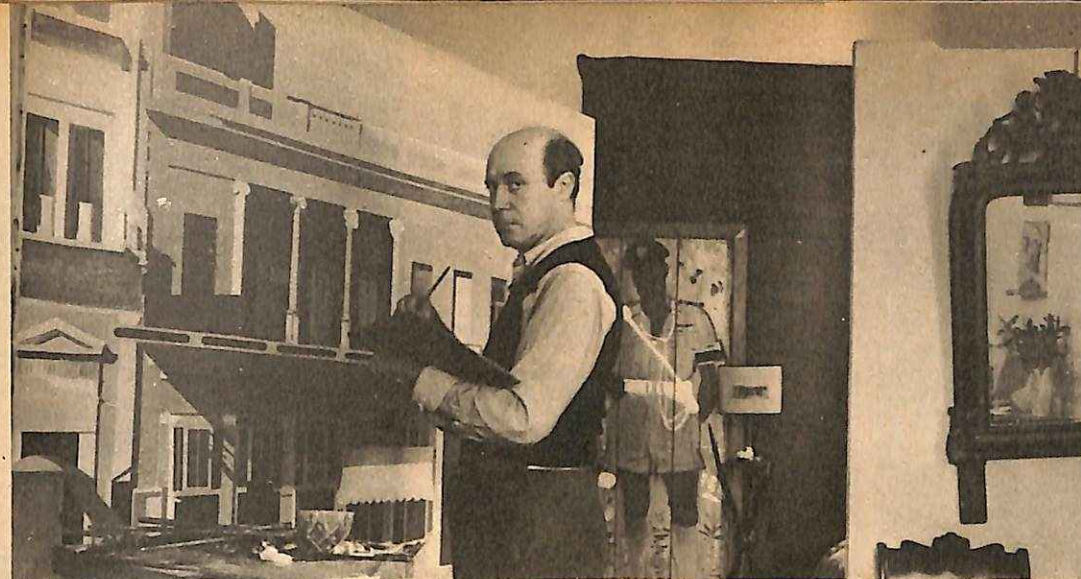
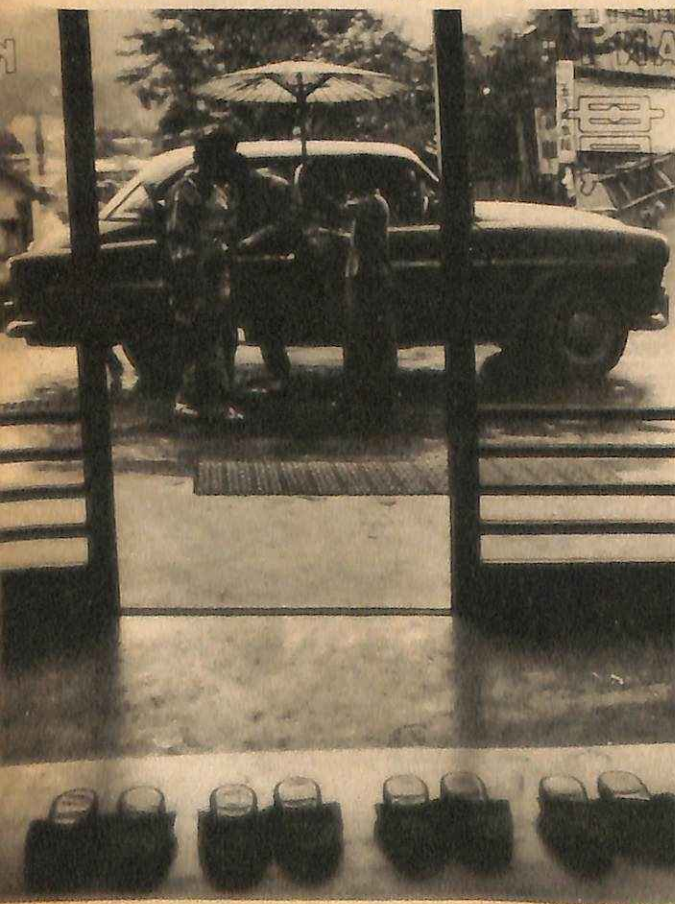
ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΗ. Το μοντέρνο αυτοκίνητο τους μετέφερε στο πιο μοντέρνο ξενοδοχείο του κόσμου. Άλλα στην είσοδο θα δγάλουν τα παπούτσια τους για να φορέσουν τις παντόφλες.

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΤΡΟΠΟ και όλες οι ανέσεις που προσφέρει στους ενοίκους του το «Κάν-Ιτι», δεν ξεφεύγουν από την παράδοση του ιαπωνικού πολιτισμού. Το λουτρό είναι κτισμένο κατά το γιαπωνέζικο στυλ, τα σαλόνια είναι σκεπασμένα με πορσελάνες, στα δωμάτια υπάρχει μία ψάθα στρωμένη για να κάθονται οι Γιαπωνέζοι «άναπαυτικά» κατά το πατροπαράδοτο σύστημα.

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕ το παράθυρο, ή θέα δεν είναι ευχάριστη. Με το τηλέφωνο θα παρακληθεί η διεύθυνση να... αλλάξει τοπίο. Άλλα πώς να ικανοποιηθούν όλα τα γούστα; Φυσικά, τα τηλεφωνήματα... άλλαλοσπαράσσονταν γι' αυτό και άποφασίστηκε ή διαρκής περιστροφή του πύργου.

(Φωτ. Camera Press)

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ

Στα κολακευτικά σχόλια που έδημοσίευσαν οι «Τάιμς», ο «Σκότσμαν» και το «Άρ» επί ευκαιρία της έκθεσας έργων του Γιάννη Τσαρούχη στο Λονδίνο και το Παρίσι, υπήρχε ένα κοινό σημείο στο οποίο συνέπιπταν οι κρίσεις των περισσότερων τεχνοκριτών. Στο έργο του νεοέλληνα ζωγράφου διέκριναν σαφώς στοιχεία βυζαντινά.

Όταν επισκεφθήκαμε, λοιπόν, στο ατελιέ του το διακεκριμένο ζωγάφο, που είναι κατά γενική αναγνώριση ένας από τους αξιολογότερους Έλληνες ζωγράφους της γενιάς του, θελήσαμε να τον ρωτήσωμε, μεταξύ άλλων, τί επίδραση είχε, πραγματικά, στη διαμόρφωση του ταλέντου του ή σπουδή της Βυζαντινής ζωγραφικής.

Ο Τσαρούχης παραδέχθηκε ότι έχει μελετήσει πολύ τη Βυζαντινή ζωγραφική. Είναι ή μόνη σοβαρή Τέχνη της οποίας τα πρωτότυπα έχει κανείς εύκολα στη διάθεσή του στον τόπο μας. Τα ξένα Μουσεία είναι δυσπρόσιτα, ή έν πάση περιπτώσει δεν είναι δυνατόν να τὰ επισκεπτεται κανείς όποτε θελήσει.

«ΕΙΜΑΙ ΕΝΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ»

«Τα βυζαντινά στοιχεία, ωστόσο, που βρίσκουν στα έργα μου, μάς λέει, δεν όφείλονται μόνον σ' αυτό, αλλά μάλλον στο γεγονός ότι και εγώ προσωπικά είμαι ένας Βυζαντινός. Δεν υπάρχουν στα έργα μου βυζαντινά θέματα ή βυζαντινή τεχνοτροπία. Υπάρχει μόνο, θάλεγα, μία βυζαντινή αντίληψη του ζωγραφικού φωτός».

Ο Τσαρούχης ύποστηρίζει ότι την αντίληψη αυτή την συμμερίζονται πολλοί Έλληνες ζωγάφοι. «Την έχουμε στο αίμα μας» είναι ή κοινή μας κληρονομιά. Δίνει στα έργα μας εκείνη την ιδιαίτερη σφραγίδα που τὰ ξεχωρίζει από τὰ άλλα των Ευρωπαίων ζωγράφων. Αντίθετα όμως με μερικούς συναδέλφους μου που δυσανασχετούν γιατί οι πίνακές τους δεν μοιάζουν με τους ευρωπαϊκούς, εγώ δέχομαι με ικανοποίηση αυτό το χαρακτηριστικό που όφείλεται στις πηγές μας, στον περίγυρό μας και στον τρόπο της ζωής μας».

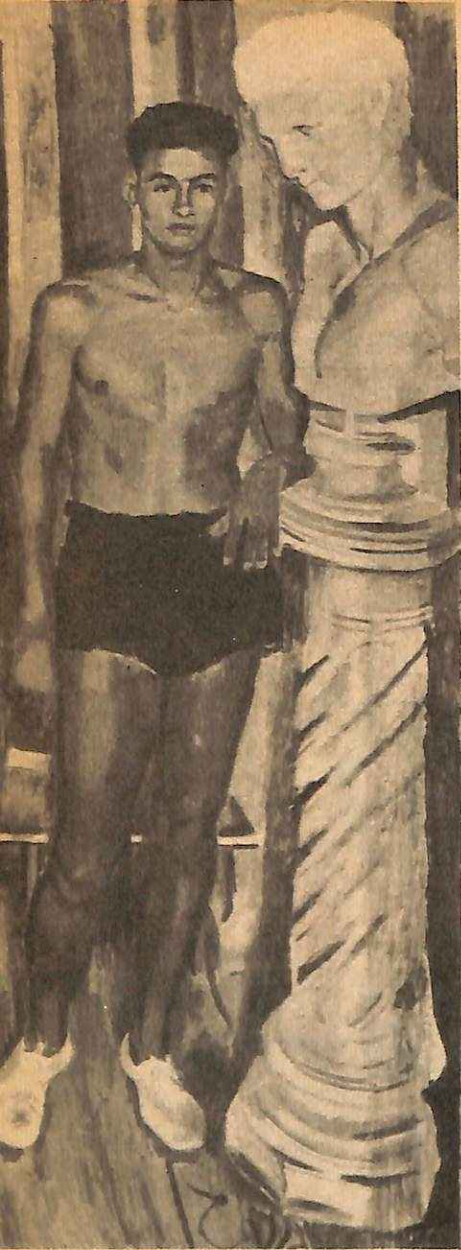
«ΖΩΓΡΑΦΙΩ ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΑΡΧΙΣΑ ΝΑ ΘΥΜΑΜΑΙ»

Ο Γιάννης Τσαρούχης γεννήθηκε στον Πειραιά το 1910 και από τὰ πρώτα χρόνια της ζωής του — από τότε που άρχισε να θυμάται — είχε έκδηλωθ ή τάση του για την ζωγραφική και τον σκηνικό διάκοσμο. «Σιγά-σιγά όμως κατάλαβα ότι το θέατρο επιβάλλει στον καλλιτέχνη όλων των λογίων τις συμβιβαστικότητες. Γι' αυτό τον λόγο κατέληξα στη ζωγραφική που σου δίνει περισσότερο ελευθερία να είσαι ειλικρινής και άκριβης».

Όπου και αν ταξίδεψε ο Γιάννης Τσαρούχης, είτε στην Ίταλία, είτε στο Παρίσι ή στο Λονδίνο, διατήρησε πάντα μέσα του το όραμα της ηλιόλουστης πατρίδας μας. Και μάλιστα, μερικοί από τους «φωτεινούς» πίνακές του ζωγραφίσθηκαν ακριβώς μέσα στην όμίχλη του σκυθρωπού Λονδίνου. Έχομε μέσα μας το νόημα του ελληνικού ήλιου, πιστεύει ο καλλιτέχνης, είμαστε ποτισμένοι γι' αυτό από το περιβάλλον και την εθνική κληρονομιά και αυτό είναι που δίνει μια ιδιαίτερη σφραγίδα στα ελληνικά έργα και τὰ κάνει να ξεχωρίζουν από τὰ έργα των Ευρωπαίων ζωγράφων. — Στην εικόνα άριστερά ο Γιάννης Τσαρούχης ζωγραφίζει τον πίνακά του «Χαυτεία».

ΠΑΝΩ ΣΕ ΜΙΑ ΣΚΕΤΗ ΧΩΡΙΑΤΙΚΗ ΠΟΡΤΑ ΕΙΝΑΙ ΖΩΓΡΑΦΙΣΜΕΝΗ Η «ΝΥΦΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ»

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΑΡΟΥΧΗΣ

Τὰ ἔργα του ωροσωροῦνλαι

Ἐσπούδασε στὴν Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν, κοντὰ στοὺς Βικάντο καὶ Παρθένη καὶ ἐσύχναζε ἐπίσης παράλληλα στὸ ἐργαστήριό τοῦ Κόντογλου.

Ἐλκιδώνοντας τὶς σπουδὲς του τὸ 1934, πῆγε στὴν Κωνσταντινούπολη νὰ μελετήσῃ τὰ μωσαϊκὰ τῆς Ἀγίας Σοφίας, τὰ ὁποία μόλις ἔχουν καθαρισθῇ. Ἀπὸ κεῖ πῆγε στὴν Ἱταλία ὅπου μελέτησε τὴν Πομπηία ἐπὶ ἑνα διάστημα καὶ ἔκλεισε τὸν κύκλο τῶν περιηγήσεών του παραμένοντας κάπου ἕνα χρόνο (1935—36) στὸ Παρίσι.

Πολὺ πρὶν ἀπὸ τὸ ταξίδι αὐτό, ἐνῶ ἦταν ἀκόμη ἑφηβος, εἶχε μιὰ μικρὴ ἐπαφὴ μὲ τὸ ἑλληνικὸ κοινὸ, ἐκθέτοντας τὰ ἐφηδικὰ του ἔργα στὸ «Ἀσυλὸ Τέχνης» τοῦ ἡθοποιῶ Νίκου Βέλμου.

ΚΑΤΑΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

Ἀλλὰ, φυσικὰ, ἡ πρώτη πραγματικὴ του ἐκθεσις ὡς ὠλοκληρωμένου ζωγράφου πρὶν πρόβαλε μιὰ δική του τεχνικὴ ἔγινε στὴν Ἀθήνα τὸ 1938. Ἡ ὑποδοχὴ ποὺ τῆς ἔγινε ἦταν ψυχρὴ. Ἐνας κριτικὸς ἔφτασε στὸ σημεῖο νὰ γράψῃ ἀναγκασμένως: «Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτρέπεται σ' ἕναν ἄνθρωπο, ποὺ δὲν ξέρει νὰ ζωγραφίῃ, νὰ κάνῃ ἐκθέσεις»;

«Αὐτό, λέει ὁ Τσαρούχης μ' ἕνα ἀνεπαίσθητο χαμόγελο, εἰπώθηκε γιὰ ἔργα ποὺ μοσχοπουλήθηκαν μετὰ τὸν πόλεμο».

Στὸν Ἀλβανικὸ πόλεμο, ποὺ ἔλαβε μέρος, ἔβρισκε καιρὸ νὰ ζωγραφίῃ. Δυστυχῶς οἱ πολλὲς μελέτες του

ἀπὸ τὴν πολεμικὴ ἐποχὴ, χάθηκαν στὴν ὀπισθοχώρησιν.

Ἀμέσως μετὰ τὸν πόλεμο ἄρχισε νὰ δρίσκῃ πλατύτερη ἀναγνώριση. Τὸ 1950 ξαναπῆγε στὸ Παρίσι καὶ ἐξέθεσε τὰ ἔργα του στὴν Galerie d' Art du Faubourg.

ΗΛΙΟΛΟΥΣΤΑ ΟΡΑΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΟΜΙΧΛΗ ΤΟΥ ΣΙΤΥ

Ὁ Τσαρούχης, ἀφοῦ ἔμεινε στὸ Παρίσι κάπου ἕνα χρόνο, πῆγε ἀκολούθως στὸ Λονδίνο. Ὁ διεθυντὴς τῆς Redfern Gallery εἶδε ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ ἔργα του καὶ τὴν ἀνοιχτὴ τοῦ 1951 ὠργάνωσε μιὰ ἐκθεσις ποὺ ἐσημείωσε μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ.

Ὅσο δρισκόταν στὸ σκυθρωπὸ Λονδίνο, ὁ Τσαρούχης ἔδλεπε ὁράματα τῶν ἡλιόλουστων κέντρων τῆς Ὀμοιοίας. Αὐτὰ τὰ ὁράματα ἔγιναν πίνακες ποὺ προκάλεσαν τὸν ἐνθουσιασμὸ τῶν καλλιτεχνικῶν κύκλων ὅταν γύρισε στὴ γαλλικὴ πρωτεύουσα.

ΕΧΕΙ ΠΡΟΠΩΛΗΣΕΙ ΟΛΑ ΤΟΥ ΤΑ ΕΡΓΑ

Ἀκόμῃ ὅμως μεγαλύτερη ἐπιτυχία ἦταν τὸ συμβόλαιο ποὺ ὑπέγραψε μὲ τὴν Γκαλερί Alexander Iolas, τῆς Νέας Ὑόρκης. Σύμφωνα μὲ τὸ συμβόλαιο αὐτό, ἡ Γκαλερί ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀγοράζῃ ὅλα τὰ μελλοντικὰ του ἔργα μόλις συμπληρωθοῦν. Ἡ συμφωνία ἰσχύει ἀκόμα.

Ἀγκαλιάζοντας, μὲ μιὰ χειρονομία, τὸ νέο ἐργαστήριό του τῆς ὁδοῦ Εὐζώνων 3, ὅπου μετακόμισε πρὶν ἀπὸ λίγους μῆνες, ὁ Τσαρούχης εἶπε:

ΓΥΝΑΙΚΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΤΑΛΑΝΤΗ. Ἀπὸ τὶς τελευταῖες δημιουργίες.

«Ὅσα ἀτέλειωτα ἔργα δλέπετε ἐδῶ ἀνῆλκον στὴν Iolas Gallery».

Ὅσον ἀφορὰ τὴν τεχνικὴ του, ὁ Τσαρούχης λέει ὅτι ἀνήκει σ' ἐκείνη τὴν κατηγορίαν τῶν ζωγράφων ποὺ δοκίμασαν ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ μέσα «Δοκίμασα κάθε λογῆς νερομπογιὰ — μὲ κροκὸ αὐγὸ καὶ κόλλα... Ὡς—τόσο, ὅλα τὰ πρόσφατα ἔργα μου εἶναι καμωμένα μὲ λάδι. Τὸ λάδι εἶναι σχετικὰ πρόσφατο: Χρονολογεῖται ἀπὸ τὴν Ἀναγέννησιν. Σχεδιάζω νὰ ξαναγυρίσω στὴν τέμπρα ποὺ ἔχει μεγάλῃ παράδοση, πολλῶν χιλιετηρίδων πρὸ Χριστοῦ, καὶ χρησιμοποίησιν ἀπ' ὅλους τοὺς ζωγράφους τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῶν βυζαντινῶν χρόνων. Μοῦ δίνει μιὰν αἴσθησιν ἀγνότητος».

ΠΙΝΑΚΕΣ ΕΠΑΝΩ ΣΕ ΠΟΡΤΕΣ

Ὁ Τσαρούχης ζωγράφισε πολλὰς συνθέσεις του πάνω σὲ ἀροκάνιστες ζῦλινες ἐπιφάνειες — συνήθως πόρτες. Αὐτὸ φαίνεται ὅτι ἔκανε ἐντύπωση στοὺς κριτικούς τοῦ ἐξωτερικοῦ — δρίσκουν ὅτι ἡ «ματιέρα» τῶν ἐπιφανειῶν αὐτῶν ὅσο καὶ ἂν εἶναι ἐξεζητημένη δημιουργεῖ ἕνα ἐνόμιμο φόντος.

Γιὰ τὰ θέματα τῆς ζωγραφικῆς του, ὁ Τσαρούχης λέει τὰ ἑξῆς:

«Τὸ κοινὸ νομίζει ὅτι ἔχω προτίμησιν σὲ μερικὰ θέματα. Γιὰ μένα τὰ θέματα εἶναι μιὰ ἀφορμὴ γιὰ νὰ πραγματοποιήσω τὰ ἔργα μου. Πολὺ συχνὰ ζωγραφίζω ἕνα ὠρισμένο θέμα γιὰτὶ αἰσθάνομαι κάποιο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ θέμα αὐτό. Ἀλλὰ γιὰ νὰ τελειώσῃ ἕνα ἔργο καὶ νὰ ὀλοκληρωθῇ καλλιτεχνικὰ, πρέπει γὰ ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ θέμα νὰ μετατραπῇ σὲ ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ ἔργο. Αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ ζωγραφίσῃ κανεὶς καλὰ».

Στὴν ἐρώτησιν ἂν εἶναι ὁπαδὸς τῆς ἀφηρημένης ἢ τῆς συγκεκριμένης τέχνης, ὁ Τσαρούχης εἶπε ὅτι ἡ σημασία τῶν συστημάτων φτάνει μόνο ὡς τὸ σημεῖο ποὺ σοὺ ἐπιτρέπουν νὰ δείξῃς τὶς ζωγραφικὲς σου ἱκανότητες.

«Ὅπως μιὰ καλόγουστη γυναίκα ποὺ διαλέγει μιὰ ὠρισμένη μόδα ἐπειδὴ ταιριάζει στὸν ἰδιαίτερο τύπο τῆς ὀμορφίας τῆς, καὶ ὅχι μόνο ἐπειδὴ ἔτσι θὰ εἶναι τῆς μόδας».

700 ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ «Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΞΑΝΑΣΤΑΥΡΩΝΕΤΑΙ»

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ ζωγραφικὴ, ὁ Τσαρούχης ἀσχολήθηκε καὶ μὲ τὸ σχεδιασμὸ τῶν κοστούμιῶν καὶ τὸν σκηνοθετικὸ διάκοσμὸ πολλῶν θεατρικῶν ἔργων, ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ πολέμου. Ἀλλὰ ἐλάχιστες δημιουργίες αὐτοῦ τοῦ εἶδους, λέει, τοῦ ἔδωσαν πραγματικὴ καλλιτεχνικὴ ἱκανοποίησιν.

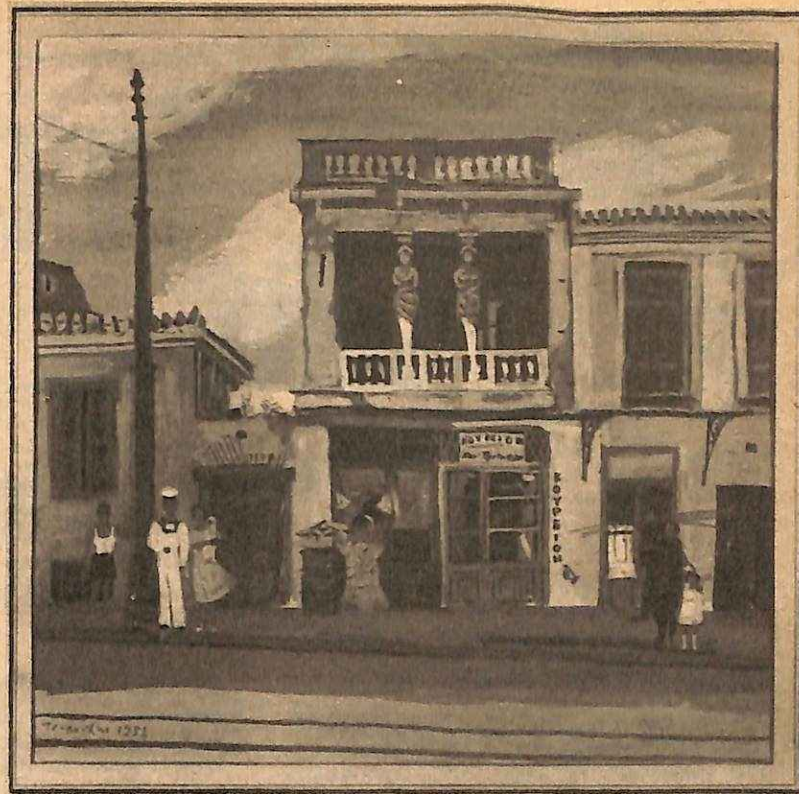
«Στὸ θέατρο, προσθέτει, μοῦ ἔδωσε μεγαλύτερη χαρὰ ἡ συνεργασία μου μὲ μεγάλους ἡθοποιούς καὶ καλούς σκηνοθέτες, παρὰ ἡ προσωπικὴ μου ἐπιτυχία ὡς σκηνογράφου».

Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ Τσαρούχης σχεδίασε τὰ 700 κοστούμια γιὰ τὴν ταινία «Ὁ Χριστὸς ξανασταυρώνεται» ἀπὸ τὸ περίφημο μυθιστόρημα τοῦ Καζαντζάκη, ποὺ ἐγύρισε ὁ Γάλλος σκηνοθέτης Ζὺλ Ντασσέν. Κι ὥστόσο, ὁ ἴδιος σπάνια πᾶει στὸν κινηματογράφου. Φοβάται μὴ βρεθῇ πρὸ δυσaráσεων ἐκπλήξεων.

ΕΡΓΕΝΙΚΗ ΖΩΗ, ΛΑΪΚΟΙ ΧΟΡΟΙ ΚΑΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΤΡΟΠΑΡΙΑ

Πίσω ἀπ' τὸν καλλιτέχνη εἶναι ἕνας ἄνθρωπος ποὺ σαγηνεύει μὲ τὸ πνεῦμα του καὶ κάνει ἐντύπωση γιὰ τὴν βαθεῖα τοῦ μόρφωσιν. Εἶναι ἐργένης, ἐκ πεποθήσεως. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ ζωγραφικὴ, τοῦ ἀρέσει νὰ παρακολούθῃ ἑλληνικοὺς λαϊκοὺς χοροὺς καὶ ἐκκλησιαστικὰς λειτουργίας — μόνον ὅμως ὅταν ἡ μουσικὴ εἶναι βυζαντινὴ.

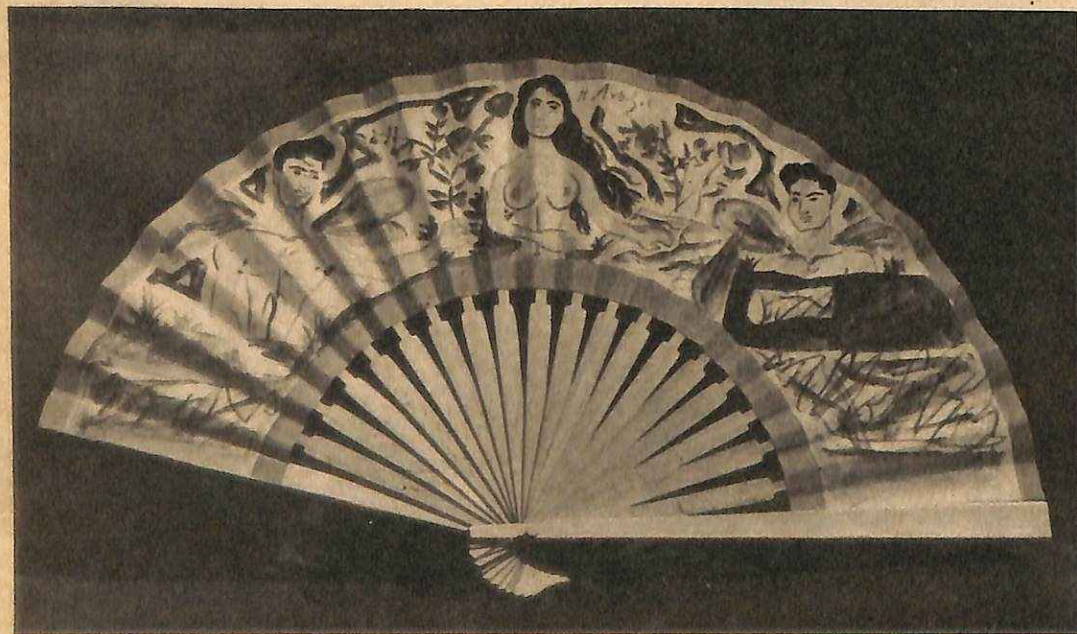
«Γιὰ μένα, λέει, αὐτὸ εἶναι πραγματικὴ εὐχαρίστησις κι ὅχι ἐπίδειξις πατριωτισμοῦ».

ΣΠΙΤΙΑ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΑΓ. ΑΣΩΜΑΤΩΝ (Τέμπρα, 1952). Ἐπιστροφὴ στὴν πρώτη ἀγάπη τοῦ καλλιτέχνη γιὰ τὰ παλιὰ νεοκλασσικὰ σπῖτια τῆς Ἀθήνας. Βλέποντας τὸ ἔργο αὐτὸ ὁ φωτογράφος Καρτιὲ Μπρεσσόν, θέλησε νὰ φωτογραφίσῃ τὸ «μοντέλο» γιὰ νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Ἑλλάδα στὴν ἐκδοσις φωτογραφιῶν του ποὺ ὠνόμασε «Οἱ Εὐρωπαῖοι». Ἡ μικρὴ τέμπρα προαναγγέλλει τὶς συνθέσεις του ἀπὸ τὰ καφενεῖα τῆς Ὀμοιοίας.

Κείμενο καὶ φωτογραφίες ΒΑΣΟΥ ΜΠΚΟΥ

ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ (Τέμπρα, 1941 —κάτω ἀοίστερὰ). Τὸ ἔργο αὐτὸ εἶναι ζωγραφισμένο πάνω σὲ σανίδι μὲ αὐτὸ, σύμφωνα μὲ μιὰ τεχνικὴ ποὺ διατηρήθηκε ὡς τὴν ἐποχὴ μας μέσω τῶν ἀγιογράφων, οἱ ὁποῖοι τὴν παρέλαβαν ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνες. Δεξιά καὶ ἄνω: Λεπτομέρεια ἀπὸ μεγάλη σύνθεσι, 1.90Χ2.20. Τὸ ὅλο ἔργο ἔχει διαστάσεις 2.70Χ3.70. Λάδι, 1956. Ὁ διεθυντὴς τῆς JOLA'S GALLERY, τὸ δάφτισε «Ἡ ξεχασμένη φρουρά».

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥΧΗ ἐμπνέονται πάντοτε ἀπὸ τὴν πραγματικότητα, ἀκόμα καὶ ὅταν τὸ ὕφος τους εἶναι διακοσμητικὸ, ἢ τὸ θέμα τους μυθολογικὸ. Ὁ καλλιτέχνης ἐπανερχεται σὶς ἀπλοποιημένες μορφές, ἀνδρικές ἢ γυναικείες, ποὺ τὶς ἀνανεώνει κάθε τόσο ἡ μελέτη τοῦ φυσικοῦ. Ἀνω: Μιὰ ἀπὸ τὶς εἰκοσι βεντάλλιες μὲ τὸ ἴδιο θέμα («Ἀνοιχτὴ καὶ Ἐρωτες»). Κάθε μιὰ εἶναι συνθεμένη σὲ διαφορετικὸ ὕφος καὶ σὲ διαφορετικὴ χρωματικὴ κλίμακα. Παραγγέλθηκαν στὰ 1955 ἀπὸ ἕναν φιλότεχνο γιὰ ἕνα πάρτυ στὴ Νέα Ὑόρκη. Δεξιά: Ἐνα ἔργο τοῦ 1936, «Νέος μὲ ἄσπρα λινά». Οἱ διαφημίσεις τοῦ Σπαθάρη ἔπαιξαν μεγάλο ρόλο στὴ χρωματικὴ ὕψιν τῶν ἔργων ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, γιὰ τὰ ὁποῖα κάποιος κοιτικὸς ἐξεφράσθη τόσο κατηγορηματικὰ δυσμενῶς γιὰ τὸν καλλιτέχνη. Τὸ 1940, ὁ Τσαρούχης ἀποφασίζει νὰ ζωγραφίσῃ «ὅπως ὅλος ὁ κόσμος». Ἐνα ἀπὸ τὰ πρῶτα ἔργα αὐτῆς τῆς περιόδου εἶναι ὁ «Ἀθλητὴς μὲ τὸν Ἑρμῆ». Τὸ ἔργο δὲν τέλειωσε γιὰτὶ ὁ ζωγράφος ἐπεστρατεύθη γιὰ τὸν πόλεμο.

TO TRAIN TON

Νουθέλλα τοῦ ΜΑΞΕΡΛΙΧ

Δεκέμβριος του 1945. Ο Φρίντ Έλκινς ταχυδρομικά τους υπάλληλος, εφορτισμένος να συνοδεύει το ταχυδρομείο από τη Νέα Υόρκη στο Σαιντ Άλμπατς με το τρένο των 7.15, παίρνει τη μεγάλη απόφαση να κλείει, για να οικονομήσει τα λεπτά που του χρειάζονται για να στείλει το φυματικό παιδί του στο sanatório. Την 23η Δεκεμβρίου βάσει σε έφορμη του το προμελετημένο από καιρό σχέδιό του. Αφαιρεί, στην τύχη, από τους ταχυδρομικούς σάκκους που συνοδεύει, όσα γράμματα φαίνονται να περιέχουν χρήματα, γεμίζει ένα σακκι και το πετάει απ' το παράθυρο του τρένου κοντά σ' ένα γεφύρι, με το σκοπό να πάει όσo γoύτερο να το πάρει. Όλα τoυ έρχονται άναποδο. Δύο παιδιά, παίζοντας κοντά στο γεφύρι, βρίσκουν το σακκι και το μεταφέρουν σε μια ερειπωμένη αποθήκη. Κονείς δεν βρίσκει το σακκι. Ο Έλκινς έχει κλείσει όδικα. Πάνω στην απελτία του αυτοκτονεί. Δέκα χρόνια περνούν. Γρεμίζοντας την παλιά αποθήκη, εργάτες ανακαλύπτουν το σακκι. Ειδοποιούν την αστυνομία και ύστερ από δέκα αλόκληρα χρόνια τα γράμματα αποστέλλονται στους παραλήπτες. Ιούνιος του 1956. Στο Γκρήνβιλ Πόιντ, έξω από τη Νέα Υόρκη, η Μάρθα Ραντκλέφ ζη παντευμένη με τον άντρα της τν Τζορτζ και τα δύο της παιδιά. Ο Τζορτζ και η Μάρθα είναι 25 χρόνια παντρεμένοι και εξακολουθούν να είναι έρωτευμένοι ακόμη όπως την πρώτη μέρα του γάμου του.

2

Ὁ νοὺς της πήγε στὴν Ἀνιέτ, ποὺ θὰ παντρευ-
 ὀτανε σὲ λίγον καιρό, καὶ στὸν Ντέιβιντ, φοιτη-
 τὴ τῶρα σὲ μιὰν ἄλλη πόλη. Ἦτανε τὰ παιδιὰ
 της καὶ τ' ἀγαποῦσε. Ὅχι, ὁμως ὅπως ἀγαποῦσε

σου. Έκει είχε γεννηθεί ο Νταϊνβηντ. Ήθεα της βρωμερής εκείνης αλύης της προσέκοιτο τόσο αηδία, που προτιμούσε να έχω όλη μέρα κλειστά τα παντζούρια του σπιτιού της. Έπειτα γεννή-

· Μόλις είχαν τελειώσει το πρωινό τους, όταν η Άννέτ κατέθηκε στην τραπέζα, δροσερή σά λουλουδιά απ' το μπάνιο της. Καλημέρισε πρόσχα-
ρα τους γονείς της και τους φίλους και τους δύο.

— Έχω μιὰ ιδέα, εἶπε ὁ Τζῳρτζ. Λέω ν' ἀγοράσετε ἡ κάθε μιὰ γιὰ τὸν ἑαυτό της κάτι τὸ ἰδιαίτερο σήμερα, ὅ,τι σᾶς κάνει γούστο, ἀδιαφο-

« Εἶδα αὐτόν τὸν ἄνθρωπο », εἶχε πῃ...

Μονομιάς μία σκιά απλώθηκε στο χαρουμένο πρόσωπο του Τζωρτζ. Ή Μάρθα πρόσθεσε άμεσως την άλλη γωνία. Ήταν ή σκιά που σκοτεινιάζει πάντα το πρόσωπο του αγαπημένου της κάθε φορά που γινότανε λόγος για τον Λέντε. Ή έκφρασή του πήρε την άκαμψη μιάς μάσκας. Ή Μάρθα όμως ήξερε πώς κάτω απ' αυτή τη μάσκα κρυ-

Τέλος, ο Γζάρφες παράτησε την εφημερίδα. Πήγε στο βεστιάριο, πήρε το καπέλο του και είπε: «Πάω να βγάλω τ' αμάξι απ' το γκαράζ».

«Υστερ' από ένα λεπτό, ακούστηκε το κλάδον του αυτοκινήτου. Ή Μάρθα βγήκε έξω και προχώρησε στην πλακόστρωτη αλλά, Πρόσεξε με ά-

θότανε πόνος — ένας πόνος που είχε τις ρίζες του σε μια παλιά άνοχηση. Γιατί είναι τρομερό να ξέρεις πως με μια σου λέξη στείλεις έναν άνθρωπο στη φυλακή για όλη του τη ζωή.
 Ή λοιπόν αυτή ήτανε παλιά. Είχαν περάσει δέκα χρόνια από τότε. Ένα βράδυ που εργαζότανε άργα στο γραφείο του — ένας άσημος υπάλληλος του καιρού εκείνου — ο Τζωρτζ είχε δι- κάποιον να φεύγει κρυφά απ' το κτίριο μέσ' στο σκοτάδι της νύχτας, κουβαλώντας μια μαύρη τσάντα. Την ίδια εκείνη ώρα είχε γίνει ένας φόνος

Ο ΓΚΟΥΪΝΤΟ Καντέλλι, ένας από τους πιο φημισμένους διευθυντές ορχήστρας του κόσμου, δρῆκε τὸν θάνατο στὸ ἀεροπορικό δυστύχημα τοῦ Ὁρλύ. Ἀγαπημένος μαθητὴς τοῦ Τσκανίνι καὶ μόνιμος διευθυντὴς τῆς ορχήστρας τῆς «Σκάλας τοῦ Μιλάνου», εἶχε κερδίσει τὰ χειροκροτήματα τοῦ διεθνούς κοινού καὶ τὰ πιὸ ἐνθουσιώδη σχόλια τῶν μουσικοκριτικῶν.

ΣΕ ΑΠΟΣΤΑΣΗ 200 μέτρων ἐκτινάχτηκαν τὰ συντρίμια τοῦ τραγικοῦ ἀεροσκάφους, μαζί με τὰ καμένα ρούχα ἐνὸς δυστυχισμένου ἐπιβάτη.

ΤΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΤΟΥ ΟΡΛΥ ΕΘΝΙΚΟ ΠΕΝΘΟΣ ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

Τρίαντα τέσσερις ἄνθρωποι ἔχασαν, στὰ τέλη Νοεμβρίου, τὴ ζωὴ τους, ὅταν ἓνα τετρακινήριο ἰταλικὸ ἀεροπλάνο τῆς γραμμῆς Ρώμης-Παρισιῶν-Νέας Ὑόρκης, ἐξεργάγη, λόγῳ ἀναφλέξεως τῶν καυσίμων του στὸν ἀέρα, λίγα δευτερόλεπτα μετὰ τὴν ἀπογείωσή του ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Ὁρλύ, κοντὰ στὸ Παρίσι. Δυὸ ἀπ' τοὺς ἐπιβάτες σώθηκαν ὡς ἐκ θαύματος βαρεῖα τραυματισμένοι. Ὅταν στὸ μέρος πού ἔπεσε καὶ συντρίφτηκε τὸ ἀεροπλάνο ἔφθασαν οἱ πρώτοι ἄνθρωποι γιὰ νὰ προσφέρουν βοήθεια δὲν ᾤκησαν παρὰ ἀπληροκωμῆματα. Ἀνάμεσά τους δρισκότανε καὶ τὸ ἀγνώριστο πιά ἀπ' τὴς φλόγες καὶ τὴν ἐκρηξη σώμα τοῦ Γκουίντο Καντέλλι, τοῦ φημισμένου καὶ νεαροτάτου διευθυντοῦ τῆς ορχήστρας τῆς «Σκάλας τοῦ Μιλάνου». Ἡ μουσικὴ εἶχε χάσει ἕναν ἀπὸ τοὺς δυναμικότερους καὶ πιὸ φλογερούς ἐρμηνευτὲς τῆς.

Ὁ Γκουίντο Καντέλλι ταξίδευε τὴν ὥρα πού συνέβη τὸ πολύνεκρο δυστύχημα γιὰ τὴν Νέα Ὑόρκη. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐπρόκειτο ν' ἀρχίσῃ μιὰ περιοδεία δυὸ ἐβδομάδων ὡς προσκεκλημένος τῆς Φιλαρμονικῆς-Συμφωνικῆς Ἑταιρίας τῆς Νέας Ὑόρκης.

Ὁ τραγικὸς θάνατος τοῦ ἱταλοῦ ἀρχιμουσικοῦ, πού ἦταν μόλις 36 ἐτῶν, διέκοψε μιὰ σταδιοδρομία πού εἶχε ἀρχίσει ὅταν ὁ Γκουίντο Καντέλλι ἦταν ἕνα νήπιο τεσσάρων μόλις ἐτῶν. Γεννημένος τὸ 1920 ἔδειξε ἀμέσως ὅτι διέθετε ἕνα ἐξαιρετικὸ ταλέντο καὶ ὁ πατέρας του, πού ἦταν διευθυντὴς μιᾶς μικρῆς ορχήστρας, τοῦ ἐπέτρεψε νὰ διευθύνῃ γιὰ πρώτη φορὰ σὲ ἡλικία πέντε ἐτῶν. Στὰ δεκατέσσερά του χρόνια εἶχε ἀρχίσει νὰ δίνῃ ρεσιτάλ πιάνου, πού γρήγορα ὁμως τὰ ἐγκατέλειπε γιὰ

νὰ σπουδάσῃ σύνθεση καὶ θεωρίαν στὸ Κονσερβατοριὸν «Γκιουζέππε Βέρντι», τοῦ Μιλάνου.

ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

Ἡ πρώτη του ἐμφάνιση ἔγινε τὸ 1942, ὅταν διηύθυνε τὴν ορχήστρᾱ τοῦ «Τεάτρο Κόσια» σὲ ὅπηρες τοῦ ἰταλικοῦ ρεπερτορίου. Τὸν ἐπόμενον χρόνο ἐκλήθη νὰ ὑπηρετήσῃ στὸν ἰταλικὸ στρατὸ καὶ ὅταν, λίγο ἀργότερα, δὲν θέλησε νὰ ἀκολουθήσῃ τὴς σπασμωδικῆς ἐνέργειας τῆς τελευταίας φασιστικῆς κυβερνήσεως, συνελήφθη καὶ πέρασε τὰ ὑπόλοιπα χρόνια, ὡς τὸ τέλος τοῦ πολέμου, σ' ἕνα γερμανικὸ στρατόπεδο ἐργασίας κοντὰ στὴ Βρέμη. Ὅταν τὸ ἐγκατέλειψε, ἀπελευθερωμένος ἀπὸ τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα, ἦταν λιγώτερο ἀπὸ 50 κιλά. Τὸ 1948, σὲ μιὰ δοκιμὴ του μετὰ τὴν ορχήστρᾱ τῆς «Σκάλας τοῦ Μιλάνου» ἔτυχε νὰ τὸν ἀκούσῃ ὁ Τσκανίνι. Τὴν ἐπομένη, ὁ μεγάλος ἱταλὸς μαέστρος γύρισε γιὰ νὰ τὸν ξανακούσῃ καὶ τὸν χειμῶνα τοῦ ἴδιου χρόνου τὸν κάλεσε στὴ Νέα Ὑόρκη γιὰ νὰ διευθύνῃ τέσσερις ραδιοφωνικὲς ἐκπομπὲς μιᾶς ἀπ' τὴς μεγαλύτερες συμφωνικῆς ορχήστρες τῆς πόλεως. Ἀπὸ τότε ὁ Γκουίντο Καντέλλι, πού δρῆκε τόσο τραγικὸ θάνατο, διηύθυνε τὴς μεγαλύτερες συμφωνικῆς ορχήστρες σ' ὅλο τὸν κόσμον καὶ ἡ φήμη του ἡμέρα μετὰ τὴν ἡμέρα ἀπλωνόταν παντοῦ.

Τὸ πολύνεκρο ἀεροπορικὸ δυστύχημα πού συνέβη ἐπάνω ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Ὁρλύ, ἦλθε νὰ διακόψῃ τὴ ζωὴ ἐνὸς μεγάλου μουσικοῦ πού ἀνέβαινε μετὰ γιγάντια βήματα τὴν κλίμακα τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ διεθνούς μουσικοῦ κοινού καὶ τῶν πιὸ ἐγκυρῶν μουσικοκριτικῶν ■ ■ ■

ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ 44 ΧΡΟΝΙΑ Η ΕΛΛΑΣ ΚΕΡΔΙΖΕΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ

ΤΟΥ Κ. Δ. ΚΑΠΛΑΝΟΓΛΟΥ

Ἡ Ἑλλάς ἔστειλε, στὴν Μελβούρνη, τὴν πιὸ δυναμικὴ τῆς ἀθλητικῆς ὁμάδα στοὺς Ὀλυμπιακοὺς. Ἐξῆ Ἑλληνες ἀγωνίστηκαν, καὶ ἡ ἐμφάνισή ὧν ἦταν ἱκανοποιητικὴ.

Ὁ Γιώργος Ρουμπάνης, ἕνας γεροδεμένος ἀθλητὴς —ὕψος 1.90— χάρισε στὴν Ἑλλάδα ὀλυμπιακὸ μετᾱλλιο ἐπειτὰ ἀπὸ 44 χρόνια. Τὸ τελευταῖο μετᾱλλιο πού εἶχε κερδίσει ὁ ἑλληνικὸς ἀθλητισμὸς ἦταν τὸ 1912, ὅταν ὁ Κώστας Ταικλητήρας νίκησε στὸ μῆκος ἀνευ φορᾶς. Ὁ Ταικλητήρας, πού σκοτώθηκε στὸν πρῶτο Παγκόσμιον πόλεμο, ἦταν ὁ τελευταῖος ἀπὸ τοὺς μεγάλους πρωταθλητὰς μας πού δοξάσθηκαν στοὺς Ὀλυμπιακοὺς. Τὸ 1936 στὸ Βερολῖνο, ὁ Μάντικας, ὁς στὰ 400 μ. ἐμπόδια καὶ ὁ Σύλλας, ὁς στὸ δίσκο, μᾶς ἔδωσαν κάποια χαρὰ, σὲ μιὰ μακρὰ σειρὰ ἀτυχῶν. Ἀλλ' ἡ ἑλληνικὴ σημαία ὑψώνεται γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὸ 1912 σὲ ὀλυμπιακὸ στάδιο, στὸν ἴσθμὸν νικητῶν.

Ἀκόμη πιὸ σημαντικὸ: Ὁ Ρουμπάνης ἐπάλαψε ὡς τὸ τέλος, σὰν ἴσος πρὸς ἴσον, μετὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς Ρίτσαρντς καὶ Γκοντόφσκου, πού πῆραν τὴν πρώτη καὶ δευτέρη θέση στὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῶ.

Δίπλα στὸν Ρουμπάνη, πού μετὰ τὴν ἐπιτυ-

χία του ἔκανε τοὺς φιλάθλους ὄλου τοῦ κόσμου νὰ ξαναθυμηθοῦν τὸν ἑλληνικὸ ἀθλητισμὸ, οἱ ἄλλοι δικοὶ μας ἀγωνίστηκαν μεθάρρος καὶ κανένας τους δὲν ἔμεινε τελευταῖος, ὅπως στὸ Λονδίνο καὶ Ἐλσίνσκι, ὅπου συχνὰ οἱ δικοὶ μας ἀπογοήτευσαν.

Ὁ νεαρὸς Τσκανίκας, ὁς στὸν τελικὸ τῆς σφαιροβολίας, μετὰ ἐξαιρετικὸ ρεκόρ, 16.56 μ., θὰ εἶναι μετὰ τέσσερα χρόνια ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους στοὺς Ὀλυμπιακοὺς τῆς Ρώμης, ἀν συνεχίσῃ τὸν ἀθλητισμὸ μετὰ τὸν ἐνθουσιασμό.

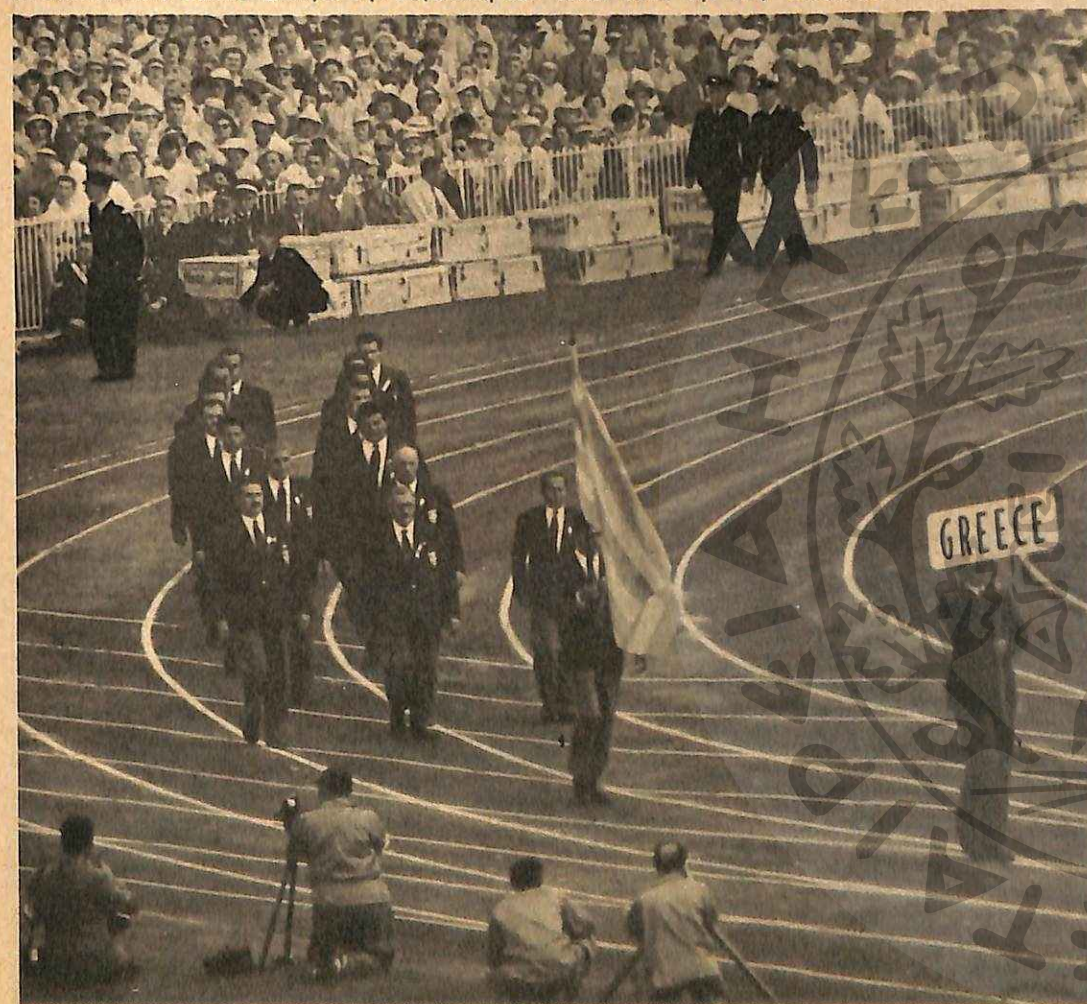
Ὁ Καμπαδέλης προκρίθηκε γιὰ τὸν ἡμιτελικὸ στὰ 400 ἐμπόδια. Ὁ Δεπάστας ἔφθασε στὸν ἡμιτελικὸ στὰ 800 μέτρα καὶ νίκησε φημισμένους ἀθλητὰς στὸν προκριματικὸ τῶν 1.500 μέτρων. Ὁ Παπαθασσιλείου στὰ 3.000 ἐμπόδια ἔφθασε τὸ καλύτερο ρεκόρ του καὶ ὁ Κωνσταντινίδης —πού τὸ ταξίδι του στὸ νότιο ἡμισφαίριο κλόνησε τὴν υγεία του— πέρασε στὸν προκριματικὸ τῶν 800 μ. ἀρκετοὺς ἀντιπάλους του.

Ἡ μικρὴ μας ἀθλητικὴ ὁμάδα στὴν 16ῃ Ὀλυμπιάδα ἦταν ἡ καλύτερη τῶν Βαλκανίων. Ἀμπρότερο μέλλον παρουσιάζεται γιὰ τὸν ἀθλητισμὸ μας. Ἡ νίκη τοῦ Ρουμπάνη ἔδωσε καινούργια πνοή.

Ἡ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΦΛΟΓΑ φθάνει στὸ στάδιο τῆς Μελβούρνης τὴ μέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀγῶνων.

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΑΣ ἀνοίγει τὴν παρέλαση τῶν ἐθνῶν κατὰ τὴν 16ῃ Ὀλυμπιάδα τῆς Μελβούρνης.

Γ. ΡΟΥΜΠΑΝΗΣ

Δίπλα στὸν Λούη, τὸν Γεωργαντὰ καὶ τὸν Ταικλητήρα, πῆρε θέση ὁ πᾶνθεν τοῦ ἀθλητισμοῦ μας ὁ Γιώργος Ρουμπάνης, 3ος στὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῶ στὴ 16ῃ Ὀλυμπιάδα. Ὁ Γιώργος γενήθηκε στὴ Θεσσαλονικὴ τὸ 1929. Ὁ πατέρας του ἦταν διευθυντὴς τοῦ πανεπιστημιακοῦ γυμναστηρίου Θεσσαλονίκης. Τὸ 1938 ὁ Σάββας Ρουμπάνης ἀνέλαβε τὴ διεύθυνση τοῦ πανεπιστημιακοῦ γυμναστηρίου Ἀθηνῶν. Ὅλα τὰ παιδιὰ: Ὁ Βασίλης, ὁ Νίκος, ὁ Γιώργος καὶ ὁ Ἀριστείδης, ἀγάπησαν τὸν ἀθλητισμὸ. Τὸ 1948, ὁ Γιώργος καὶ ὁ Ἀριστείδης, πού διέθεταν σπάνια προσόντα —ὀψηλοί, γεροδεμένοι— γιὰ νὰ γίνουν πρωταθλητὰι, ἐνεγράφησαν στὸν Πανελλήνιο Γ.Σ.. Ὁ Ἀριστείδης, ὁ μικρότερος, ἀνεδείχθη πρωταθλητὴς καὶ ρεκορμνταν (65.98) στὸν ἀκοντισμὸ καὶ ἔγινε ἕνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους παίκτας μπᾱσκετ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Γιώργος ἄρχισε ἀπὸ τὸ μπᾱσκέτ, γιὰ νὰ τὸ ἐγκαταλείψῃ γρήγορα καὶ νὰ ἐπιδώσῃ στὰ ἀγώνισματα στίβου. Τὸ 1950 ἐπέσθη γιὰ πρώτη φορὰ στὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῶ. Κατέρριψε, στὴν ἀρχὴ, τὸ ἑλληνικὸ ρεκόρ μετὰ 4.23, γιὰ νὰ τὸ φθάσῃ, τὸ 1953, στὰ 4.30. Ἐκείνῳ τὸν χρόνο κέρηκε τὸ ἀθλητικὸ του μέλλον. Ὁ Γιώργος εἶχε τελειώσει τὸ στρατιωτικὸ —ἀπηρετήσε σὰν ἀνθυπολοχαγὸς διατίθεσεν— καὶ ἐπιθυμοῦσε νὰ συνεχίσῃ τὴς σπουδᾶς του στὴ «Νεωμένης Πολιτείας» γιὰ ὅπου τοῦ προσέφερε μιὰ ὑποτροφία κατὰ 60%. Ὁ πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Γ.Σ., κ. Σπ. Σκούρας, τὸν βοήθησε. Κ' ἔτσι, ἐφυγε γιὰ τὴν Ἀμερικὴ κατ' ἐῶθειαν ἀπὸ τὴν Βαρκελώνη, μετὰ τοὺς Μεσογειακοὺς ἀγῶνες.

Στὴν Καλιφόρνια πᾶν βοήθησαν δυὸ ἄνθρωποι: Ὁ προπονητὴς κ. Πέυτον Τζόρνταν —πού εἶχε γυμνάσει τοὺς Ἑλλήνας ἀθλητὰς, γιὰ δυὸ μῆνες, στὰς Ἀθήνας καὶ ὁ φιλάθλος κ. Γι. Ἀνγκ. Ὁ τελευταῖος τὸν πῆρε στὸ σπίτι του. Ὁ Γιώργος καὶ ὁ γιὸς τοῦ κ. Γιάνγκ γυμνάζονταν, στὸ ἐπὶ κοντῶ, στὸν κήπο τοῦ σπιτιοῦ, ὁ δὲ πατέρας Γιάνγκ ἔπαιρνε φωτογραφίες τῶν ἀλμάτων, στὶς ἀποῖες μελετοῦσαν τὰ σφάλματα. Ὁ κ. Γιάνγκ ἐπέμενε στὸν πρωταθλητὴ μας: «Μπορεῖς νὰ κερδίσῃς στὴ Μελβούρνη», καὶ ὁ Γιώργος κέρδισε τὸ χαλκὸ ὀλυμπιακὸ μετᾱλλιο.

Έδω κι' Εκεί

■ ■ ■ **ΕΝΑΣ** γορίλλας, νήπιος, ταξιδιού-οντας δλομόναχος, αλλά μέσα σ' ένα κιβώτιο, έφτασε πριν από λίγες μέρες στο Λονδίνο, προερχόμενος από το Καμερούν. Το μωρό ήταν ντυμένο μ' ένα πουλόβερ καφέ με άσπρες ριγές και είχε για μόνες άποσκευές ένα θερμός, ένα μπιμπερό και μήλα.

■ ■ ■ Ο **ΜΑΡΚ** Σιμενόν (17 χρονών), γνιός του γνωστού Γάλλου συγγραφέως Ζωρζ Σιμενόν, καυχάται ότι δεν έχει διαβάσει ούτε ένα από τα 413 βιβλία του πατέρα του.

■ ■ ■ **ΥΠΑΡΧΟΥΝ** στις 'Ηνωμένες Πολιτείες: 26.700.000 γάτες, 22.600.000 σκύλοι, 20.000.000 χρυσά-ψαρά, 15.000.000 παπαγάλοι, 6.000.000 καναρίνια, 3.000.000 χελώ-νες, 100.000 μαϊμούδες και 168.638.000 κάτοικοι.

Ο **ΜΕΛ ΦΕΡΡΕΡ** και η γυναίκα του, η γοητευτική 'Ωντρεύ Χέμπτον, στην πρεμιέρα της ταινίας «Πόλεμος και Ειρήνη», από το όμώνυμο έργο του Τολστόη. 'Η ταινία είναι διάρκειας 3½ ώρων και το ζεύγος των έκλεκτων ήθοποιών παίζει σ' αυτήν τους πρωτεύοντες ρόλους.

■ ■ ■ Ο **ΟΥΛΑΤ** Ντίσιου, ο μάγος σχεδιαστής, ετοιμάζει την συναρπαστικότερη ζωγραφική ταινία του, την «Πεντάμορφη του δάσους». Έργο κο-λοσσιαίο, η ταινία αυτή δεν θα είναι έτοιμη παρά μόνον κατά το τέλος του 1957 και θα στοιχίσει πέντε εκατομ-μύρια δολάρια.

■ ■ ■ ΟΙ **ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ** εφημερίδες αναγράφουν την είδηση ότι τα μέλη της 'Αμερικανικής άποστολής, στην 'Ανταρκτίδα έφτασαν με πολλήν έ-ρρεση — ένα ελληνικό τυρί το όποιον ανέκλυψαν κρυμμένο μέσα στους πά-γους από την άποστολή Σκότ που έ-ξηφανίσθη κατά τόσο τραγικόν τρόπο το 1912.

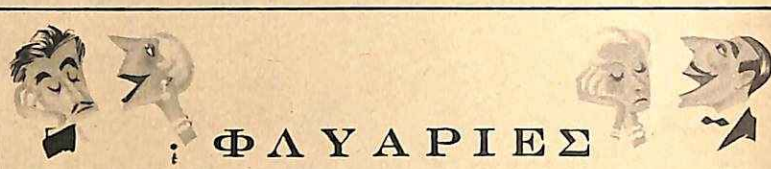
■ ■ ■ **ΕΝΑ** αμερικανικό εργοστάσιο πράκειται να κατασκευάσει προσεχώς το πρώτο ρολόγι του χεριού που θα λειτουργή με μία μικροσκοπική μπα-ταρία, — το μέγεθος της θα είναι περίπου όσο μιάς άσπρίνης — η οποία θα διαρκή ένα δλόκληρο χρόνο. Οι κατασκευαστάι δεν άπεκάλυσαν καμμία άλλη λεπτομέρεια εκτός από το ότι το πρωτότυπο αυτό ρολόγι δεν θα έχη ανάγκη από κούρδισμα.

■ ■ ■ **ΜΙΑ** νέα ασθένεια έκαμε την εμφάνισή της στο Λέβινγκτον της πο-λιτείας Κέντακυ της 'Αμερικής. Τα συνθή συμπτώματα είναι: εξάρθρωση ή στρωπούλισμα της ώμοπλάτης. Προβάλλει άποκλειστικά τους χο-ρευτάς του Ράκ εντ Ρόλλ.

■ ■ ■ **ΕΝΑΣ** σύζυγος δεν έχει το δι-καίωμα ν' άνοίγη τρύπες στους τοί-χους για να κατασκοπεύη τη γυναίκα του. Μιά σύζυγος δεν έχει το δικαίωμα να ψάχνη στις τσέπες του άντρός της για να βρή λεπτά. Τις δύο αυτές ά-ποφάσεις τις έβγαλε ένα δικαστήριο του Νιού Τζέρσεϋ. Δεν άπρόκειτο για το ίδιο άνδράγιο.

■ ■ ■ **ΣΤΗ** Νυρεμβέργη, ο Βίλλυ Σμίτς (54 χρονών) κατέρριψε το παγκόσμιο ρεκόρ νηστείας, μη τρώ-γοντας τίποτε επί 92 ημέρες και 23 ώρες. Έχασε 36 κιλά. Στο διάστημα αυτό ήπие 120 φιάλες μεταλλικό νερό και κάπνισε 2.900 τσιγάρα.

■ ■ ■ **ΓΙΑ** ΠΡΩΤΗ φορά στην Εύρω-πη θα λειτουργή στην Φραγκφούρτη ένας κινηματογράφος για τους φανα-τικούς αυτοκινητιστάς. Οι θεαταί θα κάθονται στο βολάν για να παρακο-λουθούν την προβολή της ταινίας σταθμεύοντάς τα αυτοκινήτά τους κλιμακωτά — πράγμα που θα εξασφα-λίξη τελεία όρατότητα — σε μία πλα-τεία 50.000 τετραγωνικών μέτρων. 'Η άθνη θα έχη 15 μέτρα ύψος και 25 μέτρα πλάτος.

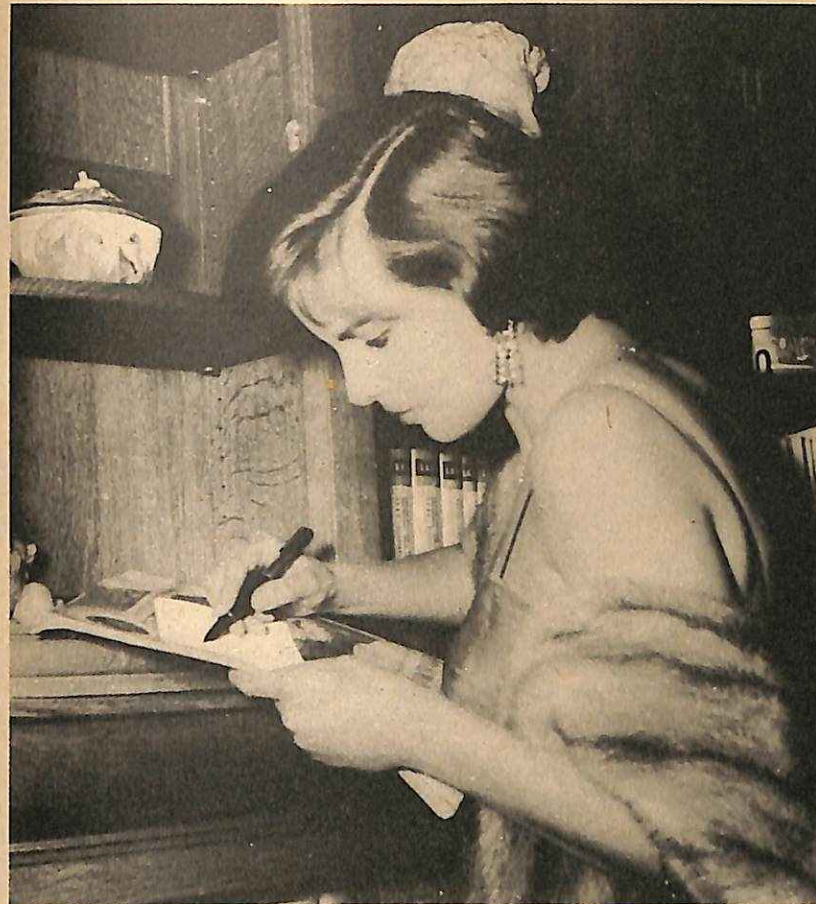
ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Χειμώνασε, χειμώνασε... Συγχρόνως με τους περιορι-σμούς έφθασε και το κρύο, άργά, εύτυχώς. Μόνοι αδιάφοροι είναι οι νέοι χορευταί του «Ράκ-εντ-Ρόλλ», που θερμαίνονται με την δι-κή τους έσωτερική καύση "Όσο για την κοσμική κίνηση, έχει περι-ορισθή εις τα όλίγα χορευτικά κέντρα και δεν δείχνει ακόμη ση-μεία ζωтанείας. 'Ισως την εγκαινιάσουν οι πρωτοχρονιάτικοι χο-ροί των μεγάλων ξενοδοχείων... 'Η Νεώτατες έντολές... Τρείς ώρες και 41 λεπτά διαρκεί το τελευταίο υπερκολοσσιαίο και υπερ-πολυτελές έργο του Σέσιλ ντε Μίλλ «Οι δέκα έντολές». Φαίνεται ότι είναι εξαιρετικό από πάσης άπόψεως και ότι άξιζε τους κόπους και τα έξοδα του γηραιού σκηνοθέτου που άπεφάσισε, εις αυτό ί-σως το τελευταίο έργο του, να υπερβή τον εαυτό του. Μιά λεπτο-μέρεια: 'Επειδή οι άληθινές πυραμίδες δεν έφωτογραφίζοντο καλά, ο ντε Μίλλ, εις την έρημο, έκτισε καινούργιες... 'Η Μοντέρνα παλινιδία... Στα καστήματα της 'Αμερικής, εξαιρετική έ-πιτυχία σημειώνει μία μικρογραφία του καναλιού του Σουέζ, όπου τα παιδάκια μπορούν, ή να δουλιάζουν μικροσκοπικά πλοία ή να τα ταξιδεύουν... 'Η Τί λένε... 'Η Α.Ε. Πιέντρο Κουαρόνι, πρέ-σβυς της 'Ιταλίας εις την Γαλλία, έκαμε επίδειξη χιούμορ: «'Η τέ-χνη της διπλωματίας, έιπε, είναι να τηλεγραφής σε κώδικα αυτά τα όποια έγραψαν, σε καθαρή γλώσσα, οι εφημερίδες την προηγου-μένη»... 'Η Τουρισμός... Ένα ξενοδοχείο για πάσης φύσεως ζώα είχε τα εγκαινιά του εις την Νέα 'Υόρκη. 'Η τιμή «πανσιόν» είναι για ένα καναρίνι 4 δρχ. την ημέρα, για μία χελώνα 12, για μία μαϊμού 100 και για ένα λιοντάρι ή τίγρι 500... 'Η Μικρή γκά-φα... 'Η 'Ανίτα Έκμπεργκ, μιλώντας στους δημοσιογράφους που την περίμεναν κατά την άφιξη της εις την Νέα 'Υόρκη, άνήγγειλε: «Είμαι πανευτυχής με τον νέο μου σύζυγο και είμαι δεσαία ότι θα είμαι ακόμη για πολλούς μήνες... χρόνια θέλω να πώ... 'Η Κ αι άλλη μιά γκάφα... 'Ο Κερκ Ντάγκλας κόδει το στραβό του ατί. Μόνο στο Παρίσι παρετήρησαν ότι, στην θαυμασία κινημα-τογραφική διοργαφία του Βαν Γκόγκ, ο ζωγράφος παρουσιάζεται με κομμένο το δεξί του ατί, ενώ έπρεπε να έχη το άριστερό... 'Η Νέα ντούτετα... Φαίνεται ότι προδίδάστηκε ο 'Άλφ Χαν και δεν φλερτάρει πλέον με την Μπετίνα, αλλά με την Γενεβιέδη Φάτ, την ώραία χήρα του Ζάκ Φάτ, την όποιαν είναι έτοιμος να παν-τρευτή και ένας 'Ισπανός μαρκήσιος, ο δε νεαρός δούξ του Κέντ περιφίγγει την νοστιμωτάτη μοναχοκόρη του τραπέζιτου ντ' 'Ερ-λανζε. Μόνον ο Πήτερ Τάουνσεντ, ο όποιος εύρίσκεται τώρα μεταξύ Πακιστάν και 'Αφγανιστάν, δεν έχει ακόμη έκτεθθ με καμμία... 'Η Σύγχρονες σοφίες... 'Όταν μία γυναίκα λή ότι μισεί έναν άνδρα, σημαίνει ότι είτε τον αγαπά, είτε τον είχε αγαπήσει κάποτε, είτε θα τον αγαπήσει... 'Η 'Επίκαιρο άθηναϊκό... — Μου δίνεις, σε παρακαλώ, τον άναπτήρα σου; — Σήμερα δεν είναι ή μέρα του. Λάβε υπ' όψη σου ότι ανάδει τρείς φορές την έβδομάδα...

444

● Ο **ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ** πηγαίνει για πρώτη φορά σε συνανλία. —Πες μου, μπαμπά, γιατί αυτός ο κύριος θέλει να κυ-πήση εκείνη εκεί την κυρία με το μπιστούνι του;

—Δεν θέλει να κυπήση την κυρία, παιδί μου. Διευθύνει την όρχήστρα, κρατώντας το χρόνο με την μπαγκέττα του. —Τότε, μπαμπά, γιατί ξε-φωνίζει ή κυρία;

Η **ΑΝΤΟΝΕΛΛΑ ΛΟΥΑΛΑΝΤΙ**, μιά από τις 'Ιταλίδες «στάρ» που έπισκέφθησαν την 'Αθήνα επ' εύκαιρία της έβδομάδος του Ιταλικού κινηματογράφου. 'Η 'Αντονέλλα Λουάλαντι —ή όποία με έπιστολή της έζήτησε να έγγραφη συνδρομήτρια στις **ΕΙΚΟΝΕΣ**— είναι ελληνικής καταγωγής. Γεννήθηκε στην Βηρυττό το 1931 από πατέρα 'Ιταλό και μητέρα 'Ελληνίδα, και μερικοί συγγενείς της ζουν ακόμη στην Θεσσαλονίκη. Τόσον ή έκλεκτη 'Ιταλίσ «στάρ» όσον και ο σύζυγός της, ο ήθοποιός Φράνκο 'Ιντερλέγκι, ένθουσιάστηκαν απότην έδώ παραμονή τους. 'Ονειρεύονται το γύρισμα ενός φίλμ στην 'Ελλάδα

● **ΒΕΒΑΙΑ** ότι οι μέρες της ήταν με-τρημένες, μιά γυναίκα λυπόταν για ένα μόνο πράγμα: Πώς ο άντρας της δεν θα τα κατάφερνε χωρίς εκείνην.

—Θέλω να μου υποσχεθής, του έιπε, πώς όταν θα πεθάνω θα ξαναπαντρευ-τής. Και ναμίζω πώς δεν θα μπορού-σες να διαλέξεις καλύτερη γυναίκα από τη Μαρία.

—Νά σου πώ, δεν είμαι και τόσο βέβαιος, άπακρίθηκε ο σύζυγος διστα-κτικά. 'Η Μαρία δεν είναι ακριβώς έ-κείνη που έχω στο νού μου.

● **ΚΑΘΩΣ** έκαμε περίπατο με μία βάρκα ένας περιηγητής, έχασε δύο τάλληρα και κατηγό-ρησε τον βαρκάρη ότι του τα είχε κλέψει. 'Αργότερα όμως τα βρήκε και έσπευσε να ζητήση συγγνώμη.

—Περιττό, έιπε ο βαρκάρης, κάναμε λάθος και οι δύο. 'Ε-σείς με πήρατε για κλέφτη κ' εγώ για τζέντλεμαν.

● **ΔΥΟ** δόξες του κινηματο-γράφου, που έχουν και οι δύο τα χρονάκια τους, κουβεντιά-ζουν σε μία κοσμική συγκέν-τρωση:

—Θυμώμαι πολύ καλά την καταπληκτική εκείνη ταινία που γύρισε το 1930, λέει ή μία. Πόσο λυπόμαι όμως που δεν είδα τις πρώτες σου επιτυχίες. 'Εκείνη την έποχή ήμουν ακό-μη στόν παιδικό σταθμό.

—Μπα, δεν τόδερα πώς έκα-νες και νταντά, άπαντά ή άλ-λη.

● Ο **ΠΑΤΕΡΑΣ**, κατάκοπος, έκοβε δόλτες επάνω - κάτω στην κάμαρα στη μία το πρωί, μ' ένα μωρό που στήριζε κλαίνοντας, όταν κάποιος κτύ-πησε την έξορπατα. 'Ηταν ο ένιοικος του κάτω διαμερίσματος και κρατούσε ένα ζευγάρι καινούργια παπούτσια.

—'Ακου αγαπητέ μου, έιπε, μιά και κάνεις αυτή τη δουλειά, δεν φορείς λιγάκι τα παπούτσια μου να μου τ' άνοίξης που με στενεύουν;

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Πρέπει να ζής για τους άλ-λους, αν θέλεις να ζής για τον εαυτό σου.

Σενέκας

Οι άπογοητεύσεις δεν σκοτώ-νουν και οι έλπίδες σε βοηθούν να ζής.

Γεωργία Σάνδη

Οι καλύτερες κυβερνήσεις δεν είναι εκείνες που κάνουν τους ανθρώπους εύτυχείς, αλλά εκεί-νες που κάνουν τον μεγαλύτερο αριθμό εύτυχισμένων ανθρώπων. Ντυκλό

'Η άπελπισία είναι το μεγα-λύτερο από τα σφάλματά μας. Βωθενάργκ

● Ο **ΡΙΚΥ** είχε φτάσει στην ηλικία που έπρεπε να πάη σχολείο και ή μη-τέρα του, με μεγάλη διπλωματία, τον κατάφερε να ένθουσιασθή με την ιδέα. Του άγόρασε καινούργια φορεσιά, του έιπε για τ' άλλα παιδιά που θα γνώ-ριζε και του γέμισε το κεφάλι με τό-σο ώραία σχέδια, που ο μικρός πήγε πρόθυμα στο σχολείο την πρώτη μέ-ρα και γύρισε κατενθουσιασμένος.

Το άλλο πρωί, ή μητέρα του πήγε στην κρεβατοκάμαρά του και του έι-πε πώς ήταν ώρα να σηκωθή.

—Μά γιατί; —Πρέπει να πάς σχολείο. —Τί; Ξανά; ράτση ο Ρίκυ.

● Η **ΜΙΚΡΗ** Εύα ταξιδεύει για πρώτη φορά με το τραίνο. 'Η άμαρσοτοχία περνάει κά-τω από μία μεγάλη σήραγγα και σκοτεινιάζει. Στην έξοδο, ή Εύα άναφονεί: —Ω, μαμά, έγινε κίολας αύριο!

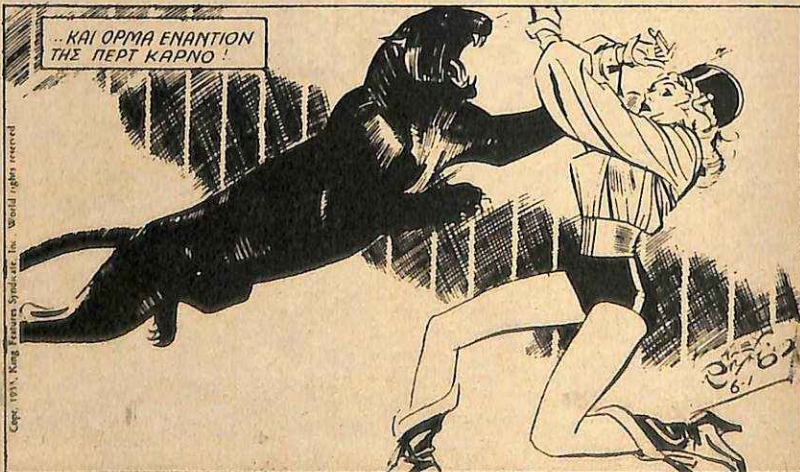
Ρip Kipmu

Ο ΣΤΕΝΚ ΡΑΤΤΑΝ ΡΙΚΗΕ-ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΒΕΛΟΣ Μ' ΕΝΑ ΔΥΝΑΤΟ ΔΕ-ΡΟΠΙΣΤΟΠΙ....

ΤΟ ΘΗΡΙΟ ΔΕΧΕΤΑΙ ΤΟ ΒΕΛΟΣ ΚΑΙ ΕΡΕΘΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΦΡΙΚΤΟΥΣ ΠΟΝΟΥΣ.....

...ΚΑΙ ΟΡΓΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΚΑΡΝΟ!

Ρip Kipmu

Η ΣΦΑΙΡΑ ΤΟΥ ΚΙΡ-ΜΠΥ ΒΡΙΣΚΕΙ ΤΟ ΣΤΕΡΜΑΜΕΝΟ ΖΩΟ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ.

ΑΛΛΑ Η ΠΕΡΙ ΚΑΡΝΟ ΣΥΝΤΡΙΒΕ-ΤΑΙ ΚΑΤΟ ΡΙΟ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΘΗΡΙΟΥ.

Η Ζωή μας

...συχνά μās παρουσιάζει εκπλήξεις. Βλέπεις καμμιά φορά ανθρώπους που νόμιζες από καιρό πεθαμένους, βλέπεις και κατηγορίες ανθρώπων που νόμιζες πως από καιρό είχαν εκλείψει.

♦ Παράδειγμα τὸ Γένος τῶν ποιητῶν.
Ἦρθε -πς προάλλες, πράγματι, στὸ γραφεῖο μου ἕνας νέος, — ὕγιε-
στατος καὶ εὐγενέστατος: Μοῦ ἔφερε, γιὰ νὰ τὴν ἀναγγεῖλω σ' ἄλλη
στήλη, τὴν πρώτη του συλλογὴ. Τὸν ρώτησα γιὰ τὴν ἡλικία του: Εἶναι
ζήτημα ἂν ἔχη πατήσεϊ τὰ εἴκοσι. Τὸν ρώτησα γιὰ τὴν γράφει ποιήμα-
τα: Μοῦ ἀποκρίθηκε τίμα κι ἀλλά, πὼς δὲν μπορεῖ νὰ κἀν ἄλλιως.
Ἐπιχείρημα τοῦ δὲν ἐπιδέχεται ἀντίκρουση...

♦ Τὴν ἴδια μέρα πῆρα ἕνα γράμμα πὸς μὸς ἔ-
δωσε μεγάλη χαρὰ: Ἦταν ἀπὸ τὸν κύριο Χα-
ρίλαο Σάππα, τοῦ ὁποῖου κάποιους στίχους ἀνέ-
φερα σὲ μιὰ προηγουμένη εὐκαιρία, σχετικὰ μὲ
τὴ δροχὴ. «Ὁμολογῶ ὅτι ἡ ἀπροσδόκητη αὐ-
τὴ προβολὴ τῶν στίχων μου ἀπὸ τὴς ΕΙΚΟ-
ΝΕΣ, μὸς γράφει ὁ κ. Σάππας, μὲ ὑποχρεώ-
νει. Ἄν καὶ χρόνια τώρα ἡ τέχνη τοῦ λόγου
ἀπέστρεψε ἀπ' ἐμοῦ τὸ βλέμμα της» καὶ νιώ-
θω πολὺ ἀποξενωμένος ἀπὸ τὴν ὑπογραφήν.

Κοῦμα. Ἀπὸ τὸ διβλίο πὸς συνώδευε τὸ γράμ-
μα, («Σταθερὸς κ' Ἐλεύθερος Μορφές», «Ἀ-
ετός» 1943), φαίνεται πὼς ἡ ἑλληνικὴ ποίηση
θὰ κέρδιζε σημαντικὰ ἂν ὁ ποιητὴς τῆς «Βρο-
χῆς» (μὰ καὶ τῆς «Κραυγῆς» καὶ τῆς «Νοσταλ-
γίας» καὶ τῆς «Σερενάτας») δὲν ἀπέστρεψε ὁ ἴδιος τὸ βλέμμα ἀπὸ
τὴν ποίηση, (καὶ ὅχι ἡ ποίηση ἀπ' αὐτόν, ὅπως ἰσχυρίζεται...). Ἄλλὰ
πιστεῖνι στ' ἀλήθεια πὼς τὸ κατῴρθωσε;

♦ Γιατὶ ἡ ποίηση εἶναι πάντα ἐκεῖ, γιὰ ὅσους αἰσθάνονται τὴν ἀνάγ-
κη της. Κι ὅχι μόνο γι' αὐτούς, ἀλλὰ γιὰ ὅσους κρύβουν μιὰ ὁποιαδή-
ποτε αἰσθητικὴ δημιουργία στὸ ὑποσυνειδητό τους. Ἐνα δρόμῳ τῶ-
γαμε, στὸ «Ἀκροπόλ», μὲ τὸν πὸς ἀγαπημένο φίλο αὐτῆς τῆς στήλης
(καὶ τοῦ γράφοντος). Κ' ὕστερα ἀπὸ τὸ φαῖ σὲ μιὰ γωνιά, ἀνοίξα-
με τὴν Ἀνθολογία: Τὸν «Ἐρωτικὸ Λόγο» τοῦ Σεφέρη, λίγο Καβάφη,
λίγο Σικελιανό, ἀκόμη καὶ Μαλακάση καὶ Πορφύρα. Σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ
φίλος σηκώθηκε, πῆγε σὲ μιὰ ἄλλη αἴθουσα καὶ κάθισε στὸ πιάνο, στὸ
ὁποῖο δὲν εἶχε καθίσει ἀπὸ καιροῦ. Εἶχε ἀναπηδήσει μέσα του, ἔξαφνα,
ἡ δική του, προσωπικὴ, ἔφεση πρὸς τὴν Τέχνη...

♦ Σήμερα ὁ ποιητὴς καί, ἴσως, γεννιώτερος ὁ διανοούμενος, ἂν δὲν μπο-
ρῇ νὰ ἐνταχθῇ ἐντελῶς στὸ κοινωνικὸ πλέγμα πὸς τὸν περιβάλλει,
δὲν μπορεῖ πλέον νὰ διατηρηθῇ ἀπλῶς στὶς παρυφές: Ἡ θὰ κρύψῃ
τὴν ποίηση πολὺ βαθειὰ μέσ' στὴν ψυχὴ του ἢ θὰ πηδήξῃ τὸ περιφρα-
γμα καὶ θὰ πάη πέρα, μακριὰ ἀπὸ τὸ Σύνολο, ὅπως κάνουν πολλοὶ
νέοι Ἀμερικανοὶ ποιηταί.

♦ Καὶ πὼς θὰ ζῇσιν;
Ἀκριβῶς ὅπως ἐκείνοι. Δουλεύοντας... Ὅσο πλατύτερος εἶναι ὁ νοῦς
τόσο εὐκολώτερα πηδαίει τὴς προκαταλήψεις πὸς ἄλλοτε ἔχωναν τὸν
πνευματικὸ ἄνθρωπο. Ποτὲ ὁ Στοχαστὴς δὲν ἦταν τόσο ἀφέντης τῆς
Μοίρας του, ὅσο σήμερα, ἀρκεῖ νὰ μὴ ντρέπεται γιὰ τὴν φτωχὴν του
ἐμφάνισιν ἢ τὴν καθημερινὴν του ἐργασία. Γι' αὐτὸ καὶ παρουσιάζω ἐδῶ
μὲ χαρὰ ἕναν ἄλλο χαρακτήρα πὸς συμπληρώνει τὸ μικρὸ μας ποιητικὸ
συμπόσιο. Δὲν τὸν γνωρίζω προσωπικὰ: δὲν τοῦ μίλησα. Τὸν εἶδα,
ἐκεῖ, μπροστὰ στὸ κασσελάκι του, ἐμπρὸς στὸ Δημαρχεῖο, κεφαῖον, ἀκ-
μαῖον, ν' ἀντικρύξῃ τὸν δύσκολο καὶ μάταιον τοῦτο κόσμον, μὲ τὸν μο-
ναδικὸ μὰ πολῦτιμο τίτλο του: «Ὁ Φοιτητής». Κι ὁμῶς... Μ' ὅλο τὸν
σεβασμὸ πρὸς τὴς σημερινῆς τραγικῆς
δυσχέρειας πὸς ἀντιμετωπίζει ἡ σπουδά-
ζουσα νεολαία (καὶ θὰ χρειαστῇ κάποτε
ἡ φωτογραφία αὐτῆ σὰ σῆμα, γιὰ
μιὰ σταυροφορία πὸς ἀπὸ καιροῦ ἔχει κα-
θυστερήσει), σήμερα θάθελα νὰ διολογή-
σω ἕνα ἄλλο ἐντονο συναίσθημα στὴ θέα
αὐτοῦ τοῦ φοιτητοῦ: Τὸν Φθόνον...

♦ Ἦταν, ἀλήθεια, ὁμορφα τὰ ἐδέσματα
στὸ «Λά Περούξ» αὐτὰ τὰ χρόνια, ἦταν
ὡραία τ' ἀπομεσήμερα στὸ «Roya» τοῦ
Σάν Ρέμο, ἦταν πανόρια ἡ θέα τοῦ Ρή-
νου ἀπὸ τὴν δερᾶντα τοῦ «Πέτερ-
σμπουργκ».

Μὰ ἡ πὸς γλυκεῖα ἀνάμνησιν εἶναι τὸ
ψωμάκι κεῖνο πὸς ἀγόρασε σὲ στιγμῆς
πενίας, μ' ἕνα δανεικὸ μικρὸ νόμισμα, ἢ
στήλῃ αὐτῇ, καὶ τὸ μοιράστηκε, μάλιστα, μ' ἕνα ἄλλο ἀγαπημένο πρό-
σωπο, ἐκεῖ, κοντὰ σ' ἕνα ποτάμι πὸς τὸ λένε Indre, κάπου κοντὰ στὸ
κάστρο τῆς Λός, στὴν καρδιὰ τῆς Τουραίνης...

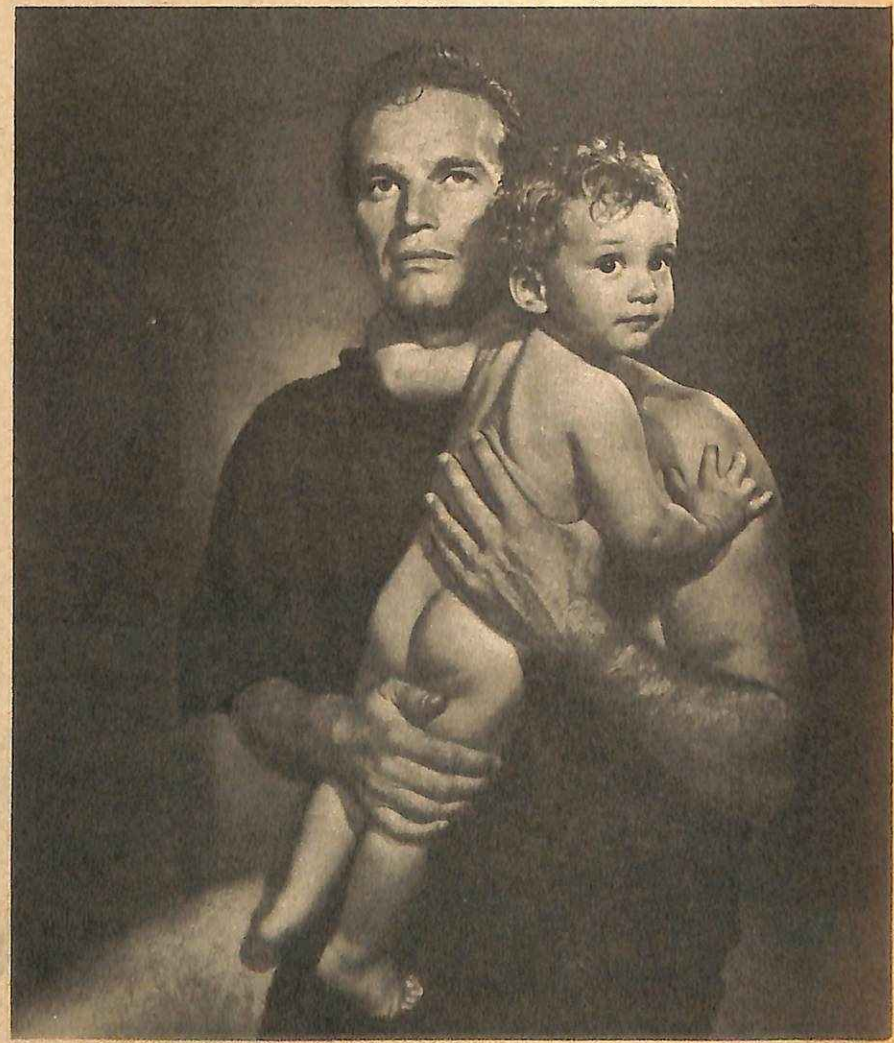
♦ Εἶναι κεφάλαιο ἀναντικατάστατο, — τὰ Νειάτα, ὅταν τὰ ἐμπνέῃ ἡ
Ποίηση καὶ τὰ συνλόγη τὸ ἀντρέϊο ἀντίκρουμα τῆς Ζωῆς.

Index

ΟΥ ΦΟΝΕΥΣΗΣ! Οὐ κλέψης! Οὐ μοιχεύσης! Οὐ ψευδομαρτυρήσης!...
Ὁ Νόμος τοῦ Θεοῦ χαρίζεται στοὺς ἄσφατους καὶ ἁμαρτωλοὺς ἀνθρώπους

ΟΙ ΔΥΟ ΗΣΤΟΝ, γιὸς καὶ πατέρας, ὑποδύονται τὸν Μωϋσῆ στὴν παιδική
του ἡλικία καὶ τὸν Τιτάνα τῶν Προφητῶν στὴν πλήρη του ὠριμότητά.

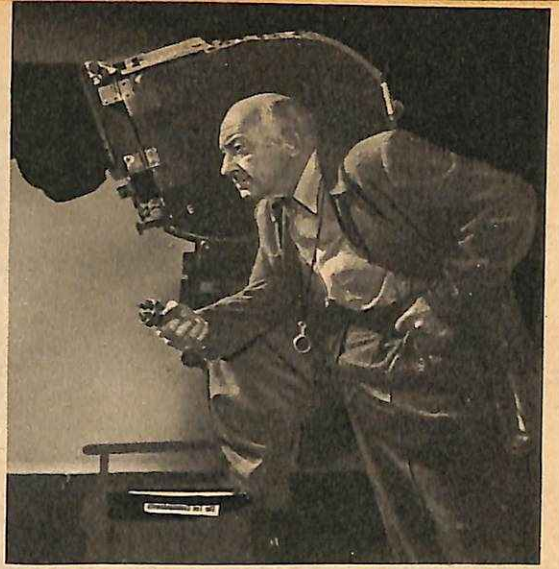

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΟΙ ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΕΣ

Ὁ Μωϋσῆς σὲ βισταβίζιον

Ταινία πὸς ὁ παλαίμαχος Σεσίλ ντὲ Μίλλ
χαρακτηρίζει σὰν τὸ ἀριστούργημά του

Ο ΓΝΩΣΤΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ ΣΕΣΙΛ ΝΤΕ ΜΙΛΛ

Πόση προπαγάνδα γίνεται κάθε
λίγο ὅταν ἕνας καινούργιος «ὑ-
περκολλοσσὸς» πρόκειται νὰ ἐμφανι-
σθῇ στὴν παγκόσμιον ἀγορὰ, ὥστε εἶ-
ναι φυσικὸ νὰ μὴν ἐνθουσιάζεται κα-
νεὶς εὐκολὰ μὲ τὰ ἡχηρὰ ἐπιθέτα μὲ
τὰ ὁποῖα τοὺς προαναγγέλλουν.
Πὼς νὰ μὴ συγκινηθῇ κανεὶς στὴ σκέ-
ψῃ πὼς ὁ παλαίμαχος δάσκαλος τοῦ
κινηματογράφου, ὁ Σέσιλ Ντὲ Μίλλ,
ἀποφάσισε νὰ «γυρίσῃ» σὲ καινούρ-
για βισταβίζιον καὶ τεχνικολόρ ἐκ-
δοσι, μιὰ ἀπὸ τὴς μεγαλύτερες ἐπιτυ-
χίες τοῦ δωδὸ, τὴς «Δέκα Ἐντολές».

Γιὰ τὴν καινούργια αὐτὴ ἐκδοσι,
ὁ ντὲ Μίλλ ἐκφράζεται μὲ μετριο-
φροσύνη! «Θὰ εἶναι τὸ ἀριστούργη-
μά μου!», λέει.

Ἡ ταινία θὰ διηγητῇ τὴν ἱστο-
ρία μιᾶς ὀλόκληρης ἐποχῆς μέσα ἀ-
πὸ τὴς προσωπικότητες δυὸ βασικὰ
ἀντιθέτων ἡρώων, τοῦ Μωϋσῆ καὶ τοῦ
Φαραὼ Ραμσή Β' πὸς θὰ ἐκπροσω-
ποῦν τὴν θεία καὶ τὴν ἀνθρώπιν
δύναμιν.

Ὁ ντὲ Μίλλ, πάντοτε θεωροῦσε
ὅτι ὁποῖες σελίδες κι ἂν διαλέξῃ
κανεὶς ἀπὸ τὴν Βίβλο, πάντα θὰ βρῇ
ὕλικὸ γιὰ μεγάλες ταινίες, ἀλλὰ πι-
στεύει πὼς αὐτὸ ἰσχύει ἀκόμη περισ-
σότερο γιὰ τὸ διβλίο τῆς «Ἑξό-
δου», ἀφοῦ ὀλόκληρη ἡ ζωὴ τοῦ Μω-
ϋσῆ ἀπὸ τὴν στιγμὴ πὸς τὸν βρί-
σκει, ἐγκαταλειμμένο μωρό, ἢ κόρη
τοῦ Φαραὼ, ἔως τὴν τελικὴν του ἀνύ-
ψωσιν, χάρις στὴν Φωνὴ τοῦ Θεοῦ
πὸς τοῦ ἐμπιστεύεται τὴς Ἐντολές
Του στὸ ὅρος Σινᾶ, παρουσιάζει τε-
ράστιο δραματικὸ ἐνδιαφέρον.

Ἐπίσης, ὁ ντὲ Μίλλ πιστεύει
πὼς ἡ βαθύτερη σημασία τῆς ται-
νίας του ἐγκτεῖται στὸ γεγονός ὅτι
ὁ Μωϋσῆς εἶναι μιὰ προσωπικότης
τὴν ὁποία Χριστιανοί, Ἑβραῖοι καὶ
Ἀραβες, σέβονται τὸ ἴδιο. Οἱ «Δέκα
Ἐντολές» ὑπογραμμίζουν ἰδιαίτερα
τὸ γεγονός ὅτι, ἀρχικά, οἱ Ἑβραῖοι
καὶ οἱ Ἀραβες ἦταν ἀδέρφια, κάτι
πὸς σήμερα ἔχει ξεχασθῇ καὶ ἀπὸ
τὴς δυὸ φυλές.

Γιὰ τὸν μεγάλο ρόλο τοῦ Μωϋσῆ
διᾶλεξε τὸν Τσάρλτον Ἡστον, πὸς
εἶναι σήμερα 32 χρονῶν καὶ πὸς ἤδη
ἐργάστηκε μὲ τὸν ντὲ Μίλλ στὴν
ταινία «Τὸ ὄγδοο θαῦμα τοῦ κό-
σμου». Ὁ Ἡστον εἶναι, σὰν ἄνδρας,
ὡραίος, μεγαλοπρεπῆς καὶ πανύψη-
λος. Σὰν ἡθοποιὸς ἔχει ἀξιοπρέπεια
καὶ δύναμιν.

Ἀπέναντι στὸν Μωϋσῆ, ἡ ταινία
ὀρθώνει μιὰ ἄλλη δυνατὴ προσωπι-
κότητα, τὸν Φαραὼ Ραμσή Β', τρο-
μερὴ προσωποποίηση τοῦ αὐταρχι-
σμοῦ. Τὸν Ταμσή ὑποδύεται ὁ γνω-
στότερος ἡθοποιὸς σήμερα τοῦ
Μπροντγουαίη, Γιούλ Μπρύννερ, τὸν
ὁποῖον θὰ δοῦμε προσεχῶς στὴν
ταινία «Ὁ Βασιλιάς καὶ ἐγώ», σὲ
«Σινεμασκὸπ 55».

ΣΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΑΜΕΙΛΙΚΤΟΥ ΦΑΡΑΩ ΡΑΜΣΗ ΤΟΥ Β', Ο ΓΙΟΥΛ ΜΠΡΥΝΝΕΡ ΑΝΕΔΕΙΧΘΗ ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΟΣ

(Φωτ. Camera Press)

Μυφές ποτηριές...

Για μεγάλες έγνωιες

Πώς δά ντύσετε τήν γυναίκα σας χωρίς νά γδυθήτε
‘Η δεωρία του άπλου, κλασικού μαύρου φορέματος
‘Η λεπτή είρωνεία είναι για σās ή καλύτερη άμυνα

‘Ο προβλεπτικός σύζυγος ξέρει πόση σημασία έχει νά είναι πάντα καλοντυμένη ή γυναίκα του. ‘Η γυναίκα με τή φτωχική, παραμελημένη εμφάνιση δημιουργεί κακή εντύπωση παντού, καί μπορεί νά βλάψη τή θέση του στην κοινωνία καί τις επαγγελματικές του σχέσεις. Αυτό, όμως, δέν σημαίνει ότι πρέπει νά γίνονται σπατάλες. ‘Ο προνοητικός σύζυγος έχει πολλούς τρόπους νά βοηθήσει τήν σύζυγό του νά περικόψη τά έξοδα τής τουαλέττας τής. ‘Αν στην κατάλληλη στιγμή θυμηθήτε καμμιά άπ’ τις ακόλουθες μεθόδους — κ’ έχετε μια γυναίκα πρόθυμη νά συνεννοηθή μαζί σας — είναι άφάνταστο τί οικονομίες μπορούν νά γίνουν.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΠΕΛΛΟΥ

‘Αν καί τó γυναικείο καπέλλο είναι ένα τελείως άχρηστο πράγμα, άφού δέν έκτελεί καμμιά άπολύτως λειτουργία θερμάνσεως, προστασίας ή προφυλάξεως από τή βροχή, πολλές γυναίκες αισθάνονται μια παράλογη καί τελείως συναισθηματική ανάγκη ν’ άποκτήσουν καπέλλο.

‘Ο άντρας πού θ’ αντίσταθι σ’ αυτή τή διάθεση με σταθερότητα όχι μόνο θά έξοικονομήσει σημαντικά ποσά, μά καί θά παράσχει πραγματική έκδούλευση στη γυναίκα του. ‘Ιδού μερικές δοκιμασμένες μέθοδοι:

Θαυμάστε τά μαλλιά της

Δέν υπάρχει γυναίκα πού νά έχει λίγα μαλλιά καί νά μη νομίζει πως είναι ώραία. ‘Η επίγνωση αυτού του πράγματος από τόν σύζυγο άποτελεί ένα πρώτης τάξεως όπλο.

—Τί υπέροχα πού φωτίζει τά μαλλιά σου αυτό τó φώς, αγάπη μου!

—‘Ω, ώστε σ’ άρέσουν;

—Τους δίνει ανταύγειες από καθαρό χρυσάφι!

(‘Ο,τιδήποτε χρώμα κι άν έχουν τά μαλλιά μιας γυναίκας, θά παραδεχθι πάντα πρόθυμα πως υπάρχουν μέσα τους χρυσές ανταύγειες).

—‘Ω, αλήθεια;

—Ναι, βγάλε τó καπέλλο σου, σέ παρακαλώ!

—Μά είναι καινούργιο καπέλλο, αγάπη μου!

—Καλά, καλά... ‘Αλλά πόσο ώραϊότερη είσαι χωρίς καπέλλο! ‘Ισως έπειδή έχεις τόσο ώραία μαλλιά.

Περιορίστε τήν ποικιλία

‘Αν δέν κατορθώσετε νά καταργήσετε τó καπέλλο όλωσδιόλου, προσπαθήστε τουλάχιστον νά περιορίσετε τόν αριθμό τών παραλλαγών του. Νά ισχυρίζεστε ότι προτιμάτε

τό μικρό μαύρο καπέλλο —όσο μικρότερο, τόσο τó καλύτερο. Νά είρωνεύεσθε όλα τά στολίδια καί μιπχιμπιδία.

‘Επιτεθήτε στο μεγάλο καπέλλο

‘Ισως ή γυναίκα σας νά επιμένει, παρ’ όλες τις προσπάθειές σας, νά φορέσει ένα μεγάλο κ’ έντυπωσιακό καπέλλο. ‘Ο άπειρος σύζυγος φέρει ζωηρές αντιρρήσεις. ‘Αλλ’ αυτό έχει τó αντίθετο άποτέλεσμα. ‘Όσο περισσότερο διαμαρτύρεσθε, τόσο εκείνη θέλει τó καπέλλο.

Φανήτε γενναϊόφυχος. Φανήτε ένθουσιώδης. Πάρτε τήν αντίθετη μέθοδο, κι άπαντήστε υπερβολικά.

—‘Ωστε σ’ άρέσει, χουστό μου;

—‘Αν μ’ άρέσει; Μά δέν μπορώ νά ξεκολλήσω τά μάτια μου από πάνω του. Είναι τ’ ώραϊότερο καπέλλο πού είδα ποτέ μου!

—‘Αλήθεια;

—Στ’ όρκίζομαι! Καμμιά γυναίκα δέν θά μπορη νά σέ συναγωνισθι, έκτός άν έχη πάρα πολύ ώραϊό πρόσωπο...

—Έγώ δηλαδή δέν έχω ώραϊό πρόσωπο;

—Βεβαιότατα, αλλά... τó καπέλλο αυτό είναι έξαιρετικό ώστε νά συγκεντρώνι όλη τήν προσοχή...

‘Η γυναίκα σας θά έξεακολουθήσει νά σās αγαπάη —όμως θά πάη νά θπιστρέψι τó καινούργιο, μεγάλο έντυπωσιακό καπέλλο...

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

‘Αντίθετα πρós τους άνδρες, οι γυναίκες δέν φθείρουν τά ρούχα τους. Τά πετούν σάν είναι ακόμη καινούργια γιατί τά θεωρούν «ντεμοντέ». ‘Η γυναίκα πού νομίζει πως είναι «ντεμοντέ» αισθάνεται όπως ένας άντρας χωρίς παντελόνι. Είναι ένα ζήτημα καθαρώς ψυχολογικό. Βοηθήστε τή γυναίκα σας νά τó αντιμεταπίση, για νά μην υποφέρη κι αυτή καί τó πρόβλημά σας.

‘Αποφεύγετε τήν «‘Ωτ Κουτύρ»

‘Η πολύ «ύψηλή» ραπτική αλλάζει κάθε μήνα, με κάθε έκδοση τών περιοδικών μόδας. Τó λεπτό χιούμορ είναι ή καλύτερη άμυνα εναντίον τής. Αυτό δέν είναι δύσκολο, γιατί τó έντελώς μοντέρνο πράγμα θά έχη πάντα κάτι πού φαίνεται τήν πρώτη στιγμή έξωφρενικό.

Περιμένετε νά σās δείξη ή γυναίκα σας καμμιά άλλη γυναίκα με τέτιο μοντέρνο φόρεμα.

—Νά, αγάπη μου, αυτό είναι ό,τι ακριβώς χρειάζομαι, γιατί...

(Κοιτάξετε μια άλλη περαστική).

—Δέν είναι ώραϊό;

—Μ’ άρέσει πολύ, αγάπη μου! ‘Απλό, κομψό. Είδες πόσο αξιοπρεπότερο είναι από κείνο τó γελοίο τó πράσινο με τις προεξοχές;

—Μά, αγάπη μου, αυτό τó πράσινο έννοούσα!

—Μπά, αλήθεια;

‘Αναβάλλετε όσο μπορείτε

‘Η άναβολή είναι επίσης χρήσιμη εναντίον τής ύψηλης ραπτικής. Μετά ένα μήνα, μπορείτε νά εισθε βέβαιος ότι ή γυναίκα σας δέν θά θέλη πιά τó μοντέρνο φόρεμα ή καπέλλο.

‘Η θεωρία του άπλου μαύρου φορέματος

—Δέν τó βρίσκεις καταπληκτικό αυτό τó καινούργιο στολ, αγάπη μου;

—Είναι πραγματικά πολύ έξυπνο, καλή μου. ‘Ενα κ’ ένα για νά κρύβη αυτούς τους φαρδιούς γοφούς. Εύτυχώς, πού έσύ δέν χρειάζεσαι τέτια καμουφλάζ! Μόνο μια σιλουέττα σάν τή δικιά σου, μπορεί νά φορά ένα άπλο μαύρο φόρεμα!

(‘Ο άντρας πού καθιερώνει από νωρίς τήν θεωρία του ‘Απλου Μαύρου Φορέματος μπορεί νά έξοικονομήσει τήν αξία ενός καλού σπορ αυτοκινήτου, ακόμη κι άν ό γάμος του είναι σύστημα).

ΠΩΣ Ν’ ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΑ ΓΟΥΝΙΝΑ ΠΑΛΤΑ

Μη λησμονήτε πως οι φιλοδοξίες τής γυναίκας σας δέν σταματούν ποτέ.

‘Εξηγήστε της ότι θέλετε νά τής αγοράσετε ένα γούνινο παλτό, αλλά μόνο τó καλύτερο γούνινο παλτό. Δέν μπορείτε νά τή φανταστήτε με άπομιμήσεις ή υποκατάστατα.

—‘Αγάπη μου, ξέρεις τί σκεπτόμουν; ‘Αρχίζει νά κάνη κρύο, καί χτές περνούσα από ένα κατάστημα γουναρικών...

—Μπά; (‘Ενεργήστε γρήγορα, ή άναβολή εδώ είναι καταστροφή). Αυτό μου θυμίζει ότι χτές ήρθε στο γραφείο ή γυναίκα του Πέτρου. Φορούσε ένα δθεν γούνινο παλτό, άπό κείνες τις άπομιμήσεις, ξέρεις, πού θυμίζουν δέρμα ποντικού...

—Μά ακριβώς ήθελα νά σου πώ, αγάπη μου, για μία άπομιμήση μόνο πού...

—Κανένα παλιόδερμα θά είναι πάλι! Χά, χά, χά! Φαντάσου τόν έαυτό σου μ’ ένα ψεύτικο μίνκ! Ξέρεις τί θέλω για σένα, αγάπη μου; ‘Ενα γαλάζιο μίνκ. ‘Ενα γαλάζιο μίνκ ή τίποτα!

—Μά μου τó λες αυτό εδώ καί έξη χρόνια!

—Κ’ έξακολουθώ νά τó λέω! Τίποτα δέν είναι έξαιρετικό για σένα, αγάπη μου...

‘Η γούνα σου με άρρωσταίνει...

Μά από τις πιο ενδιαφέρουσες σύγχρονες έφευρέσεις τής Ιατρικής είναι οι άλλεργιες. ‘Ανάμεσα σ’ αυτές υπάρχει καί ή άλλεργια πού προέρχεται άπ’ τά γουναρικά.

‘Αποκτήσετε λοιπόν κ’ έσεις μια τέτια άλλεργια, αλλά τó κόλπο δέν θά είναι άποτελεσματικό παρά άν τó εφαρμόσετε από νωρίς.

‘Ας υποθέσουμε λ.χ. πως ή γυναίκα σας αγοράζει ένα ύφασμα ή φόρεμα πού έχει λίγη γούνα στόν γιακά του.

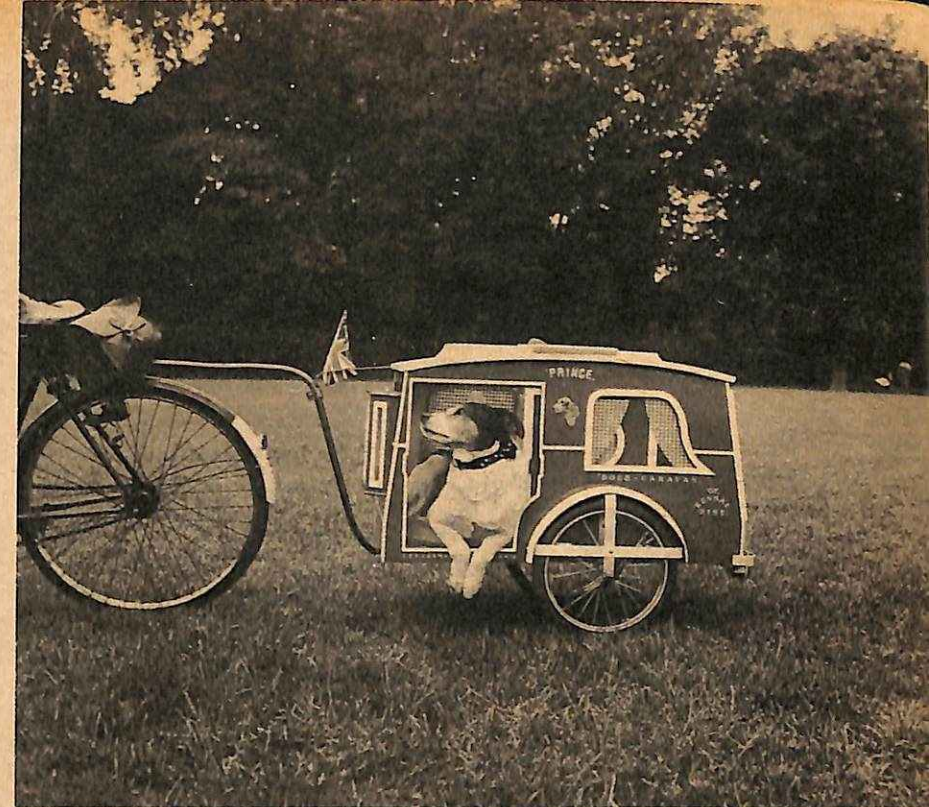
—‘Αγάπη μου, πως σου φαίνεται τó καινούργιο μου...

—‘Αααπτού!

—Με τις ύγειές σου!

—‘Αααπτού! Φύγε, αγάπη μου, φύγε... αααπτού! Δέν μπορώ νά υποφέρω αυτόν τόν άπείσιτο... γούνινο γιακά! Μου είναι άδύνατον νά σταθώ κοντά σέ γούνα χωρίς νά φταρνιστώ έκάτο φορές... ‘Αααπτού!

Μην ξεχνάτε, πάντως, πως δέν πρέπει νά ειστε τσιγγούνης. ‘Αν ή γυναίκα σας βέλη ν’ αγοράση ένα καλό, γερό φόρεμα με κλασική γραμμή, πού φοριέται πολύ καιρό, νά τής τó αγοράσετε. Καί νά θαυμάζετε αυτά πού φοράει. ‘Αν μετατρέψη σέ φόρεμα λ.χ. τις παλιές κουρτίνες τής κρεβατοκάμαράς σας, θαυμάστε τó άπερίοριστο! Θά τής δώσετε άυτοπεποίθηση καί ψυχική ίσορροπία, καί θά έξοικονομήσετε πολλά χρήματα...

ΠΟΣΑ ΦΤΩΧΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ δέν θα λαχταρούσαν μια τόσο ζεστή γωνιά, σάν τó «τραίηλορ» πού πρόσφερε στο σκύλο του ό ζωόφιλος κ. Τάμπριτζ.

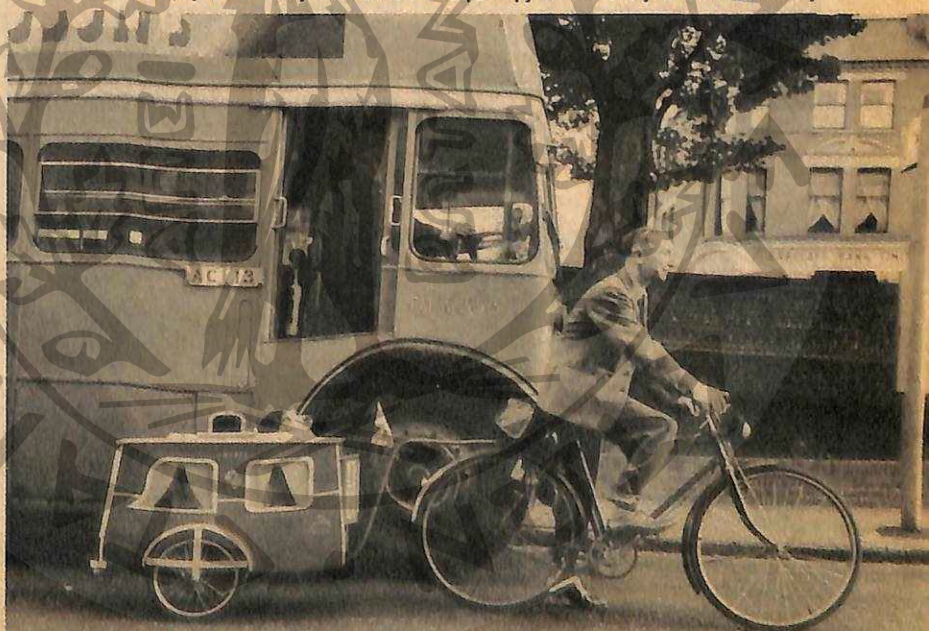
“ΣΚΥΛΗΣΙΑ ΖΩΗ,,

Πού θα τήν ζήλευαν πολλοί άνθρωποι

Κάθε ύπερβολή μπορεί νά κινη τó ενδιαφέρον με τήν ιδιοτυπία της, δέν παύει, ωστόσο, νά προκαλή τις αντιρρήσεις του «μέτρου». Καί ή υπερβολική ζωοφιλία είναι μια από τις έννοητικώτερες έκδηλώσεις τής έποχής μας, ιδίως όταν προέρχεται από ανθρώπους πού έξαρτούν τήν ευημερία τους από τήν καταστροφή τών στοιχειωδεστερών δικαιωμάτων άλλων λαών.

Αυτή τήν έντύπωση πρέπει άσφαλώς νά δημιουργή καί τó θέαμα του άξιοτίμου καθ’ όλα κ. Τάμπριτζ από τó Κένσαλ Ράις του Λονδίνου, ό όποιος όμως άπεφάσισε νά μεταβληθι σέ υποζύγιο του άσπρόμαυρου «μόνγκρελ» του. «Πρίγκιπας» όνομα καί πράγμα πιά, ό τυχερός σκύλος του κ. Τάμπριτζ άπολαμβάνει τόν... ιδρώτα του «κυρίου» του, ό όποιος του κατεσκεύασε τó πολυτελέστατο «κυκλοτραίηλορ» του κόσμου καί έννοει νά τόν σέρνι μαζί του σέ όλες τις έξόδους του με τó ποδήλατο. Σημειωτέον δέ ότι ό κ. Τάμπριτζ είναι καί φανατικός ποδηλάτης!

ΕΥΛΟΓΑ μπορεί ν’ άναρωτηθι κανείς με άπορία, σ’ αυτήν τήν περίπτωση ποιός, άραγε, από τους δυό είναι ό άφέντης καί ποιός ό ύποτακτικός

Η ΚΥΡΙΑ ΠΙΓΚΕΛ καί οι κόρες της, ή Κάριν καί ή Χέλγκα, μπορούν νά περηφανευτούν πως έλαβαν τόν πιο άλλόκοτο φάκελο —ένα ροδάκινο!

ΕΝΑ ΡΟΔΑΚΙΝΟ... ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ!

Τίποτε τó άλλόκοτο δέν θά δρισκόταν στο κοινότατο έτούτο μήνυμα πού έξαπέστειλε στους άγνωστους παραλήπτες, ή φτωχή εργάτρια άπ’ τó Ρίτσο, τó γραφικό χαριούδακι κοντά στην ‘Εδεσσα, άν ή Κασσιανή δέν είχε διαλέξει τόν πιο πρωτότυπο ίσως ταχυδρόμο άπ’ τους άναφέρονται στη σχετική φιλολογία τών μηνυμάτων: ένα ροδάκινο.

‘Ετσι, λοιπόν, έπειτα από τά πιστά περιστέρια, έπειτα από τις μποτίλιες πού καταποντίζουν, στην άπελπισία τους, στα κύματα οι θαλασσοπνιγμένοι, τέλος, έπειτα από τά μανίκια καί τις τσέπες πού μας έστειλε ή «Ούνορα», άνακαλύφθηκε καινούργιος τρόπος έπικοινωνίας μεταξύ τών ανθρώπων, τά ροδάκινα.

Οι παραλήπτες του σημειώματος, πού στην περίπτωση τής Κασσιανής έτυχε ά είναι ή κυρία ‘Ερικα Πίγκελ καί οι δυό κόρες της —ή δεκαεννιάχρονη Χέλγκα καί ή δεκαεπτάχρονη Κάριν— στο ‘Αμβούργο, ένδιαφέρθηκαν άμέσως νά μάθουν λεπτομέρειες για τήν άγνωστη άποστολέα. Καί έπειδή τó σημείωμα ήταν γραμμένο έλληνικά, κατέφυγαν στη βοήθεια τής γνωστής έφημερίδας τής πόλεως τών «ΧΑΜΠΟΥΡΓΚΕΡ ΑΜΠΕΝΤΠΛΑΤΤ» πού μετέφρασε για χάρη τους τó περιεχόμενό του.

Με τή σειρά της, ένδιαφέρθηκε καί ή «ΧΑΜΠΟΥΡΓΚΕΡ ΑΜΠΕΝΤΠΛΑΤΤ» για τó άπροσδόκητο συμβάν καί ζητάει τώρα πληροφορίες για τήν εργάτρια, τó χωριό της, τους δρους εργασίας καί διαβίωσης καί, έν πάσει περίπτωση, έξεβήλωσε τήν επιθυμία νά δημοσιεύσει τή φωτογραφία της μαζί με τήν ιστορία.

Ευχόμαστε όλόκαρδα τó ενδιαφέρον πού κατάρθωσε νά κινήση ή Κασσιανή, νά τής άποδθι ώφέλιμο καί νά έκπληρωθούν όλες οι επιθυμίες της πού είχε κατά νούν όταν έκανε τó διάδημά της. Τής ευχόμαστε ν’ ανταλλάξει πολλά γράμματα καί φωτογραφίες με τους νέους της φίλους, πού άσφαλώς θά πρέπει νά είναι «καλοί άνθρωποι».

Θά θέλαμε όμως κ’ έμείς νά κάνωμε μιάν εύχη σχετικά με τήν εύπρόσπη εμφάνιση τών έξαγώνων μας. Τά ροδάκινα, τά μήλα, τά χηλάδια, με τó συστηματικό έξευγενισμό τής καλλιέργειάς τους, πού ακολουθείται τά τελευταία χρόνια, καί με τήν προσεγμένη όργάνωση τής συσκευασίας καί τής μεταφοράς τους στην κατανάλωση του έξωτερικού, άρχισαν νά ύπολογίζονται σάν σημαντικός παράγοντ τής ένικής μας οικονομίας. Τά εύγενη προϊόντα τής φτώχειας μας γής κατέκτησαν τους δύσκολους ξένους.

Καί δέν πρέπει νά ξεχνάμε πως οι ξένοι είναι λίγο «κακομαθημένοι» καί θέλουν οι συναλλαγές τους νά γίνονται τίμια καί πρό πάντων καθαρά. ‘Αν, λοιπόν, πρόκειται νά εύρη μιμητές ή καινοτομία τής Κασσιανής, ή ζημιά δέν θά ναι μικρή. Γιατί πόσοι διαθέτουν τήν καλή καρδιά τής κυρίας Πίγκελ; ‘Ασφαλώς θά ύπάρξουν καί γκρινιάρηδες, πού δέν θά είναι καθόλου διατεθειμένοι νά πληρώσουν —καί μάλιστα!— ακριβοπληρώσουν— για ν’ άπολαύσουν τó φρούτο τους καί αντί γι’ αυτό νά δαγκώνουν... φάκελο!

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΥΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 10 έως 16 Δεκεμβρίου 1956

ΚΡΙΟΣ.—Για τους γεννηθέντες από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου: Οι παραξενιές φέρνουν καμιά φορά τους ανθρώπους σε πολύ δύσκολη θέση. Να παραμελήσετε τις κοινωνικές σχέσεις όσο διάστημα έχετε έκκρεμείς υποθέσεις. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 3.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για τους γεννηθέντες από 21 'Απριλίου - 20 Μαΐου: Καλύτερες ημέρες θα σας δώσουν από την κακή επίδραση των άστρων. Είχατε την ευκαιρία να ευτυχέστε, αλλά αδιαφορήσατε για βασικά πράγματα. Ύπομνη. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 7.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για τους γεννηθέντες από 21 Μαΐου - 21 'Ιουνίου: 'Ο εγωισμός σας θα κάνει ανθρώπους που είχαν άλλοτε προσπαθήσει να σας βοηθήσουν, να παύσουν να ενδιαφέρονται για σας. Συντονίστε τις προσπάθειές σας. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 9.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για τους γεννηθέντες από 22 'Ιουν. - 22 'Ιουλίου: Οι πρώτες επιτυχίες δεν πρέπει να σας κουράσουν, αλλά να σας δώσουν κουράγιο για καινούργιες μάχες. Κάποιος άνθρωπος του περιβάλλοντός σας θα σας στενοχωρήσει. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 2.

ΛΕΩΝ.—Για τους γεννηθέντες από 23 'Ιουλίου - 22 Αύγουστου: Οι δυνατότητες επιτυχίας αυξάνονται κάθε ημέρα. Δεν πρέπει να σας ανησυχούν οι προσωρινές δυσκολίες. Θα περάσουν και θα γίνουν περισσότερο κερδισμένος. Κουράγιο. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αρ. 6.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για τους γεννηθέντες από 23 Αύγ. - 22 Σεπτεμβρίου: Σας έστησαν παγίδα στον αισθηματικό τομέα. Προσέξτε τους ανθρώπους που τους έχετε μεγάλη εμπιστοσύνη. Μπορεί να σας προδώσουν, χωρίς να το περιμένετε. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αριθ. 4.

ΖΥΓΟΣ.—Για τους γεννηθέντες από 23 Σεπτ. - 22 'Οκτωβρίου: Όλα σας τα όνειρα πραγματοποιούνται. Τώρα όμως αυξάνονται οι υποχρεώσεις σας απέναντι εκείνων που στάθηκαν κοντά σας στις δύσκολες στιγμές της ζωής σας. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 8.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για τους γεννηθέντες από 23 'Οκτ. - 22 Νοεμβρίου: Θα έχετε μικρές ανάβολές στις επιχειρήσεις σας. Αυτό δεν πρέπει να σας στενοχωρήσει. Άναπαυθείτε. Ένα γράμμα θα σας φέρει μια εξαιρετικά ευχάριστη είδηση. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 5.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για τους γεννηθέντες από 23 Νοεμ. - 21 Δεκεμβρίου: Αιφνίδιο γεγονός που δεν το περιμένατε, θα αναστατώσει την ζωή σας. Με την ευκαιρία αυτή θα εξακριβώσετε πόσο άδικα φερθήκατε κάποτε σε συναδέλφους σας. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 5.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για τους γεννηθέντες από 22 Δεκ. - 19 'Ιανουαρίου: Προσπαθούν να σας εμπλέκουν σε σκοτεινές περιπέτειες. Μείνετε όσο μακριά μπορείτε. Οι δολοφονικές προτάσεις δεν πρέπει να σας κάνουν ν' αλλάξετε γνώμη. Συγκεντρωθείτε. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αρ. 6.

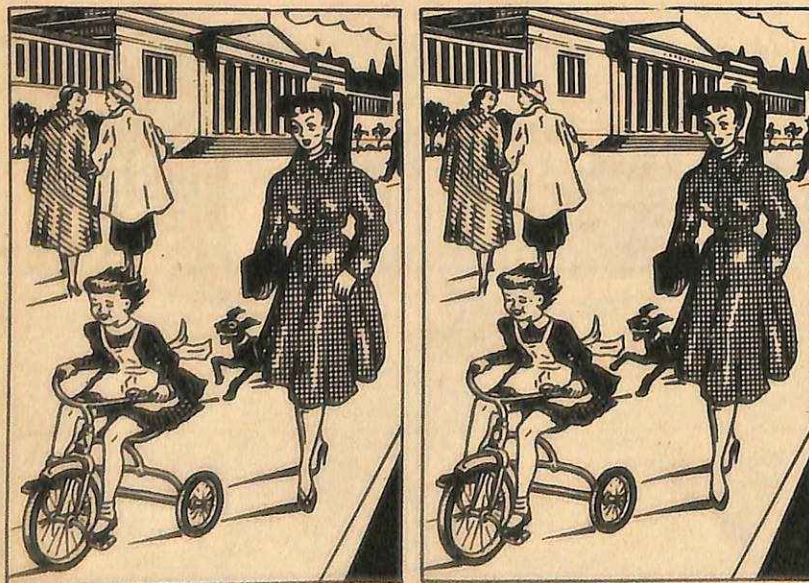

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για τους γεννηθέντες από 20 'Ιαν. - 18 Φεβρουαρίου: Τώρα πρέπει να δείξετε τον δυναμισμό σας για να σώσετε προσφιλείς σας πρόσωπα από δύσκολη οικογενειακή κατάσταση. 'Η ζωή μάς έχει διδάξει να άμυνόμαστε γενναία. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 3.

ΙΧΘΥΕΣ.—Για τους γεννηθέντες από 19 Φεβρ. - 20 Μαρτίου: Θα πάρετε κάποια προαγωγή στη δουλειά σας. Μια αισθηματική περιπέτεια θα σας στενοχωρήσει λίγο, χωρίς όμως ουσιαστική αιτία. Να εργάζεστε με περισσότερο ζήλο. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αρ. 7.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 14 σημεία. Μπορείτε να τα βρείτε;

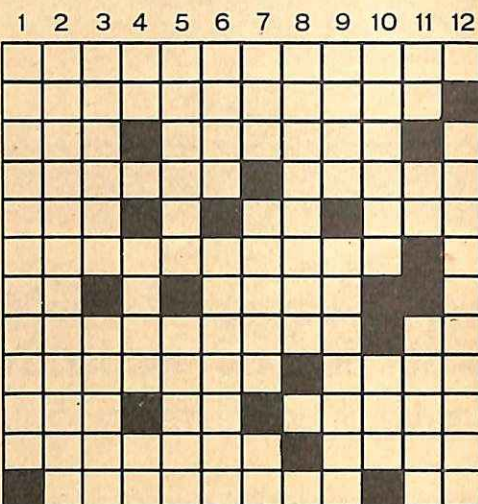
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Ένας νέος κλάδος της ιατρικής, αντίστοιχος με την παιδιατρικήν.
- Την έχουν οι εξυπνοί άνθρωποι (αίτ.).
- Ήτο η σελήνη... την παρελθούσα Κυριακή — Γνωστή κόμη της Κορινθίας (γεν.).
- Κόρη του Βήλου και αδελφή του Πυγμαλίωνος (γεν.). — Πολλά εξαγει η Έλβετία.
- Ενθαρρυντικός, αλλά κουραστικός... διὰ τους ήθελους — Αριθμός οπτικής — Τόσα χρόνια έζησεν ο Ροσσίνι.
- Πρωτεύουσα ευρωπαϊκού κράτους (γεν.).
- Ήσαν αριθμητικώς οι συνδαιτυμόνες του Μυστικού Δείπνου — Χωρίον της επαρχίας Μοναφτισίου νομού 'Ηρακλείου, Κρήτης.
- Αυτή κάνει κάθε κριτική... αντιπαθητικήν (αίτ.). — Αντιθετικός σύνδεσμος.
- Έλληνικός οίκος — Έν συνεφωρά μετὰ του βού γίνεται αρχαίον επιφώνημα ένθουσιασμού.
- Δορά υπομονετικού τετραπόδου — Υποβιβάζον — Υπήρξε σχεδόν έφάμιλλος του Στραντιβάριους.
- Μιά συγχυνευθείσα τράπεζα (γεν.). — Ήτο η 'Ιωάννα ντ' 'Αρκ.
- Δημοτική λέξις χρησιμοποιομένη μεταφορικώς διὰ την πληρωμήν υπέρβουκου τμήματος (γεν.). — Παρακελ. μόριον.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Έρεται πλωτών μέσων που συναντώνται, μόνον εις μίαν μεσογειακήν χώραν.
- Προηγμένος (συνων.).
- Οφθαλμική πάθησις (γεν.). — Αποτελούν μίαν τάξι του ζωικού βασιλείου.

- Τόσα χρόνια έζησεν ο Στάλιν — 'Η κυριώτερα περιοχή της 'Αθηνών (γεν.). — 'Αριθμός, κακός, μισθός, καλός...
- Η ένδεκάτη ραφασία της 'Οδυσσεύς — Ποικιλία ελληνικού κρασιού (ιδίωμ.).
- Αριθμητικόν επίρρημα — Ευρωπαϊκή πρωτεύουσα (αίτ.).
- Μονάς βάρους — Χώρα κληθείσα από μίαν τών φυλών του ελληνικού έθνους — Νότα.
- Βαλτική χώρα.
- Αναφορικής αντωνυμίας γενική (άρχ.). — Κύριος συντελεστής των τρικυμιών, ενάρθρας.
- Κοινή ονομασία του ίχθους κορίνου — 'Υιός του 'Ατλαντος και της Πληϊόνης.
- Παραπόταμος του Δουνάβεως — Νημάτιον — Τά θέλει η παραμύθια... παροιμιώδης.
- Χώρα της Β. 'Ισπανίας (γεν.).

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού ατομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να επιτύχει κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο, οριζοντίως, καθετίως ή διαγώνως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρείτε. Σημειώσετε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρείτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσέξτε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορούσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΛΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

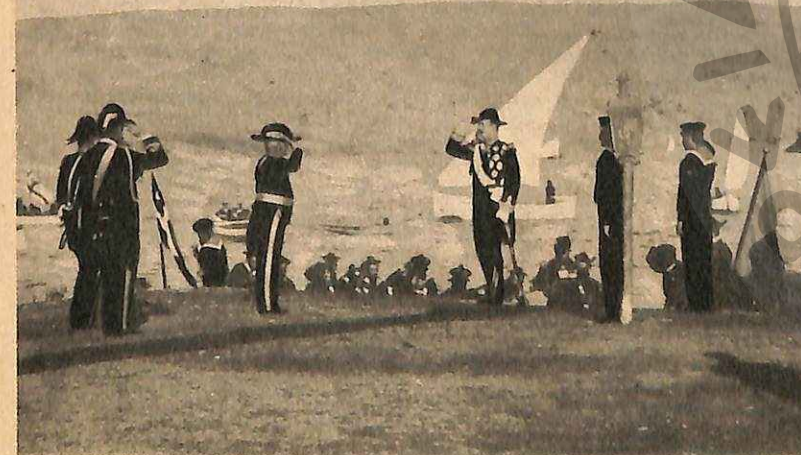
Η ΑΦΙΞΗ του σημερινού θαλαροῦ πρεσβύτη — νέου τότε και άκαμίου — έσήμαινε για τους ήρωικούς Κρήτες τὸ γλυκοχάραμα τῆς 'Ελευθερίας.

Η ΚΡΗΤΗ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Πενήντα ὀκτὼ χρόνια ἀπὸ τὴν ἀφιξη τοῦ 'Αρμοστοῦ τῆς πρίγκιπος Γεωργίου

Ηταν πρωί της 9ης Δεκεμβρίου του 1898 όταν ξέσπασε η θύελλα! Μία καταγίδα λαχών και δοκρών. Οι Κρήτες γιόρταζαν την απελευθέρωση του νησιού τους και υποδέχονταν τον πρίγκιπα Γεώργιο της Ελλάδας, τον δευτοτόκο γιό του βασιλέως Γεωργίου Α', που έφθανε από λιμάνι της Σούδας. «Επρόκειτο ν' αναλάβει την διοίκηση του νησιού σαν Ύπατος 'Αρμοστής, δεν έμεινε πια παρά ένα ακόμη βήμα για την Ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα. Οι σύμμαχοι, που σήμερα άρνούνται την ελευθερία στην Κύπρο, συνάδευαν τότε ζήτημα συμφερόντων — με σημαιοστολίστα καράβια τον λεβέντη πρίγκιπα... Αύτες τις ημέρες συμπληρώνονται 58 χρόνια απ' το χαρμόσυνο εκείνο γεγονός... «Η πόλις, ελευθέρα, υποδέχεται Σε πρίγκιψη, Έγραφαν οι άμέτρητες πινακίδες που είχαν στηθή μαζί μ' άμψδες, στο δρόμο που ώδηγούσε απ' το λιμάνι της Σούδας στα Χανιά. Τά τηλεβόλα των πολεμικών στον κόλπο της Σούδας, οι σημαίες της Αυτόνομης Κρήτης και οι μυριάδες του λαού με τις τοπικές ένδυμασίες στην αποβάθρα, δημιουργούσαν μίαν εικόνα μεγαλείου και χαράς. Όταν στις 9.30 το πρωί της ημέρας εκείνης, ο Έλληνας πρίγκιπας πάτησε το πόδι του στην ακτή, ο κόλπος της Σούδας, που ως εκείνη τη στιγμή άνιχνούσε μία θάλασσα ζωοκλονισμένη, σείστηκε από τις αποθεωτικές έπευφημίες ένος λαού που παραληρούσε. 'Η πριγκιπική άμαξα έφθασε στα Χανιά διασχίζοντας μία θάλασσα ζωοκλονισμένη και συγκινήσεως. Εκεί, όταν οι έκκαφαντικές κωδωνοκρουσίες των εκκλησιών έπαυσαν να δονούν την πρωινή αθρία, άκούστηκε, έροντερή, η φωνή του νέου πρίγκιπα: «Κρήτες! Αποδεχθείτε τον ύπο της Ρωσίας, Άγγλιας, Γαλλίας και 'Ιταλίας διορισμόν μου ως Ύπατου 'Αρμοστοῦ τῆς αὐτονομῆς πατρίδος σας και τὴν ἐπιθυμίαν σας ἐκπληρῶν, ἀναλαμβάνω τὴν κυβέρνησιν τῆς νησου...» Τελειώνοντας, ο πρίγκιπας εἶπε: «Κρήτες! εἶθε ὁ θεὸς νὰ εὐλογῇ τὸς ὀπὲρ τῆς εὐημερίας σας καὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν δικαίων πόθων σας κοινὰς προσπάθειας μας...» 'Η ημέρα της ένωσης της Κρήτης με την Ελλάδα γλυκοχάραξε. Σήμερα, 58 χρόνια ύστερα από εκείνο το πρωινό, η Κρήτη γιορτάζει και πάλι την άνάμνηση της άφίξεως του γηραιού τώρα, αλλά πάντοτε θαλαροῦ, πρωτεργάτη της ένωσης της με την Ελλάδα. Κ' η Ελλάδα προσμένει την δημιουργία μιας νέας άναμνήσεως. Προσμένει ένα άλλο νησί.

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ 9η Δεκεμβρίου 1898. Οι Ξένοι Ναύαρχοι υποδέχονται στη Σούδα τον πρίγκιπα Γεώργιο, Ύπατο 'Αρμοστή της 'Ελευθέρης Κρήτης.

Α.Δ.Ε.Α

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΣΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

ΜΕ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ

ΣΒ/6

ΣΤΕΓΝΩΝΕΙ ΓΡΗΓΟΡΑ

Τὸ φλόου - Κὸτ στεγνώνει σὲ λίγα λεπτά. Σκεπάζει εὐκόλως τὰ πὶὸ σκούρα χρώματα. Σὲ λίγη ὥρα μπορεῖτε νὰ βάψετε ὅλο-κληρο δωμάτιο.

ΠΛΕΝΕΤΑΙ ΑΦΘΑ

Ὅσο καὶ ἂν πλένεται μιὰ ἐπιφάνεια δαμμένη μὲ φλόου - Κὸτ δὲν χάνει τὴν ὀμορφίαν της καὶ δὲν μένουν σημάδια.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΑΠΟΧΡΩΣΕΩΝ

Τὸ φλόου - Κὸτ προσφέρεται σὲ ποικιλία ἀποχρώσεων τελείως ἀμεταβλήτων μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, ἔχει τὰ μοναδικὰ πλεονεκτήματα νὰ εἶναι ἀσφαλές.

ΕΥΚΟΛΗ ΧΡΗΣΙΣ

Τὸ φλόου - Κὸτ ἐπιστρώνεται ὁμῶς σὲ οἰσδήποτε ἐπιφάνεια, χωρὶς εἰδικὴ προετοιμασία.

Χρησιμοποιεῖτε τὸ νέον προϊόν τῆς DUPONT, τὸ ΦΛΟΟΥ-ΚΟΤ γιὰ νὰ ὀμορφύνετε τὸ σπίτι σας ὀικονομικά.

DUPONT

* REG. U. S. PAT. OFF.

ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΑ ΚΑΛΙΤΕΡΗ ΖΩΗ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: "ΒΕΡΝΙΧΡΩΜ," Α.Ε.

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 53 - ΤΗΛ. 56.016

νακούφιση πώς το πρόσωπό του ήταν σχεδόν ευθύμο τώρα. 'Ο Τζώρτζ της χαμογέλασε και της είπε:

— Πάμε.
— Άλλαξε θέση για να της δώση το τιμόνι. 'Ήτανε καθιερωμένη συνήθεια να τον πηγαίνει εκείνη ως το σταθμό κάθε μέρα.

— Όσο πλησίαζαν στο σταθμό, η Μάρθα καταλάβαινε πώς μια αίσθητη αλλαγή γινότανε στον Τζώρτζ. Οι καθημερινές έγνοιες του γραφείου τον έζωναν σιγά — σιγά.

— Ω, καλά που το θυμήθηκα, της είπε άσφανα. 'Ετοίμασε, σέ παρακαλώ, τις βαλίτσες μου άποψε.

— Ά, όχι Τζώρτζ! Μή μου πής πώς θα φύγης πάλι.

— Λυπούμαι, αγάπη μου, αλλά πρέπει να πάω στο Κλήβλαντ, έχω να τακτοποιήσω μια υπόθεση στο υποκατάστημα που έχομε εκεί. Θά πάρω το αεροπλάνο που φεύγει αύριο το πρωί, στις έννιάμισυ, άπ' το αεροδρόμιο Λά Γκούρντια.

— Στο Κλήβλαντ, ψιθύρισε η Μάρθα.

Και πρόσθεσε:
— Το ξέρεις, Τζώρτζ, πώς δεν ειχα ιδέα πώς έχετε υποκατάστημα στο Κλήβλαντ; 'Η αλήθεια είναι πως δε μου λές τίποτε για τις δουλειές σου.

— Δέ μ' άρέσει ν' ανακατεύω τη δουλειά με την εύχαριστηση.

— Μά αυτό είναι κάτι που δεν μπορείς να τ' άποφύγης. Οι άλλες γυναίκες ξέρονυ μ' όλες τις λεπτομέρειες τι δουλειά κάνει ο άντρας τους.

— Αυτό θα πη άπλούστατα πώς οι άντρες τους είναι άνόητοι.

— Τζώρτζ, είπε η Μάρθα με ύφος πιό σοβαρό τώρα, αυτή τη στιγμή μου πέρασε άπ' το νου η σκέψη πώς στην πραγματικότητα δεν σέ ξέρω καλά. Το μόνο που ξέρω άπό σένα είναι η πλευρά του χαρακτήρα σου όταν εισαι στο σπίτι.

'Ο Τζώρτζ γέλασε.

— Είναι η πιό γοητευτική πλευρά μου, είπε.

— Τζώρτζ, μιλω σοβαρά. Το ξέρεις πώς δεν έχω ιδέα τι άκριβας κάνει στο γραφείο σου;

— Μά για στάσου, Μάρθα. Στο κάτω — κάτω...

— Αυτή είναι η αλήθεια. Ω, ξέρω βέβαια πώς εισαι πρόσωπο σπουδαίο. Εισαι άντιπρόεδρος της Άτλαντικής 'Εταιρίας Μεταφορών, που έχει υποκαταστήματα παντού. Ξέρω πώς κερδίζεις σαράντα χιλιάδες δολλάρια το χρόνο και πώς παίρνεις ένα έκτατο δώρο. Μόνο που δεν έχω την παραμικρή ιδέα τι είναι αυτό το δώρο.

— Ούτε εγώ το ξέρω, της άποκρίθηκε. 'Εξαρτάται άπό το πώς πήγε η χρονιά. Καλή χρονιά, καλό δώρο. Κακή χρονιά, κακό δώρο.

— Έκανε έναν κωμικό μορφασμό και πρόσθεσε:

— Πολύ άπλό, δεν είναι έτι;
— Τζώρτζ, με κοροιδεύεις.

— Άσφαλώς. Τι ήθελες να κάνω;

'Η κουδέντα ξύπνησε στη Μάρθα παλιές άναμνήσεις. Θυμήθηκε την έποχή που το οικονομικό ζήτημα δε σήκωνε χωρατά. 'Ήταν μια έποχή που όταν οι δυο τους μιλούσαν για λεπτά, το ύφος τους ήταν έντελώς διαφορετικό, άπελπισμένο, γεμάτο πικρία.

— Τζώρτζ, θυμάσαι το Φρήπορτ; Θυμάσαι που δεν είχαμε πεντάρα στην τσέπη; ρώτησε.

'Η άναπόληση τών έκανε να σκυθρωπάσει. Μια σκιά πόνου άπλώθηκε στο πρόσωπό του.

— Θάθελα να το ξεχάσω, είπε.

'Αλλά η Μάρθα ήξερε πώς ούτε εκείνος, ούτ' εκείνη, θα ξεχνούσαν ποτέ. 'Ήταν η έποχή που ο Τζώρτζ ήταν ένας κατώτερος υπάλληλος στην έταιρία, με πολύ μικρό μισθό. 'Η Μάρθα θυμότανε τη βραδιά που ο Τζώρτζ είχε γυρίσει στο σπίτι σκυφτός, πικραμένος, κ' εκείνη τόν ρώτησε άν του είχανε δώσει την αύξηση που του είχανε ύποσχεθή.

— Όχι, της άποκρίθηκε, μου έδωσαν μονάχα ένα μεγάλο, σπουδαίο τίτλο, μια νόστιμη γραμματέα κ' ένα γραφείο με χαλί.

— Σου έκαναν προαγωγή;

— Μόνον ό τίτλος είναι μεγαλύτερος. 'Ο μισθός θα είναι ό ίδιος. Θά σκοτώνωμαι στη δουλειά για τα ίδια λεπτά.

Είχε καταλάβει τότε πολύ καλά τή στενωχώρα και την άπογοήτευσή του, γιατί όλοι είχαν να λένε για την ικανότητα και την έξυπνάδα του. Τότε ήταν που ο Τζώρτζ άρχισε να παίζει

στο χρηματιστήριο. 'Η ίδια δεν έμαθε ποτέ τι πουλούσε και τι άγόραζε, αλλά μια μέρα γύρισε ξαναμμένος στο σπίτι λέγοντας πώς είχε έπιτέλους «θετικές πληροφορίες». 'Ήταν σά μεθυσμένος άπ' την έξαψη. Δέ μιλούσε παρά για την «κομπίνια» που θά έκανε. 'Ήτανε βέβαιος πώς θα κέρδιζε πολλά, πάρα πολλά λεπτά.

'Αλλά η «κομπίνια» δεν έγινε. 'Όταν, μια μέρα, η Μάρθα τόν ειδε πανικόβλητο, μάντεψε άμέσως πώς όλα είχανε πάει στραβά. Και ό τρόμος που την κυρίευσε κί' αυτήν ήταν άκόμη πιό μεγάλος, γιατί οι δουλειές της έταιρίας δεν πήγαιναν διόλου καλά και κανείς δεν ήξερε άν άπ' τη μια μέρα στην άλλη ο Τζώρτζ θά είχανε τη θέση του. 'Επειτα, ένα βράδυ, γύρισε στο σπίτι κατακίτρινος, άπελπισμένος, νικημένος.

— Τζώρτζ, τι συμβαίνει; τόν ρώτησε.

— 'Μάρτζελ, είμαστε χαμένοι. Έχω μπλέξει πολύ άσχημα. Πρέπει να βρώ είκοσι χιλιάδες δολλάρια.

— Είκοσι χιλιάδες δολλάρια;
— Στην άρχή, νόμισε πώς ο Τζώρτζ άστειευόταν. Είκοσι χιλιάδες δολλάρια! 'Ήτανε ποτέ δυνατόν; Τι θά ήθελε τόσα λεπτά; Τά είχε δανειστή — της έξήγησε — άπό φίλους του και τά είχε παίξει στο χρηματιστήριο. Άλλά τού είχαν έρθει όλα άνάποδα και είχε αναγκαστή να πάρη και το τελευταίο σέντ άπ' τις οικονομίες τους. Χραστούσε ώτρα είκοσι χιλιάδες και οι δανειστές του δεν κυνηγούσαν. 'Η θέση του ήταν τρέμερα δύσκολη, δεν ήξερε τι να κάνει. 'Η Μάρθα

θυμήθηκε τα λόγια που της είχε πη τότε ό Τζώρτζ:

— Σε βεβαιώ, πώς άν ήξερα άπό που θά μπορούσα να κλέψω αυτά τα λεπτά, δε θά δίσταζα.

Λόγια, φυσικά. Ποιός είναι εκείνος που, στην άπελπισία του, δε λείε τέτοιες κουδέντες; Μπορούσε ποτέ ο Τζώρτζ να κάνει τέτοιο πράγμα; Τόν είχε παρηγορήσει, του είχε δώσει κουράγιο.

— Θά τά βολέψουμε, μη στενωχωρίσαι.

— Μά πώς; Πού θά βρούμε τόσα λεπτά; Είχε ρωτήσει ο Τζώρτζ με άπόγνωση.

Τού είχε προτείνει τότε να πουλήσουν το έξοχικό σπιτάκι που της είχε άφήσει ο πατέρας της, στο Βέρμونت. Σκέφθηκαν όμως πώς θάάτιανε πολλύ λίγα και έγκατέλειψαν τελικά την ιδέα.

— 'Επειτα, ύστερ' άπό λίγες μέρες, έγινε εκείνο που η ίδια το έλεγε πάντα μέσ' στο μυαλό της «Τό Θάυμα». Τό «Θάυμα» ήταν τα λεπτά. 'Ήρθαν σάν χειμάρρος. Άπό πού; 'Η Μάρθα δεν το έμαθε ποτέ. 'Όταν ρώτησε τόν Τζώρτζ, της είπε:

— 'Ετσι είναι το χρηματιστήριο, Μάρθα. 'Επιτέλους, η τύχη μάς χαμογέλασε.

— Μά πώς; Μέ τι χρεώγραφα; Μέ ποιές όμολογίες, θέλησε εκείνη να μάθη.

— Άφησε σέ μένα αυτές τις έγνοιες, της άποκρίθηκε. 'Εσύ κοιτάζε μονάχα να ξεδούδης.

Τότε ήταν που η έταιρία του Τζώρτζ άρχισε να άναγνωρίζη το έπιχειρηματικό του δαιμόνιο. Καί όταν, ύστερ' άπό λίγα χρόνια, ένας άπ' τους

άντιπροέδρους πέθανε, ό Τζώρτζ πήρε άυτόματως την κενή θέση.

— Όλα αυτά ήταν «τότε». Και η Μάρθα ξαναγύρισε στο «τώρα» — στο σπίτι και τόν κηπουρό και την υπηρέτρια και τα λεπτά που είχαν ξεδοτητή για τη μόρφωση της 'Αννέτ και τού Νταϊήθνητ. στα λόγια που είχε πη ό Τζώρτζ σ' αυτήν και την 'Αννέτ πριν άπό λίγο, στην τραπεζαρία: «Άγοράστε κάτι για τόν έαυτό σας και μη σάς νοιάζη για το έξοδο.»

Αυτή ήταν η πραγματικότητα. 'Ωστόσο, άκόμη και τώρα της φαινότανε πώς κάποιο παιγνίδι της έπαίξε η φαντασία της.

— Φθάσαμε, είπε ο Τζώρτζ.

'Η Μάρθα σταμάτησε τ' άυτόκίνητο μπροστά στην είσοδο του σταθμού. 'Ο Τζώρτζ κατέβηκε, τη φίλησε και της είπε μ' ένα χαμόγελο στα γαλανά του μάτια:

— Καλή άντάμηση το βράδι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2ο

Καθώς η Μάρθα γύριζε άπ' το σταθμό με τ' άμάξι, ειδε τόν ταχυδρόμο, τόν Τσάρλυ Μίνερ, να στρίβη με το ποδηλάτό του τη γωνία του δρόμου.

'Η 'Αννέτ περίμενε στο σαλόνι τόν Ράφ, που της είχε ύποσχεθή πώς θά περνούσε να την πάρη για να παίξουνε μαζί γκόλφ.

— 'Ο Τσάρλυ έρχεται με το ταχυδρομείο, μαμά, είπε, κοιτάζοντας άπ' το παράθυρο.

— Το ξέρω, άποκρίθηκε η Μάρθα. Τόν ειδα καθώς έρχόμουν.

— Λές να έδωσαν άδεια τού Νταϊήθνητ να έρθη για το γάμο; 'Ισως νάχουμε γράμμα του.

— Ύστερ' άπό λίγο, ό Τσάρλυ στεκότανε στο σκάφλι, πρόσχαρος.

— Καλημέρα σας, κυρία, καλημέρα σας δεσποινίς, χαιρέτησε εύγενικά.

— Γεια σου, Τσάρλυ.

'Ο ταχυδρόμος κατέβασε τόν σάκκο του άπ' τόν όμο κ' έβγαλε ένα γράμμα και μερικώς λογαριασμούς. Το γράμμα ήταν άπ' την άδελφή της Μάρθας, που έμενε στο Ράτλαντ. Τίποτε άπ' τόν Νταϊήθνητ.

'Αλλά ό Τσάρλυ δεν έκλεισε το σάκκο του. Με ύρος πονηρό, σά να σκεπτότανε κάτι πολύ άστείο, είπε:

— Έχω και κάτι άκόμη για σάς. Κάτι το ιδιαίτερο.

— Άπ' το γυιό μου; ρώτησε η Μάρθα.

— Όχι. Ένα γράμμα για τόν κ. Ράντκληφ, άποκρίθηκε ο ταχυδρόμος.

— Έβγαλε άπ' το σάκκο του ένα μακρύ, κιτρινωμένο φάκελο.

— Κάποιος έστειλε αυτό το γράμμα στον άντρα σας πριν άπό δέκα χρόνια, κυρία Ράντκληφ, είπε γελώντας. Κάλλιο άργά παρά ποτέ!

'Η Μάρθα κοίταξε το γραμματόσημο. 'Η ήμερομηνία της σφραγίδος ήταν 23 Δεκεμβρίου 1945. Έπάνω στο φάκελο, διάσασε: «'Η έπίδοσις του παρόντος καθυστέρησε λόγω άνωτέρας βίας». Το γράμμα άπευθυνόταν στον Τζώρτζ, στο Φρήπορτ, αλλά ό υπάλληλος του ταχυδρομείου είχε διαγράψει την παλιά διεύθυνση και είχε γράψει με μεγάλα γράμματα την ταρινή. 'Η παλιά διεύθυνση ήταν γραμμένη σε γράμματα μεγάλα και εύανάγνωστα. 'Η Μάρθα γύρισε το φάκελο άπ' την άλλη μεριά. Δεν υπήρχε όνομα άποστολέως.

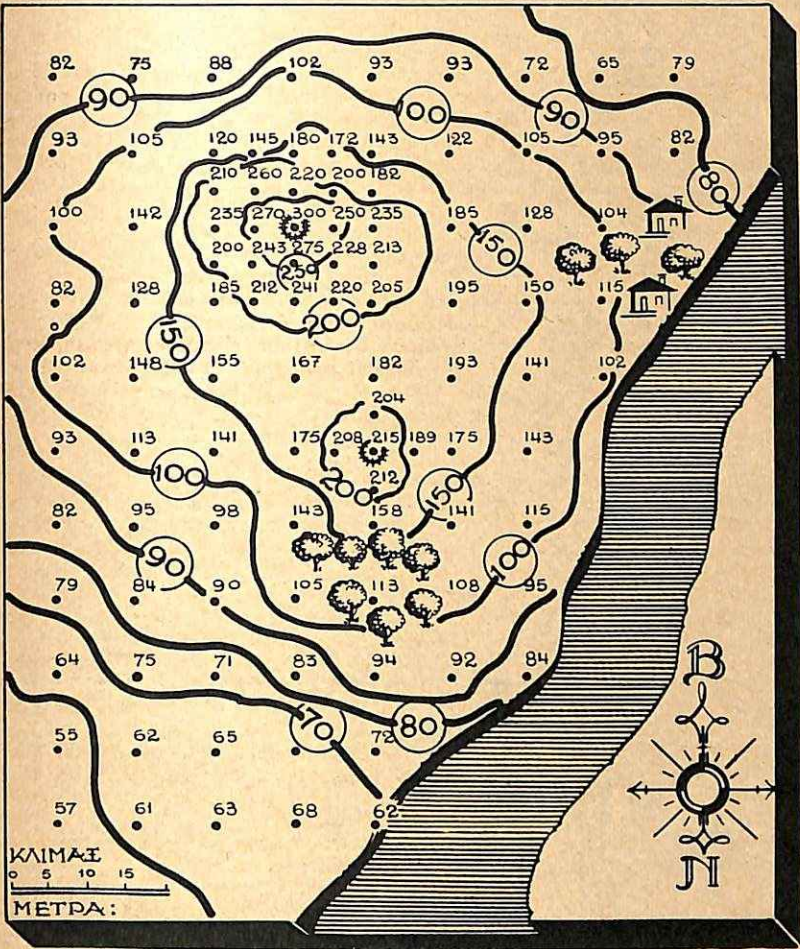
Ρώτησε τόν Τσάρλυ για ποιό λόγο είχε καθυστερήσει η παράδοση του γράμματος τόσα χρόνια κ' εκείνος διηγήθηκε στις δυο γυναίκες την ιστορία του χαμένου ταχυδρομικού σάκκου, ρίχνοντας κάθε τόσο βλέμματα γεμάτα περιέργεια στον κιτρινωμένο φάκελο. 'Ήταν φανερό πώς θάθελε πολύ να μάθη τι είχε μέσα.

'Η Μάρθα εξέτασε πάλι το φάκελο. — 'Επειτα, πλησίασε σ' ένα τραπεζάκι, πήρε ένα χαρτοκοπτήρα κ' έγκυσε την άκρη του στο άνοιγμα του φακέλου. 'Η 'Αννέτ γέλασε και στράφηκε στον Τσάρλυ, λέγοντας:

— Μπορεί μερικά πράγματα να είναι ιερά για όλο τόν κόσμο, Τσάρλυ. Όχι όμως σε τούτο το σπίτι.

— 'Ο άντρας μου κ' εγώ άνοίγουμε πάντα ό ένας τα γράμματα του άλλου, δικαιολογήθηκε η Μάρθα. Γιατί όχι; Δεν έχομε τίποτε να κρύψουμε ό ένας άπ' τόν άλλο.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΝΤΟΠΙΣΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΟΦΟΡΟΥ ΚΟΙΤΑΣΜΑΤΟΣ

Μόλις ό άπαριθμητής σημείωση αύξηση της ραδιενεργείας, ό ούρανοθήρας πρέπει ν' άρχίση μια προσεκτική έξερεύνηση, που θα τού επιτρέψη να διαγράψη στον τοπογραφικό χάρτη της περιοχής που έρευνά «ισοραδιενεργούς καμπύλας». 'Ο διαδοχικός περιορισμός των καμπυλών προς το κέντρο θα τόν οδηγήση στο ούρανιοφόρο κοίτασμα. Πρέπει, δηλαδή, να καταγράψη όλα τα σημεία της περιφέρειας που παρουσιάζουν το ίδιο ποσοστό ραδιενεργείας. Μετά, προχωρώντας προς το κέντρο της πρώτης αυτής «ισοραδιενεργού καμπύλης» (περιφέρειας) θα προσπαθήση να καταγράψη στον χάρτη μια δεύτερη περιφέρεια, μικρότερη, φυσικά, σε έκταση, αλλά με περισσότερη ραδιενέργεια. 'Ετσι, δρίσκοντας στην άρχή π.χ. όλα τα σημεία όπου παρουσιάζεται ραδιενέργεια 80 «κρούσεων» (μικρών ήχων) κάθε λεπτό, τά ένώνει με μια άκανόνιστη καμπύλη και σχηματίζει περιφέρεια. Μετά, μια νέα καμπύλη θα περιλάβη όλα τα σημεία που παρουσιάζουν ραδιενέργεια 90, 100 κλπ. «κρούσεων» κατά λεπτό. Μ' αυτό τόν τρόπο θα φθάση στο κέντρο της περιοχής των καμπυλών, όπου η ραδιενέργεια θα παρουσιάζεται πολύ πυκνή. Διακόσιες, τριακόσιες, ή και περισσότερες «κρούσεις» κατά λεπτό, θα άποτελούν πιό σοβαρώτατες ένδείξεις για την ύπαρξη ενός ούρανιοφόρου κοιτάσματος.

ΟΙ ΟΥΡΑΝΙΟΦΗΡΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ

'Η άνυπολόγιστη άξία του ούρανίου στις ειρηνικές και στις πολεμικές έφαρμογές, άνάγκασε όλα τα κράτη να θεσπίσουν ιδιαιτέρους νόμους που άναφέρονται στις έρευνες για κοιτάσματα ούρανίου, την έκμετάλλευσή τους και την διάθεση του όρυκτου. Ειδικότερα σε ό,τι άφορά τούς ιδιώτες, που θά άνεκάλυπταν ούρανιοφόρα κοιτάσματα, κατάλληλα για έκμετάλλευση, άπό τόν σχετικό έλληνικό νόμο προβλέπεται ότι η ούρανιοφόρος περιοχή περιέρχεται στο κράτος και οι άνευρίσκοντες παίρνουν μια άποζημίωση που κυμαίνεται μεταξύ 50.000 έως 100.000 δραχμών, άνάλογα με την έκταση και την περιεκτικότητα του κοι-

τάσματος. Στους ίδιους χορηγείται ποσοστό 25% επί του έτησίου μισθώματος ή τεκμαρτού τοιούτου του μεταλλείου ραδιενεργών όρυκτών επί μίαν πενταετία». Τέλος, η παράγραφος 2 του δου άρθρου του σχετικού νόμου άναφέρει ότι «ουδέμία πόλησις ή καθ' οιονδήποτε τρόπον έξαγωγή είς το έξωτερικόν μεταλλεύματων περιεχόντων ραδιενεργά στοιχεία επιτρέπεται, άνευ άδείας της 'Εκτελεστικής 'Επιτροπής της 'Ελληνικής 'Επιτροπής 'Ατομικής 'Ενεργείας...»

... 'Υπάρχει νόμος, υπάρχει άμοιβή, ίσως ύπάρχουν και ούρανιοφόρα κοιτάσματα. Δεν μένει παρά να...δρσθούν και οι ούρανιοθήρες που θα τά ανακαλύψουν.

ΘΕΜ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 59

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΓΕΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑ. 2. ΟΞΥΔΕΡΚΕΙΑΝ. 3. ΝΕΑ — ΚΙΑΤΟΥ. 4. ΔΙΔΟΥΣ — ΤΥΡΙΑ. 5. ΟΛΟ — ΙΟ — ΟΣΤ' (76). 6. ΛΙΣΣΑΒΩΝΟΣ. 7. ΙΓ' (13) — ΙΝΙΑ. 8. ΕΜΠΑΘΕΙΑΝ — ΜΑ. 9. ΡΕΤΣΙΝΑ — ΕΥΑΝ. 10. ΟΝΗ — ΑΝ — ΑΜΑΤΙ. 11. ΙΟΝΙΚΗΣ — ΟΣΙΑ. 12. ΣΑΓΟΝΙΑΣ — ΑΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΓΟΝΔΟΛΙΕΡΟΙ. 2. ΕΞΕΙΛΙΓΜΕΝΟΣ. 3. ΡΥΑΔΟΣ — ΠΤΗΝΑ. 4. ΟΔ' (74) — ΣΟΑΣ — ΙΓ' (13ος). 5. ΝΕΚΥ'Ι'Α — ΘΙΑΚΟ. 6. ΤΡΙΣ — ΒΙΕΝΝΗΝ. 7. ΟΚΑ — ΙΩΝΙΑ — ΣΙ. 8. ΛΕΤΤΟΝΙΑ. 9. ΟΙΟΥ — Ο «ΑΝΕΜΟΣ». 10. ΓΑΥΡΟΣ — ΥΑΣ. 11. ΙΝ — ΙΣ — ΜΑΤΙΑ. 12. ΚΑΤΑΛΑΝΙΑΣ.

ΖΙΓΚ - ΖΑΓΚ ΑΡ. 59

'Ο ειδικός συνεργάτης μας έπέτυχε με τας λέξεις: ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ — ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ — ΤΙΜΗ, σύνολον 53 βαθμών.

Μερικές άλλες λέξεις που σχηματίζονται έδω: ΤΑΡΤΑΡΙΝΟΣ — ΑΝΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥΣ — ΑΠΟΥΣΙΑΝ — ΤΑΡΤΑΡΟΣ — ΧΡΗΣΙΜΟΥΣ — ΑΝΤΑΡΤΑΙ — ΠΑΤΑΡΙ — ΠΟΡΙΣΜΟΥ — ΧΑΡΑΜΑΤΑ κ.λπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 59

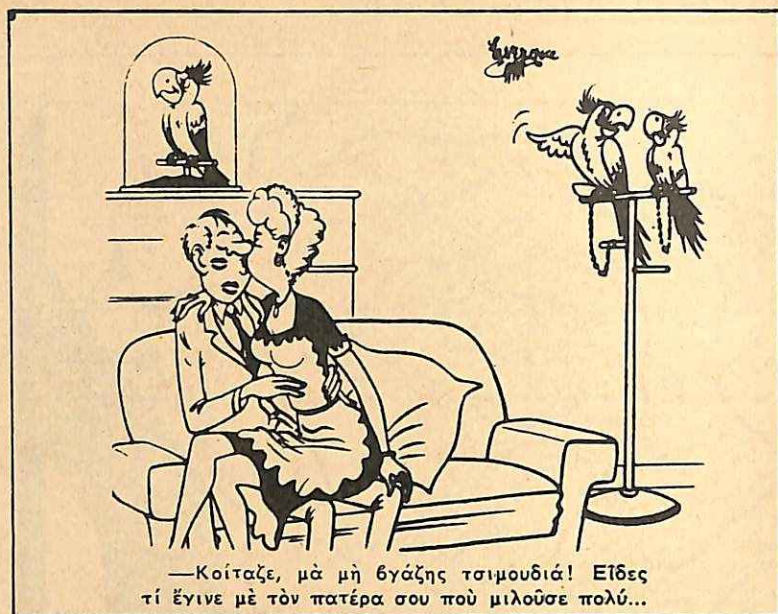
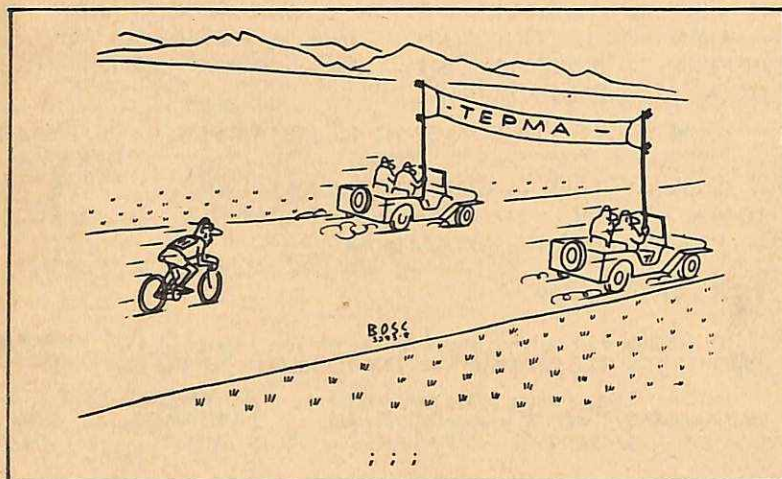
1. Κυρίας που βαδίζει παραπλεύρως ποδηλάτου διαφέρει το άριστερό παπούτσι. 2. Της αυτής κυρίας το δεξιό χέρι δεν είναι μέσα στην τσέπη του παλτού. 3. Γιακαδάκι μικρούλας διαφέρει. 4. Στο άριστερό πόδι της μικρούλας φαίνεται το καλτσάκι. 5. Το σήμα (μάρκα) ποδηλάτου στην βάση του τιμονιού είναι τρίγωνο άντι στρογγυλού. 6. Σέλλα ποδηλάτου διαφορετική. 7. Άριστερό πόδι σκύλου πιό κλειστό. 8. Δεξιά κυρία στο βάθος βαδίζει διαφορετικά. 9. Άριστερής κυρίας στο βάθος διαφέρει το καπέλλο. 10. Στην κυρία είσοδο του Ζαπτείου ή σκάλα έχει περισσότερα σκαλιά κατά ένα. 11. Το τελευταίο παράθυρο προς τα δεξιά του κτιρίου είναι μικρότερο με λευκό περιθώριο. 12. Τρίπτυχο παράθυρο δεξιά της κυρίας είσοδου του κτιρίου κλείνεται σε περιθώριο όλόκληρο. 13. Κύριος που μόλις φαίνεται στο άριστερόν της εικόνας δεν φορεί καπέλλο. 14. Σύννεφο άνω άριστερό διαφέρει.

ATKINSONS
English Lavender
GOLD MEDAL

Η όμορφιά σας είναι ολοκληρωμένη μόνο με τις ΚΟΛΩΝΙΕΣ ATKINSON

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ:
ΦΙΛΙΠ. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ & ΣΙΑ
ΛΑΜΑΧΟΥ 3α — ΤΗΛ. 32.936 — ΑΘΗΝΑΙ

ΧΙΟΥΜΟΡ

—Κοίταξε, μὰ μὴ δγάξης τσιμουδιά! Είδες τί ἔγινε μὲ τὸν πατέρα σου πὺ μιλούσε πολὺ...

—Μὰ δὲν διαβάσατε τὴν ταμπέλλα;
—Αὐτὸ ἀκριβῶς πῆγα νὰ κάνω. Ξέρεται, εἶμα; λιγάκι μύωψ...

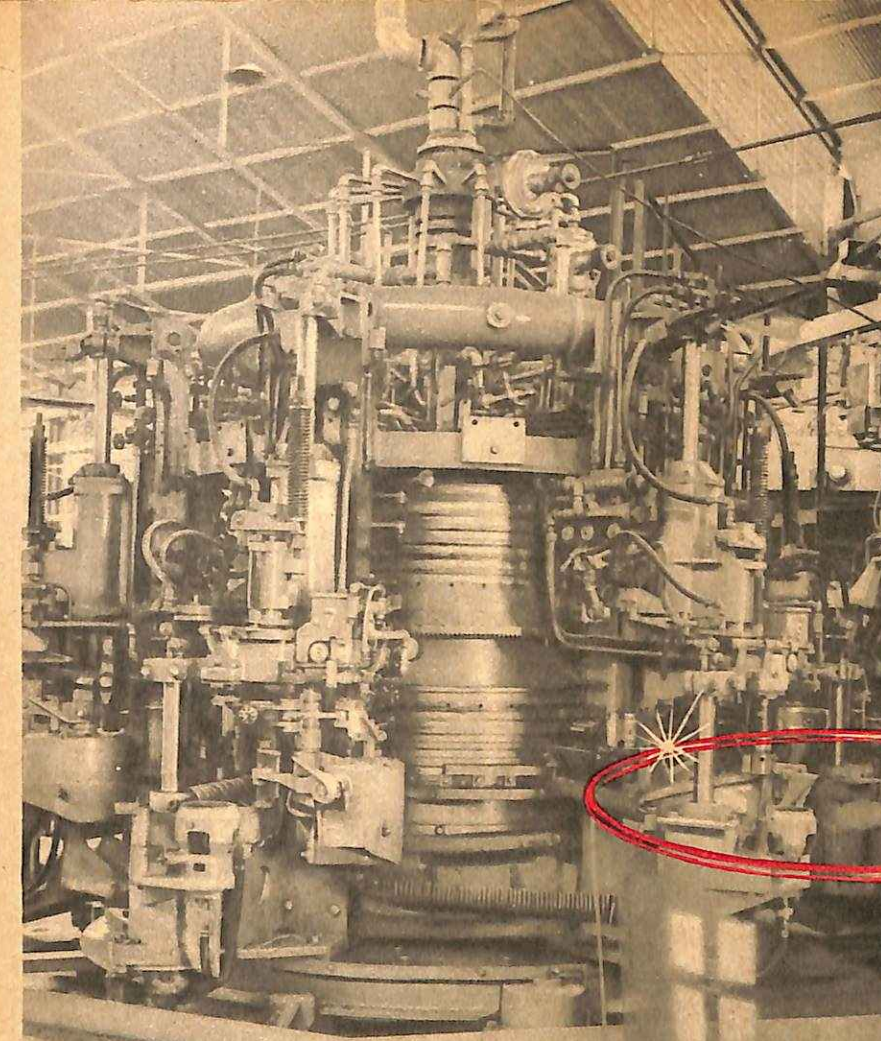
—Δὲν πήρε ἀκόμη εἶδηση ὅτι ἡ γυναῖκα του τὸν ἐγκατέλειψε...

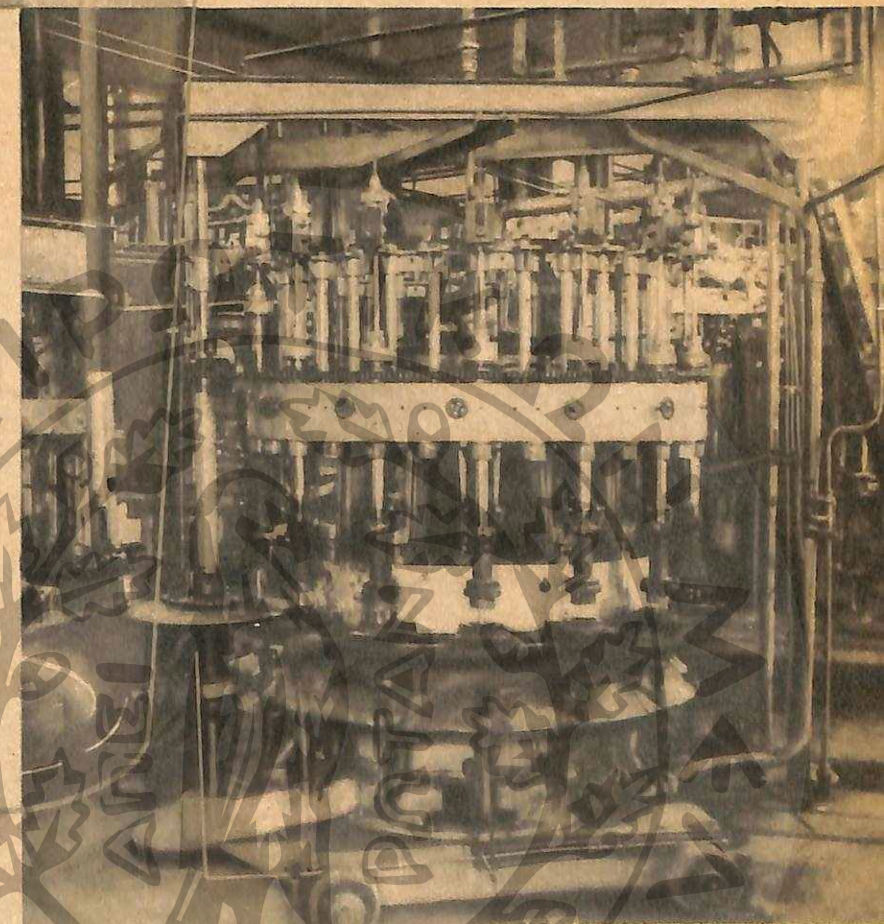
—Μὰ σοὺ ὀρκίζομαι, ἀγάπη μου! Πρώτη φορὰ βλέπω αὐτὴ τὴν δεσποινίδα...

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

Ἡ αὐτόματος μηχανὴ παραγωγῆς ποτηρίων λεπτῶν τοιχωμάτων ἀποδόσεως 30.000 τεμαχίων ἡμερησίως.

Ἡ μηχανὴ διὰ τὴν εἰδικὴν ἐπεξεργασίαν κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐνισχύονται τὰ χεῖλη.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ

ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Κατά τὰ τελευταῖα πέντε χρόνια ἡ Ἑλλάς ἀπέκτησε ἓνα σύστημα παραγωγῆς-μεταφορᾶς-διανομῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας πού ἐνσωματώνει τὴν τελευταία λέξι τῆς Ἐπιστήμης καὶ Τεχνικῆς. Τὰ ὑδροηλεκτρικὰ ἔργα τῆς ΔΕΗ δὲν διαφέρουν ἀπὸ τὰ διαφημιζόμενα ἀνάλογα ἔργα τῶν μεγαλυτέρων χωρῶν τοῦ κόσμου παρὰ μόνον κατὰ τὸ μέγεθος.

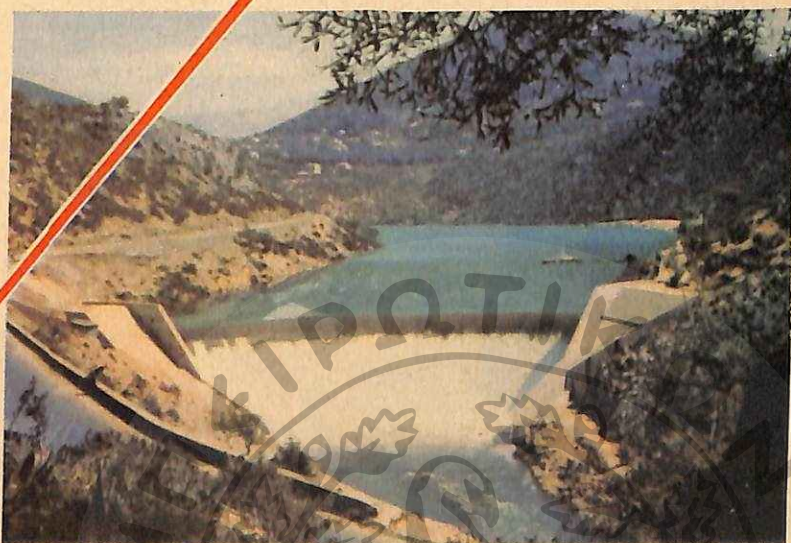
Τὸ Πρόγραμμα Ἐξηλεκτρισμοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐκτοπίζει τὸ λυχνάρι ἀπὸ τὰ χωριά μας καὶ διαδίδει παντοῦ τὴν διαύγεια τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός. Κάνει ὅμως κάτι περισσότερο: μὲ τὴν ἐξασφάλισι ἀφθόνου καὶ οἰκονομικοῦ ἡλεκτρισμοῦ, παραγομένου ἀπὸ ἐγχώριον λιγνίτην καὶ ἀπὸ ὑδατοπτώσεις, χωρὶς ἐξαγωγὴν συναλλάγματος, δεμελιώνει στερεὰ τὴν ἐκβιομηχάνισι τῆς χώρας καὶ τὸν συγχρονισμό τῆς γεωργικῆς καλλιέργειας.

Αὐξήσις τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς καὶ τῶν εὐκαιριῶν ἀπασχολήσεως τῶν ἀνθρώπων εἶναι οἱ μακροχρόνιοι σκοποὶ τοῦ προγράμματος τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠλεκτρισμοῦ.

ΔΕΗ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΛΟΥΡΟΥ ΠΟΥ ΕΞΗΛΕΚΤΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΛΑΔΩΝΟΣ ΣΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ

